

NORSK SJØFORSIKRINGSPLAN

AV 1964

Utgitt av

DET NORSKE VERITAS

FORORD

Det norske Veritas' representantskap besluttet i møte 18. oktober 1957 å nedsette en komité til revisjon av «Norsk Sjøforsikringsplan av 1930». Som formann i komitéen ble oppnevnt professor, dr. juris Sjur Brækhus, og som sekretær universitetsstipendiat, senere professor, dr. juris Knut S. Selmer. Forøvrig besto komitéen opprinnelig av 16 medlemmer utpekt av Det norske Veritas, Norges Rederforbund, Gjensidige Skibsassuransforeningers Komité, Sjøassurandørernes Centralforening og andre institusjoner med tilknytning til sjøforsikringsvirksomheten. Under arbeidets gang ble komitéen supplert med ytterligere 4 medlemmer.

Komitéen la i mars 1963 frem et trykt utkast til ny sjøforsikringsplan med motiver. Utkastet omfattet bare rederiforsikringer, idet det ble foreslått at reglene om vareforsikring skulle utgis som en egen transportforsikringsplan for varer. Utkastet ble oversendt til en rekke interesserte institusjoner til uttalelse. Etter at de innkomne svar var behandlet i revisjonskomitéen, ble et nytt, endelig utkast med tilleggsmotiver oversendt til Det norske Veritas til videre behandling. På ekstraordinært møte i Veritas' representantskap den 18. februar 1964 ble nærværende Plan enstemmig vedtatt.

I tillegg til de foreliggende trykte utkast og motiver vil det bli utgitt reviderte motiver til Planen i dens endelige form. Det vil også bli utgitt en engelsk utgave av Planen.

Oslo, juni 1964.

Odd I. Loennechen

formann i Det norske Veritas' representantskap.

INNHold

FØRSTE DEL

FELLESREGLER FOR ALLE FORSIKRINGSARTER

	Side		Side
Kapitel 1. Innledende bestemmelser ..	1	§ 27. Overtredelse av opplysningsplikten som ikke kan tilregnes forsikringstageren	6
§ 1. Definisjoner	1	§ 28. Tilfelle hvor assurandøren ikke kan påberope at det er gitt mangelfulle opplysninger	6
§ 2. Polise	1	§ 29. Assurandørens underretningsplikt ..	6
§ 3. Henvisning til norsk rett	1	§ 30. Assurandørens rett til å få opplysninger fra klassifikasjonsselskapet ..	6
§ 4. Forsikringstid	1	Avsnitt 2. Fareendring	7
Kapitel 2. Almindelige regler om forsikringens omfang	2	§ 31. Fareendring	7
Avsnitt 1. Interesse og forsikringsverdi	2	§ 32. Fareendring som sikrede har fremkalt eller samtykket i	7
§ 5. Hvilke interesser som skal ansees dekket	2	§ 33. Assurandørens oppsigelsesrett ..	7
§ 6. Forsikring som ikke knytter seg til noen interesse	2	§ 34. Sikredes underretningsplikt	7
§ 7. Forsikringsverdien	2	§ 35. Tilfelle hvor assurandøren ikke kan påberope seg en fareendring ..	7
§ 8. Taksert forsikringsverdi	2	§ 36. Assurandørens underretningsplikt ..	8
§ 9. Underforsikring	2	§ 37. Overskridelse av fartsområdet ..	8
§ 10. Overforsikring	2	§ 38. Bevisbyrden ved overskridelse av fartsområdet	8
§ 11. Assurandørens ansvar når interessen også er forsikret hos annen assurandør	2	§ 39. Melding om reiser	8
§ 12. Regress mellom assurandørene når interessen er forsikret hos flere assurandører	3	§ 40. Rettsstridige foretagender	9
§ 13. Nedsettelse av forsikringssummen ..	3	§ 41. Rekvisisjon	9
§ 14. Forsikringstagerens plikt til å opplyse om andre forsikringer	3	§ 42. Melding om rekvisisjon	9
Avsnitt 2. Farefelt, årsakssammenheng og tap ..	3	§ 43. Flytning av skipet for å unngå kondemnasjon	10
§ 15. Farefeltet ved forsikring mot sjøfare	3	§ 44. Flytning av skipet til reparasjonsverksted	10
§ 16. Farefeltet ved forsikring mot krigsfare	4	Avsnitt 3. Sjødyktighet. Sikkerhetsforskrifter ..	10
§ 17. Farefeltet når det ikke er avtalt hva forsikringen omfatter	4	§ 45. Manglende sjødyktighet	10
§ 18. Årsakssammenheng	4	§ 46. Assurandørens rett til å forlange besiktelse av skipet	10
§ 19. Hovedregel om sikredes bevisbyrde ..	4	§ 47. Skip i opplag	11
§ 20. Samvirke mellom flere farer	4	§ 48. Sikkerhetsforskrifter	11
§ 21. Samvirke mellom sjøfare og krigsfare	5	§ 49. Overtredelse av sikkerhetsforskrifter	11
§ 22. Tap som i sin helhet ansees forårsaket av krigsfare	5	§ 50. Assurandørens oppsigelsesrett ..	11
§ 23. Tap som enten skyldes sjøfare eller krigsfare	5	§ 51. Kontraktsvilkår	11
Kapitel 3. Forsikringstagerens og sikredes forhold	5	Avsnitt 4. Redningsforanstaltninger m.v.	12
Avsnitt 1. Forsikringstagerens opplysningsplikt ..	5	§ 52. Sikredes plikt til å underrette assurandøren om havari	12
§ 24. Opplysningspliktens omfang	5	§ 53. Sikredes plikt til å avverge og begrense tapet	12
§ 25. Svik og uredelighet	5	§ 54. Virkningen av at sikrede forsømmer sine plikter	12
§ 26. Annen forsømmelse av opplysningsplikten	6	Avsnitt 5. Sikredes forsettlig eller uaktsomme forårsakelse av havariet	12
		§ 55. Forsett	12
		§ 56. Grov uaktsomhet	12
		§ 57. Assurandørens oppsigelsesrett ..	12

	Side		Side
§ 58. Omstendigheter som utelukker anvendelse av §§ 55 til 57	13	§ 91. Forskudd når det er tvist om hvilken assurandør som skal erstatte tapet	19
Avsnitt 6. Identifikasjon	13	Avsnitt 2. Sikredes ansvar overfor tredjemann	19
§ 59. Feil og forsømmelser av mannskapet	13	§ 92. Sikredes plikter når et ansvar som omfattes av forsikringen, gjøres gjeldende mot ham	19
§ 60. Feil og forsømmelser av medeier i skipet	13	§ 93. Assurandørens adgang til å overta behandlingen av kravet	20
§ 61. Identifikasjon i andre tilfelle	13	§ 94. Avgjørelse av spørsmål om saksanlegg eller anke	20
Kapitel 4. Assurandørens erstatningsansvar	13	§ 95. Sikkerhetsstillelse	20
Avsnitt 1. Almindelige regler om assurandørens ansvar	13	Avsnitt 3. Sikredes dekningskrav mot tredjemann	21
§ 62. Totaltap	13	§ 96. Assurandørens rett til å tre inn i dekningskrav som sikrede har mot tredjemann	21
§ 63. Almindelig formuestap og tap som følge av forsinkelse	13	§ 97. Fraskrivelse av dekningskravet ..	21
§ 64. Omkostninger ved sikkerhetsstillelse o.l.	14	§ 98. Sikredes plikt til å bistå assurandøren med opplysninger og dokumenter	21
§ 65. Saksomkostninger	14	§ 99. Sikredes plikt til å bevare og sikre kravet	21
§ 66. Omkostninger i forbindelse med erstatningsoppgjøret	14	§ 100. Avgjørelse av spørsmålet om saksanlegg eller anke	22
§ 67. Omkostninger ved foranstaltninger som angår flere interesser ..	14	§ 101. Bergelønn som innebærer kompensasjon for tap som assurandøren har dekket	22
Avsnitt 2. Tap ved redningsforanstaltninger ..	14	Avsnitt 4. Assurandørens rett til å overta forsikringsgjenstanden ved utbetaling av erstatning	22
§ 68. Partikulære redningsforanstaltninger	14	§ 102. Assurandørens rett ved totaltap ..	22
§ 69. Tap ved foranstaltninger som angår flere interesser	15	§ 103. Assurandørens rett ved skade	22
§ 70. Felleshavari	15	§ 104. Heftelser på forsikringsgjenstanden	22
§ 71. Felleshavarifordeling når interessene tilhører samme person	15	§ 105. Bevaring av forsikringsgjenstanden	23
§ 72. Skade på og tap av forsikringsgjenstanden	15	§ 106. Assurandørens rett til erstatning for skade på forsikringsgjenstanden	23
§ 73. Uegentlig felleshavari	15	Avsnitt 5. Foreldelse m. v.	23
Avsnitt 3. Dekning av sikredes ansvar overfor tredjemann	15	§ 107. Frist for anmeldelse av havari ..	23
§ 74. Hovedregel	15	§ 108. Frister for søksmål når assurandøren har avslått kravet	23
§ 75. «Cross liabilities»	16	§ 109. Fristforlengelse på grunn av hindring på sikredes side	23
§ 76. Usedvanlige eller forbudte kontraktsvilkår	16	§ 110. Tre års foreldelse	23
§ 77. Gjenstand som tilhører sikrede ..	16	§ 111. Ti års foreldelse	23
§ 78. Fastsettelse av sikredes ansvar ..	16	Kapitel 6. Premie	24
Avsnitt 4. Forsikringssummen som grense for assurandørens ansvar	17	§ 112. Premiebetaling	24
§ 79. Hovedregel	17	§ 113. Assurandørens rett til å si opp forsikringen ved manglende premiebetaling	24
§ 80. Ansvar utover forsikringssummen ..	17	§ 114. Virkningen av premievarsel	24
§ 81. Ansvarsgrensen ved samvirke mellom flere farer	17	§ 115. Full premie ved svik og uredelighet	24
§ 82. Assurandørens adgang til å fri seg fra videre ansvar ved å utbetale forsikringssummen	17	§ 116. Premien ved totaltap	25
Kapitel 5. Erstatningsoppgjøret	17	§ 117. Premietillegg når assurandørens risiko blir større en forutsatt	25
Avsnitt 1. Erstatningsberegning, renter, forskudd m. v.	17	§ 118. Premietillegg når forsikringen blir forlenget	25
§ 83. Sikredes plikt til å skaffe opplysninger og dokumenter	17	§ 119. Bortfall av premiekravet når assurandørens risiko ikke inntreer	26
§ 84. Erstatningsberegningen	18		
§ 85. Valutakurser	18		
§ 86. Renter av erstatningen	18		
§ 87. Tvist om erstatningsberegningen ..	18		
§ 88. Verneting	19		
§ 89. Forfallstid	19		
§ 90. Assurandørens plikt til å yde forskudd	19		

	Side		Side
§ 120. Reduksjon av premien når forsikringssummen er større enn verdien av interessen	26	Kapitel 8. Megforsikring av panthavers interesse	29
§ 121. Reduksjon av premien når forsikringstiden blir kortere en avtalt eller forsikringen trer ut av kraft	26	§ 134. Panthaverens rett mot assurandøren. Melding om pantsettelse ..	29
§ 122. Premiereduksjon ved havneopphold	26	§ 135. Oppsigelser og andre forføyninger over forsikringen	29
§ 123. Beregning av havneoppholdets lengde	26	§ 136. Deviasjon, fareendring	29
§ 124. Flytning av skipet	27	§ 137. Havaribehandling, erstatningsberegning m. v.	30
§ 125. Tilfelle hvor assurandøren har krav på full premie under havneoppholdet	27	§ 138. Utbetaling av erstatningen	30
§ 126. Krav om premiereduksjon. Ristornogebyr	27	Kapitel 9. Forholdet mellom hovedassurandøren og medassurandørene	30
Kapitel 7. Forsikring av tredjemanns interesse	27	§ 139. Definisjoner	30
§ 127. Reglens anvendelsesområde	27	§ 140. Hovedassurandørens adgang til å opptre på vegne av medassurandørene	30
§ 128. Opplysningsplikten	28	§ 141. Melding om havari	31
§ 129. Tap av sikredes rett som følge av forsikringstagerens forhold	28	§ 142. Bergning	31
§ 130. Endring, oppsigelse og hevning av forsikringsavtalen	28	§ 143. Reparasjon	31
§ 131. Erstatningsoppgjøret	28	§ 144. Sikkerhetsstillelse	31
§ 132. Krav som assurandøren har mot forsikringstageren	28	§ 145. Tvist med tredjemann	31
§ 133. Eierskifte	29	§ 146. Erstatningsberegning	32
		§ 147. Verneting	32

ANNEN DEL

KASKOFORSIKRING OG LIGNENDE FORSIKRING

Kapitel 10. Almindelige regler om kaskoforsikringens omfang	33	§ 165. Begjæring om kondemnasjon	36
§ 148. Gjenstander som omfattes av forsikringen	33	§ 166. Flytning av skipet	36
§ 149. Gjenstander som midlertidig fjernes fra skipet	33	§ 167. Krigsassurandørens ansvar for fjernelse av krigsvrak	37
§ 150. Tap som skyldes almindelig bruk	33	§ 168. Forsvunnet og forlatt skip	37
§ 151. Forsikring «på fulle vilkår»	33	§ 169. Beslagleggelse, rekvisisjon, sjørøveri	37
§ 152. Forsikring «kun mot totaltap» (K. m. t.)	33	§ 170. Felles bestemmelser om skip som er forsvunnet, forlatt eller fratatt sikrede	37
§ 153. Forsikring «kun mot totaltap og felleshavaribidrag»	33	§ 171. Forlengelse av forsikringen når det er uvisst om erstatning kan kreves etter §§ 168 og 169	38
§ 154. Forsikring «kun mot totaltap, felleshavaribidrag og kollisjonsansvar»	34	§ 172. Assurandørenes ansvar i tiden etter det havari som gir rett til erstatning etter §§ 162, 163, 168 eller 169	38
§ 155. Forsikring «på strandingsvilkår»	34	Kapitel 12. Skade	38
§ 156. Varigheten av reiseforsikring ..	34	§ 173. Hovedregel om assurandørens ansvar	38
§ 157. Forlengelse av forsikringen	34	§ 174. Erstatning for ureparert skade ..	38
§ 158. Oppsigelsesrett ved konjunktur- endringer	35	§ 175. Slitasje, materialfeil m. v.	39
§ 159. Assurandørens ansvar når skipet blir berget eller assistert av et annet fartøy som tilhører sikrede ..	35	§ 176. Tap som ikke erstattes	39
§ 160. Reduksjon av ansvaret på grunn av kasko-interesseforsikring	35	§ 177. Utsatt reparasjon	40
Kapitel 11. Totaltap	35	§ 178. Midlertidig reparasjon	40
§ 161. Totalforlis	35	§ 179. Omkostninger anvendt for å påskynde reparasjonsarbeidet	40
§ 162. Bergningsforsøk	35	§ 180. Reparasjon av kondemnabelt skip ..	40
§ 163. Kondemnasjon	36	§ 181. Besiktigelse av skadene	40
§ 164. Kondemnasjon ved samvirke mellom flere farer	36	§ 182. Innhentning av anbud	41
		§ 183. Valg av reparasjonsverksted	41
		§ 184. Flytning av skipet	41

	Side		Side
§ 185. Fordeling av omkostninger	42	§ 203. Premie	46
§ 186. Isfradrag	42	§ 204. Tilleggspremie for reiser	46
§ 187. Maskinfradrag	42	§ 205. Totaltap	46
§ 188. Erstatning uten fradrag	42	§ 206. Skade	46
§ 189. Franchise	42	§ 207. Mislykket sjøsetning	47
§ 190. Grunnlaget for beregning av fra- drag etter §§ 186 til 189	43	§ 208. Ansvar overfor tredjemann	47
§ 191. Forsikring «med aldersfradrag» ..	43	§ 209. Bestillerens rett mot assurandøren	47
§ 192. Beregning av alderen	43	§ 210. Henvisning til bestemmelsene om kaskoforsikring	47
§ 193. Aldersfradragenes størrelse	43		
Kapitel 13. Sikredes ansvar for sam- menstøt eller støtning	44	Avsnitt 2. Forsikring av skip som bygges for fremmed regning; bestillerens interesse	47
§ 194. Omfanget av assurandørens an- svar	44	§ 211. Gjenstander som omfattes av for- sikringen	47
§ 195. Ansvarsbegrensning på grunnlag av flere skips tonnasje eller verdi	44	§ 212. Forsikringsverdien	48
§ 196. Grensen for assurandørens ansvar ved et enkelt havari	44	§ 213. Totaltap	48
§ 197. Franchise	44	§ 214. Henvisning til andre bestemmelser	48
Kapitel 14. Forsikring av skip under bygging	45	Avsnitt 3. Forsikring av skip som bygges for verkstedets egen regning	48
Avsnitt 1. Forsikring av skip som bygges for fremmed regning; verkstedets interesse	45	§ 215. Forsikringsverdien	48
§ 198. Gjenstander som omfattes av for- sikringen	45	§ 216. Forsikringstiden	48
§ 199. Forsikringsverdien ved leverings- tiden	45	§ 217. Totaltap	48
§ 200. Forsikringsverdien før leverings- tiden	45	§ 218. Henvisning til andre bestemmelser	49
§ 201. Forsikringssummen	46		
§ 202. Forsikringstiden	46	Kapitel 15. Kasko-interesseforsikring	49
		§ 219. Definisjon av kasko-interesse	49
		§ 220. Assurandørens ansvar for totaltap	49
		§ 221. Assurandørens ansvar for kolli- sjonserstatning	49
		§ 222. Henvisning til bestemmelsene om kaskoforsikring	49
		§ 223. Begrensning av adgangen til å tegne kasko-interesseforsikring ..	49

TREDJE DEL

REDERANSVARSFORSIKRING

(P. & I.-FORSIKRING)

Kapitel 16. P. & I.-forsikring for re- dere	50	Kapitel 18. Begrensninger i P. & I.-as- surandørens ansvar	53
§ 224. Farefeltet	50	§ 238. Begrensning på grunn av annen forsikring	53
§ 225. Ansvar for personskade	50	§ 239. Sikredes egenfeil	53
§ 226. Ansvar for tingsskade	50	§ 240. Deviasjon	53
§ 227. Konnossementsansvar	51	§ 241. Sikredes besparelser	54
§ 228. Utleveringsansvar	51	§ 242. Ansvar for tap oppstått under an- nen transport	54
§ 229. Felleshavaribidrag	51	§ 243. Ansvar for tap oppstått under lagring	54
§ 230. Ansvar for fjernelse av vrak	51	§ 244. Skade på eller tap av egne gjen- stander	54
§ 231. Blindpassasjerer	51	§ 245. Begrensning av assurandørens an- svar for redningsforanstaltninger	55
§ 232. Ansvar for mulker m.v.	51		
§ 233. Ansvar for sosiafydelser til beset- ningen	51		
§ 234. Reiseutgifter for avløser	52		
§ 235. Utgifter til desinfeksjon og karan- tene	52		
Kapitel 17. Andre former for P. & I.- forsikring	52		
§ 236. P. & I.-forsikring for befraktere	52		
§ 237. Hyre- og effektforsikring	52		

FJERDE DEL

FORSIKRING AV FRAKT M. V.

	Side		Side
Kapitel 19. Forsikring av reisefrakt ..	56	§ 268. Streik som sikrede burde ha regnet med	60
§ 246. Fraktap som omfattes av forsikringen	56	§ 269. Sikredes plikt til å begrense tapet	61
§ 247. Forsikringsverdien	56	Kapitel 22. Forsikring av ekstraordinære omkostninger	61
§ 248. Varigheten av forsikringen for så vidt angår farer som skipet er ut-satt for	56	§ 270. Omkostninger som omfattes av forsikringen	61
§ 249. Varigheten av forsikringen for så vidt angår farer som lasten er ut-satt for	57	§ 271. Omkostninger som også kan kreves erstattet av andre	61
§ 250. Omfanget av forsikringen for så vidt angår farer som skipet er ut-satt for	57	§ 272. Franchise	62
§ 251. Omfanget av forsikringen for så vidt angår farer som lasten er ut-satt for	57	Kapitel 23. Forsikring av passasjer-penger	62
§ 252. Krigshindring	58	§ 273. Tap som omfattes av forsikringen	62
§ 253. Fradrag for sparte utgifter	58	§ 274. Varigheten av forsikringen	62
Kapitel 20. Forsikring mot tidstap ved skade på skipet	58	§ 275. Fradrag for sparte utgifter	62
§ 254. Tidstap som omfattes av forsikringen	58	§ 276. Ekstraordinære omkostninger som omfattes av forsikringen	62
§ 255. Begrensninger i adgangen til å kreve erstatning for tidstap	58	Kapitel 24. Forsikring av frakt-inter-esse	63
§ 256. Antall døgn som erstattes	58	§ 277. Definisjon av frakt-interesse	63
§ 257. Erstatning pr. døgn. Taksert polise	59	§ 278. Omfanget av forsikringen	63
§ 258. Erstatning pr. døgn. Åpen polise	59	§ 279. Henvisning til bestemmelsene om kasko-forsikring	63
§ 259. Erstatning pr. døgn når reparasjonen skjer mens skipet er uten beskjeftigelse	59	Kapitel 25. Forsikring av utstyr m. v.	63
§ 260. Delvis tidstap	59	§ 280. Utstyr og omkostninger som om-fattes av forsikringen	63
§ 261. Flere arbeider som utføres sam-tidig	59	§ 281. Varigheten av reiseforsikring	64
§ 262. Midlertidig reparasjon	60	§ 282. Omfanget av forsikringen	64
§ 263. Omkostninger anvendt for å på-skynde reparasjonsarbeidet	60	§ 283. Særlige begrensninger av assu-randørens ansvar	64
§ 264. Frist for utførelse av reparasjon	60	§ 284. Forlengelse av forsikringen....	64
§ 265. Premie	60	Kapitel 26. Forsikring av fordring som skal dekkes av skip, last eller frakt	64
Kapitel 21. Forsikring mot tap som følge av streik.....	60	§ 285. Fordringer som omfattes av for-sikringen	64
§ 266. Tap som omfattes av forsikringen	60	§ 286. Forsikringsverdien	65
§ 267. Taksert polise	60	§ 287. Ansvarstiden	65
		§ 288. Omfanget av forsikringen	65
		§ 289. Assurandørens erstatningsansvar	65

REGISTRE

	Side
Sammenstilling av bestemmelsene i planen av 1964 og de tilsvarende bestemmelser i planen av 1930	67
Sammenstilling av bestemmelsene i planen av 1930 og de tilsvarende bestemmelser i planen av 1964	70
Saksregister	74

FØRSTE DEL

FELLESREGLER FOR ALLE FORSIKRINGSARTER

Kapitel 1. Innledende bestemmelser.

§ 1. Definisjoner.

I denne Plan betyr:

- (a) *assurandøren*: den som ved avtalen har påtatt seg å yde forsikring,
- (b) *forsikringstageren*: den som har inngått forsikringsavtalen med assurandøren,
- (c) *sikrede*: den hvis interesse er forsikret,
- (d) *tap*: økonomisk tap av enhver art, derunder totaltap, skade, inntektstap, omkostninger og ansvar,
- (e) *skade*: fysisk beskadigelse som ikke er totaltap,
- (f) *partikulært tap, partikulær skade etc.*: tap, skade etc. som ikke erstattes i felleshavari.

§ 2. Polise.

Når avtalen er sluttet, kan forsikringstageren forlange polise.

Mulige innvendinger mot polisens innhold må forsikringstageren fremsette uten ugrunnet opphold. Gjør han ikke det, ansees polisen godkjent.

§ 3. Henvisning til norsk rett.

Hvis en tvist vedrørende forsikringsforholdet ikke kan løses på grunnlag av partenes avtale og denne Plan, skal norsk rett legges til grunn for avgjørelsen.

§ 4. Forsikringstid.

Ved tidsforsikring gjelder forsikringen fra kl. 0 den dag forsikringen trer i kraft til kl. 24 den dag den skal opphøre. Klokkeslettet beregnes etter mellomeuropeisk fellestid.

Kapitel 2. Almindelige regler om forsikringens omfang.

Avsnitt 1. Interesse og forsikringsverdi.

§ 5. Hvilke interesser som skal ansees dekket.

En forsikring på skip, utstyr eller andre gjenstander omfatter bare sikredes interesse i gjenstandenes formuesverdi, medmindre annet er avtalt eller følger av denne Plan.

§ 6. Forsikring som ikke knytter seg til noen interesse.

En avtale om forsikring som ikke knytter seg til noen interesse, er ugyldig.

§ 7. Forsikringsverdien.

Forsikringsverdien er interessens fulle verdi ved forsikringens begynnelse.

§ 8. Taksert forsikringsverdi.

Er forsikringsverdien ved overenskomst mellom partene fastsatt til et bestemt beløp — taksert forsikringsverdi («takst») — er ansettelsen ikke bindende for assurandøren hvis forsikringstageren har gitt misvisende opplysninger om de egenskaper ved forsikringsgjenstanden som det er av betydning for assurandøren å ha kjennskap til ved verdsettelsen.

§ 9. Underforsikring.

Er forsikringssummen mindre enn forsikringsverdien, skal assurandøren bare erstatte en så stor del av tapet som svarer til forholdet mellom forsikringssummen og forsikringsverdien. Hvis en takst er blitt satt til side etter § 8, skal den allikevel brukes som forsikringsverdi ved anvendelse av denne regel.

§ 10. Overforsikring.

Er forsikringssummen større enn forsikringsverdien, skal assurandøren bare erstatte tapet inntil forsikringsverdien.

Er interessen overforsikret i svikaktig hensikt, er avtalen ikke bindende for assurandøren.

§ 11. Assurandørens ansvar når interessen også er forsikret hos annen assurandør.

Er interessen forsikret mot samme fare hos flere assurandører, svarer hver av dem overfor sikrede etter sin avtale, inntil sikrede har fått den erstatning han i alt har krav på.

§ 12. Regress mellom assurandørene når interessen er forsikret hos flere assurandører.

Er interessen forsikret mot samme fare hos flere assurandører, og utgjør summen av de erstatninger assurandørene, hver etter sin avtale, skulle tilsvare for samme tap, et større beløp enn den erstatning sikrede har krav på, skal de samlede erstatninger utlignes efter forholdet mellom de beløp hver enkelt assurandør sto ansvarlig for. Kan en assurandør ikke betale sin andel av erstatningene, utlignes den på de øvrige efter ovenstående regler, men den enkelte assurandør er aldri forpliktet til å betale mer enn det beløp han sto ansvarlig for overfor sikrede.

§ 13. Nedsettelse av forsikringssummen.

I det tilfelle som er nevnt i § 12, første punktum, har forsikringstageren rett til å kreve forsikringssummen nedsatt forholdsmessig. Retten er betinget av at kravet blir fremsatt så snart han har fått kjennskap til at summen av erstatningene fra de enkelte assurandører ville overstige det beløp sikrede har krav på.

Nedsettelsen får virkning fra det øyeblikk begjæringen kommer frem til assurandøren.

§ 14. Forsikringstagerens plikt til å opplyse om andre forsikringer.

Vet forsikringstageren ved avtalens avslutning at interessen er eller vil bli forsikret mot samme fare hos annen assurandør, eller får han senere vite at det er eller vil bli tegnet slik forsikring, skal han straks gi assurandøren opplysning om det.

Forsømmer forsikringstageren å gi slik opplysning, er han ansvarlig for det tap som assurandøren lider på grunn av forsømmelsen. Har forsikringstageren opptrådt svikaktig, er avtalen ikke bindende for assurandøren.

Avsnitt 2. Farefelt, årsakssammenheng og tap.

§ 15. Farefeltet ved forsikring mot sjøfare.

En forsikring mot sjøfare omfatter alle farer som interessen blir utsatt for, med unntagelse av:

- (a) de farer som omfattes av en forsikring mot krigsfare, jfr. § 16,
- (b) inngrep av norsk eller alliert statsmakt. Med statsmakt forstås personer eller organisasjoner som utøver offentlig eller overstatlig myndighet.
- (c) manglende betalingsevne.

§ 16. Farefeltet ved forsikring mot krigsfare.

En forsikring mot krigsfare omfatter:

- (a) farer som skyldes krig eller krigslignende forhold, eller bruk av våpen eller andre krigsmidler under militærøvelser i fredstid eller under nøytralitetsvern,
- (b) oppbringelse, prisedømmelse, konfiskasjon, rekvisisjon til eiendom eller bruk og andre lignende inngrep som foretas av fremmed statsmakt. Med fremmed statsmakt forstås statsmakt som Norge ikke er alliert med, og personer og organisasjoner som urettmessig utgir seg for å utøve offentlig eller overstatlig myndighet,
- (c) opptøyer, streik, lockout, sabotasje og lignende,
- (d) sjørøveri og mytteri.

Forsikringen omfatter ikke manglende betalingsevne.

Er den gjenstand som interessen er knyttet til, midlertidig beslaglagt eller rekvirert til bruk av fremmed statsmakt, dekker forsikringen også de farer som etter § 15 omfattes av en forsikring mot sjøfare.

§ 17. Farefeltet når det ikke er avtalt hva forsikringen omfatter.

Hvis ikke annet er avtalt, omfatter forsikringen bare sjøfare.

§ 18. Årsakssammenheng.

Assurandøren svarer for tap som skyldes at interessen i forsikringstiden er rammet av en fare som forsikringen omfatter.

Har skipet ved begynnelsen eller utløpet av en forsikring svakhet eller skade som på dette tidspunkt er ukjent, ansees denne svakhet eller skade, i den utstrekning den blir årsak til nytt havari, som en sjøfare som har rammet skipet ved havariet, eller på det tidligere tidspunkt da svakheten eller skaden ble kjent.

§ 19. Hovedregel om sikredes bevisbyrde.

Sikrede har bevisbyrden for at han har lidt et tap som etter reglene i § 18 omfattes av forsikringen, og for tapets omfang.

§ 20. Samvirke mellom flere farer.

Hvis tapet er forårsaket ved et samvirke mellom flere forskjellige farer, og en eller flere av disse farer ikke omfattes av forsikringen, fordeles tapet forholdsmessig over de enkelte farer etter den innflytelse hver av dem må antas å ha øvet på dets inntrøden og omfang, og assurandøren svarer kun for den del av tapet som blir henført til de farer forsikringen omfatter.

§ 21. Samvirke mellom sjøfare og krigsfare.

Hvis tapet er forårsaket ved et samvirke mellom sjøfare, jfr. § 15, og krigsfare, jfr. § 16, skal hele tapet ansees forårsaket av den faregruppe som har vært dominerende årsak. Hvis ingen av faregruppene fremtrer som dominerende årsak, skal begge faregrupper ansees å ha øvet like stor innflytelse på tapets inntreden og omfang.

§ 22. Tap som i sin helhet ansees forårsaket av krigsfare.

Krigsfare skal alltid ansees som dominerende årsak til:

- (a) tap som skyldes at skipet er blitt skadet ved bruk av våpen eller andre krigsmidler i krigsøyemed eller under militærøvelser i fredstid eller under nøytralitetsvern,
- (b) tap som skyldes at skipet som følge av krig eller krigslignende forhold får fremmed mannskap ombord, som helt eller delvis berøver føreren den frie ledelse av skipet,
- (c) tap av eller skade på en båt som skyldes at den henger utsvingt på grunn av krigsfare, og skade på skipet som en slik båt volder.

§ 23. Tap som enten skyldes sjøfare eller krigsfare.

Er det på det rene at et tap enten er forårsaket av sjøfare, jfr. § 15, eller av krigsfare, jfr. § 16, uten at det er mulig å utpeke farer innen én av gruppene som den overveiende sannsynlige årsak, får regelen i § 21, annet punktum tilsvarende anvendelse.

Kapitel 3. Forsikringstagerens og sikredes forhold.

Avsnitt 1. Forsikringstagerens opplysningsplikt.

§ 24. Opplysningspliktens omfang.

Forsikringstageren skal ved avtalens avslutning gi fullstendige og riktige opplysninger om alle omstendigheter som det er av betydning for assurandøren å kjenne til når han skal avgjøre om og i tilfelle på hvilke betingelser han vil overta forsikringen.

Får forsikringstageren senere kjennskap til omstendigheter som nevnt i første ledd, skal han uten ugrunnet opphold underrette assurandøren.

§ 25. Svik og uredelighet.

Har forsikringstageren svikaktig eller på uredelig måte forsømt sin opplysningsplikt, er avtalen ikke bindende for assurandøren.

§ 26. Annen forsømmelse av opplysningsplikten.

Hvis forsikringstageren ved avtalens avslutning på annen måte har forsømt sin opplysningsplikt, og det må antas at assurandøren ikke ville ha overtatt forsikringen dersom forsikringstageren hadde gitt de opplysninger han burde, er assurandøren fri for ansvar.

Må det antas at assurandøren ville ha overtatt forsikringen, men på andre vilkår, svarer han bare i den utstrekning det godtgjøres at tapet ikke skyldes omstendigheter som forsikringstageren burde ha gitt opplysning om. Ansvar et begrenses på samme måte hvis forsikringstageren forsømmer sin opplysningsplikt etter avtalens avslutning, med mindre det godtgjøres at tapet er inntruffet før forsikringstageren kunne ha beriktiget sine opplysninger.

I de tilfelle som er nevnt i annet ledd kan assurandøren si opp forsikringen med syv dagers varsel.

§ 27. Overtredelse av opplysningsplikten som ikke kan tilregnes forsikringstageren.

Har forsikringstageren gitt uriktige eller ufullstendige opplysninger, uten at det er noe å legge ham til last, svarer assurandøren som om det var blitt gitt riktige opplysninger, men han kan si opp forsikringen med fjorten dagers varsel.

§ 28. Tilfelle hvor assurandøren ikke kan påberope at det er gitt mangelfulle opplysninger.

Assurandøren kan ikke påberope at det er gitt uriktige eller ufullstendige opplysninger dersom han, på det tidspunkt da opplysning burde ha vært gitt, hadde kjennskap til forholdet. Han kan heller ikke påberope seg §§ 26 og 27 dersom det forhold som det ble gitt uriktig eller ufullstendig opplysning om, har opphørt å ha betydning for ham.

§ 29. Assurandørens underretningsplikt.

Får assurandøren kjennskap til at det er gitt uriktige eller ufullstendige opplysninger, skal han uten ugrunnet opphold underrette forsikringstageren om i hvilken utstrekning han vil påberope seg §§ 26 og 27. Gjør han ikke det, taper han sin rett til å påberope seg disse bestemmelser.

§ 30. Assurandørens rett til å få opplysninger fra klassifikasjonsselskapet.

Forsikringstageren plikter å skaffe assurandøren alle tilgjengelige opplysninger fra klassifikasjonsselskapet om skipets tilstand før og under forsikringstiden.

Forsømmer forsikringstageren sin plikt efter første ledd, kan assurandøren si opp forsikringen med syv dagers varsel, dog tidligst til opphør ved skipets ankomst til nærmeste havn efter assurandørens anvisning.

Avsnitt 2. Fareendring.

§ 31. Fareendring.

Fareendring foreligger når det skjer en endring i de forhold som efter avtalen skal danne grunnlaget for forsikringen, og faren derved endres i strid med avtalens forutsetninger.

Er det ved avtalens avslutning forutsatt at skipet har en bestemt klasse, ansees det som fareendring at skipet senere taper denne klasse eller blir overført til et annet klassifikasjonsselskap.

§ 32. Fareendring som sikrede har fremkalt eller samtykket i.

Har sikrede efter avtalens avslutning forsettlig fremkalt eller samtykket i en fareendring, er assurandøren fri for ansvar, såfremt det kan antas at han ikke ville ha overtatt forsikringen, hvis han ved avtalens avslutning hadde hatt kjennskap til at endringen ville finne sted.

Kan det antas at assurandøren ville ha overtatt forsikringen, men på andre vilkår, svarer han bare i den utstrekning det godtgjøres at tapet ikke skyldes fareendringen.

§ 33. Assurandørens oppsigelsesrett.

Inntrer en fareendring, kan assurandøren si opp forsikringen med fjorten dagers varsel.

§ 34. Sikredes underretningsplikt.

Får sikrede kjennskap til at det vil inntre eller er inntrådt en fareendring, skal han uten ugrunnet opphold underrette assurandøren. Unnlater sikrede dette uten forsvarlig grunn, kommer regelen i § 32 til anvendelse, selv om endringen ikke er fremkalt av ham eller med hans samtykke, og assurandøren kan si opp forsikringen med tre dagers varsel.

§ 35. Tilfelle hvor assurandøren ikke kan påberope seg en fareendring.

Assurandøren kan ikke påberope seg §§ 32 og 33 efter at fareendringen har opphørt å ha betydning for ham.

Det samme gjelder hvis faren er endret ved foranstaltninger som tar sikte på å redde menneskeliv, eller ved at det forsikrede skip under reisen berger eller forsøker å berge skip eller gods.

§ 36. Assurandørens underretningsplikt.

Får assurandøren kjennskap til at det er inntrådt en fare-
endring, skal han uten ugrunnet opphold underrette sikrede om
i hvilken utstrekning han vil påberope seg §§ 32 og 33. Gjør han
ikke det, taper han sin rett til å påberope seg disse bestemmelser.

§ 37. Overskridelse av fartsområdet.

Kommer det skip interessen er knyttet til, med sikredes sam-
tykke utenfor det fartsområde forsikringen omfatter, trer for-
sikringen ut av kraft. Det samme gjelder når overskridelsen er
foretatt forsettlig av skipets fører, og sikrede ikke har gitt føreren
fyldestgjørende instruksjoner eller har unnlatt å gripe inn hvor
han burde ha forstått at det var fare for overskridelse. Kommer
skipet før forsikringstidens utløp igjen innenfor fartsområdet,
trer forsikringen på nytt i kraft.

§ 35, annet ledd får tilsvarende anvendelse.

Sendes skipet på reise til et sted utenfor fartsområdet, og er
det tegnet særskilt forsikring for denne reise, trer den opprin-
nelige forsikring ut av kraft for det tidsrom som den særskilte for-
sikring omfatter.

Er skipet, når forsikringen igjen trer i kraft, i vesentlig dår-
ligere stand enn det var før overskridelsen fant sted, kan assuran-
døren si opp forsikringen med syv dagers varsel, dog tidligst til
opphør ved skipets ankomst til nærmeste havn efter assurandørens
anvisning.

§ 38. Bevisbyrden ved overskridelse av fartsområdet.

Har skipet vært utenfor det fartsområde forsikringen omfatter,
har sikrede bevisbyrden for at overskridelsen ikke skyldes hans
forhold, jfr. § 37, første ledd. Han har også bevisbyrden for at
eventuelt tap ikke skyldes havarier eller andre lignende forhold
som er inntruffet mens forsikringen var ute av kraft.

Sender sikrede skipet utenfor fartsområdet, skal han for egen
regning la skipet besikte i dokk umiddelbart før og efter det tids-
rom forsikringen er ute av kraft og varsle assurandøren i
god tid til besiktelsen. Fremgår det ved besiktelsen at skipet har
fått skader i det tidsrom forsikringen var ute av kraft, skal
disse skader ved anvendelsen av regelen i § 18, annet ledd ansees
å ha vært kjent da forsikringen på nytt trådte i kraft.

§ 39. Melding om reiser.

Sikrede skal sende melding til assurandøren før han sender
skipet på en reise:

(a) utenfor det fartsområde som forsikringen omfatter,

(b) til farvann som skipet ifølge avtalen bare kan seile i mot tilleggspremie.

Melding skal også sendes uten ugrunnet opphold når sikrede får kjennskap til at skipets fører uten hans samtykke har foretatt en reise som nevnt i første ledd.

Forsømmer sikrede flere ganger å sende melding, kan assurandøren si opp forsikringen med syv dagers varsel, dog tidligst til opphør ved skipets ankomst til nærmeste havn etter assurandørens anvisning.

§ 40. Rettsstridige foretagender.

Assurandøren svarer ikke for tap som er en følge av at skipet brukes til rettsstridig formål, med mindre sikrede hverken kjente eller burde ha kjent til forholdet på et slikt tidspunkt at det ville ha vært mulig for ham å gripe inn.

Hvis sikrede ikke griper inn uten ugrunnet opphold etter at han ble kjent med forholdet, kan assurandøren si opp forsikringen med tre dagers varsel.

Blir skipet med sikredes samtykke i det vesentlige brukt til fremme av rettsstridig formål, faller forsikringen bort.

§ 41. Rekvisisjon.

Blir skipet rekvirert av norsk eller alliert statsmakt, trer forsikringen ut av kraft. Faller rekvisisjonen bort før forsikrings- tidens utløp, trer forsikringen påny i kraft.

Ved forsikring mot sjøfare gjelder tilsvarende også når skipet blir rekvirert av fremmed statsmakt.

Er skipet, når forsikringen igjen trer i kraft, i vesentlig dårligere stand enn det var før rekvisisjonen fant sted, kan assurandøren si opp forsikringen med syv dagers varsel, dog tidligst til opphør ved skipets ankomst til nærmeste havn etter assurandørens anvisning.

§ 42. Melding om rekvisisjon.

Får sikrede vite at skipet er eller vil bli rekvirert, eller at det er eller vil bli tilbakelevert etter rekvisisjon, skal han melde fra til assurandøren uten ugrunnet opphold.

Assurandøren kan forlange at sikrede umiddelbart etter tilbakeleveringen for egen regning skal la skipet besikte i dokk. Assurandøren skal varsles i god tid til besiktelsen. § 38, annet ledd, annet punktum får tilsvarende anvendelse.

Har sikrede forsømt å oppfylle sine plikter etter første eller annet ledd, har han bevisbyrden for at tapet ikke skyldes havarier eller andre lignende forhold som er inntruffet mens skipet var rekvirert.

§ 43. Flytning av skipet for å unngå kondemnasjon.

Oppstår det tap under eller som følge av en flytning av skipet i henhold til § 166, kan en assurandør som ikke har godtatt flytningen, begrense sitt samlede ansvar til det beløp han måtte ha betalt dersom skipet var blitt kondemnert uten flytning.

§ 44. Flytning av skipet til reparasjonsverksted.

Må det antas at en flytning av skipet til reparasjonsverksted kan medføre en økning av risikoen, skal sikrede på forhånd gi melding til assurandøren om flytningen.

Vil flytningen medføre en vesentlig økning av risikoen, kan assurandøren, før flytningen påbegynnes, meddele sikrede at han av denne grunn motsetter seg flytningen. Er slik meddelelse gitt eller har sikrede forsømt å gi melding etter første ledd, svarer assurandøren ikke for tap som oppstår under eller som følge av flytningen.

Avsnitt 3. Sjødyktighet. Sikkerhetsforskrifter.

§ 45. Manglende sjødyktighet.

Assurandøren svarer ikke for tap som er en følge av at skipet ikke er i sjødyktig stand, dersom sikrede hadde eller burde ha hatt kjennskap til skipets mangler på et slikt tidspunkt at det hadde vært mulig for ham å gripe inn.

Sikrede har bevisbyrden for at han hverken hadde eller burde ha hatt kjennskap til manglene. Springer skipet lekk mens det er flott, har han dessuten bevisbyrden for at tapet ikke skyldes manglende sjødyktighet.

§ 46. Assurandørens rett til å forlange besiktelse av skipet.

Assurandøren har rett til når som helst i forsikringstiden å undersøke om skipet er i sjødyktig stand. Hvis det er nødvendig av hensyn til undersøkelsen, kan han forlange at lasten helt eller delvis skal losses.

Nekter sikrede å la assurandøren foreta slik undersøkelse, svarer assurandøren derefter bare i den utstrekning sikrede godtgjør at tapet ikke skyldes mangler ved skipet som ville ha blitt oppdaget.

Er undersøkelsen ikke foranlediget av et havari eller annet lignende forhold som omfattes av forsikringen, skal assurandøren erstatte sikrede såvel hans omkostninger som det tap han lider som følge av undersøkelsen, medmindre det viser seg at skipet er usjødyktig.

§ 47. Skip i opplag.

Hvis skipet under opplag ikke er forsvarlig fortøyet eller undergitt betryggende tilsyn, får reglene om manglende sjødyktighet tilsvarende anvendelse.

§ 48. Sikkerhetsforskrifter.

Med sikkerhetsforskrifter menes påbud om forholdsregler for å forebygge tap, gitt av offentlig myndighet, fastsatt i forsikringsavtalen, gitt av assurandøren med hjemmel i forsikringsavtalen, eller gitt av klasseinstitusjonen når det ved avtalens avslutning er forutsatt at skipet skal være klassifisert.

§ 49. Overtredelse av sikkerhetsforskrifter.

Er en sikkerhetsforskrift overtrådt, svarer assurandøren bare i den utstrekning det godtgjøres at tapet ikke er en følge av overtredelsen eller at overtredelsen ikke kan tilregnes sikrede. Dette gjelder dog ikke hvis sikrede er fører av skipet eller medlem av dets besetning, og den forsømmelse han har gjort seg skyldig i, er av nautisk art.

Gjelder overtredelsen en spesiell sikkerhetsforskrift, fastsatt i forsikringsavtalen, skal forsømmelse utvist av noen som på vegne av sikrede har plikt til å overholde forskriften eller påse at den blir fulgt, likestilles med sikredes egen forsømmelse.

§ 50. Assurandørens oppsigelsesrett.

Assurandøren kan si opp forsikringen med syv dagers varsel, dog tidligst til opphør ved skipets ankomst til nærmeste havn etter assurandørens anvisning, når:

- (a) skipet på grunn av svekkelse, uheldig konstruksjon eller lignende forhold ikke kan ansees sjødyktig,
- (b) skipet er blitt usjødyktig på grunn av havari eller andre lignende forhold, og sikrede ikke lar det utbedre uten ugrunnet opphold,
- (c) en sikkerhetsforskrift av vesentlig betydning er forsettlig eller grovt uaktsomt overtrådt av sikrede eller av noen som på hans vegne har plikt til å overholde forskriften eller påse at den blir fulgt.

§ 51. Kontraktsvilkår.

Assurandøren kan bestemme at det ved kontraktsslutning i forbindelse med driften av det forsikrede skip skal benyttes bestemte vilkår eller at bestemte vilkår ikke skal benyttes. Dette kan gjøres generelt eller for en bestemt havn eller fart.

Avsnitt 4. Redningsforanstaltninger m. v.

§ 52. Sikredes plikt til å underrette assurandøren om havari.

Hvis et havari truer med å inntreffe eller er inntruffet, skal sikrede uten ugrunnet opphold varsle assurandøren, og holde ham underrettet om den videre utvikling.

Sikrede og skipsføreren plikter å varsle assurandøren til sjøforklaringer og besiktelser som holdes i anledning av havariet.

§ 53. Sikredes plikt til å avverge og begrense tapet.

Hvis et havari truer med å inntreffe eller er inntruffet, skal sikrede gjøre hva han kan for å avverge eller begrense tapet. Før han treffer sine foranstaltninger, skal han, såfremt det er anledning til det, rådføre seg med assurandøren. Gir denne bestemte forskrifter, skal sikrede følge dem, med mindre han må forstå at de er utferdiget på grunnlag av uriktige eller mangelfulle opplysninger om den faktiske situasjon.

§ 54. Virkningen av at sikrede forsømmer sine plikter.

Unnlater sikrede forsettlig eller grovt uaktsomt å oppfylle sine plikter etter §§ 52 eller 53, svarer assurandøren ikke for større tap enn det må antas at han ville ha hatt å dekke, dersom plikten var blitt oppfylt. Lider assurandøren ytterligere tap som følge av forsømmelsen, plikter sikrede å erstatte dette.

Tilsvarende gjelder hvis skipsføreren forsømmer sine plikter etter § 52.

Avsnitt 5. Sikredes forsettlige eller uaktsomme forårsakelse av havariet.

§ 55. Forsett.

Har sikrede forsettlig fremkalt havariet, har han intet krav mot assurandøren.

§ 56. Grov uaktsomhet.

Har sikrede forårsaket havariet ved grov uaktsomhet, avgjøres det under hensyn til skyldgraden og omstendighetene forøvrig om og i tilfelle hvor meget assurandøren skal betale.

§ 57. Assurandørens oppsigelsesrett.

Har sikrede forsettlig fremkalt eller forsøkt å fremkalle et havari, kan assurandøren si opp forsikringen uten varsel.

Har sikrede forårsaket et havari ved grov uaktsomhet, kan assurandøren si opp forsikringen med tre dagers varsel.

§ 58. Omstendigheter som utelukker anvendelse av §§ 55 til 57.

Reglene i §§ 55 til 57 kommer ikke til anvendelse:

- (a) hvis sikrede på grunn av sinnssykdom eller annen unormal sinnstilstand — selvforskyldt rus unntatt — var ute av stand til å bedømme sin handlemåte,
- (b) hvis sikrede har forårsaket havariet under omstendigheter som nevnt i § 35, annet ledd, forsåvidt hans handlemåte efter de foreliggende omstendigheter måtte ansees som hensiktsmessig og forsvarlig,
- (c) hvis sikrede har forårsaket havariet ved en handling som efter forholdene måtte fremstille seg som et forsvarlig ledd i føringen av en krig hvor Norge eller dets allierte deltar.

Avsnitt 6. Identifikasjon.

§ 59. Feil og forsømmelser av mannskapet.

Assurandøren kan ikke overfor sikrede påberope seg feil og forsømmelser begått av skipets fører eller mannskap i sjømannstjenesten.

§ 60. Feil og forsømmelser av medeier i skipet.

Assurandøren kan ikke overfor sikrede påberope seg feil og forsømmelser begått av sikredes medeier i det forsikrede skip, medmindre vedkommende medeier er disponent for skipet.

§ 61. Identifikasjon i andre tilfelle.

Om assurandøren for øvrig kan påberope seg feil og forsømmelser begått av forsikringstagerens eller sikredes folk, avgjøres efter almindelige rettsregler.

Kapitel 4. Assurandørens erstatningsansvar.

Avsnitt 1. Almindelige regler om assurandørens ansvar.

§ 62. Totaltap.

Ved totaltap kan sikrede kreve utbetalt forsikringssummen, dog ikke utover forsikringsverdien.

§ 63. Almindelig formuestap og tap som følge av forsinkelse.

Medmindre annet er bestemt i denne Plan eller særskilt avtalt, svarer assurandøren ikke for almindelig formuestap, eller for tidstap, konjunkturtap, markedstap og lignende tap som følge av forsinkelse.

§ 64. Omkostninger ved sikkerhetsstillelse o. l.

Hvis sikrede i anledning av et havari har måttet reise penger eller stille sikkerhet, kan han kreve rimelige utgifter i forbindelse med dette erstattet av assurandøren. Dette gjelder dog ikke hvis sikrede uten rimelig grunn har latt være å bruke sin adgang til å kreve forskudd fra assurandøren etter § 90.

§ 65. Saksomkostninger.

Når et ansvar som omfattes av forsikringen gjøres gjeldende mot sikrede, og når sikrede gjør gjeldende dekningskrav mot tredjemann i anledning tap som omfattes av forsikringen, svarer assurandøren for de omkostninger som påløper, såfremt de tiltak som er truffet, er godkjent av assurandøren eller må ansees for-
svarlige.

§ 66. Omkostninger i forbindelse med erstatningsoppgjøret.

Når assurandøren er ansvarlig for tapet, skal han også erstatte nødvendige omkostninger ved fastsettelse av tapet og beregningen av erstatningen.

Har sikrede rimelig grunn til å benytte egen utsendt besiktel-
sesmann, svarer assurandøren for nødvendige utgifter til denne.

§ 67. Omkostninger ved foranstaltninger som angår flere interesser.

Er det påløpt omkostninger som nevnt i §§ 64 til 66 ved for-
anstaltninger som angår flere interesser, svarer assurandøren bare for den del av omkostningene som ved en forholdsmessig fordeling faller på den forsikrede interesse.

Avsnitt 2. Tap ved redningsforanstaltninger.

§ 68. Partikulære redningsforanstaltninger.

Hvis et havari truer med å inntreffe eller er inntruffet, svarer assurandøren for tap av eller skade på sikredes gjenstander, og for ansvar og omkostninger påført sikrede, ved foranstaltninger satt i verk for å avverge eller begrense tap som omfattes av for-
sikringen, såfremt foranstaltningene, i forhold til skipets reise, lastens art og de omstendigheter som forelå da reisen ble tiltrådt, var upåregnelige eller hadde en ekstraordinær karakter, og efter de omstendigheter som forelå da de ble truffet, måtte ansees som forsvarlige.

Efter denne paragraf dekkes ikke:

- (a) tap som er oppstått ved foranstaltninger for å redde skip og last fra felles fare, eller for å redde et ballastet skip fra en tilsvarende fare,
- (b) tap som nevnt i § 63.

§ 69. Tap ved foranstaltninger som angår flere interesser.

Er tap som nevnt i § 68 voldt ved foranstaltninger som angår flere interesser, uten at reglene om fellesehavari kommer til anvendelse, svarer assurandøren bare for den del av tapet som ved en forholdsmessig fordeling faller på den forsikrede interesse.

§ 70. Fellesehavari.

Assurandøren svarer for fellesehavaribidrag som er utlignet på den forsikrede interesse, hvis fellesehavarihandlingen er foretatt av hensyn til farer som forsikringen omfatter. Bidraget erstattes på grunnlag av dispasje, lovlig oppgjort etter gjeldende rettsregler eller vilkår som må ansees sedvanlige i vedkommende fart. Bidraget erstattes etter dispasjen selv om bidragsverdien er høyere enn interessens forsikringsverdi.

Hvis sikrede som følge av brudd på fraktavtalen er avskåret fra å kreve bidrag fra de øvrige deltagere i fellesehavariet, godtgjør assurandøren det beløp som etter reglene om fellesehavari faller på den forsikrede interesse.

§ 71. Fellesehavarifordeling når interessene tilhører samme person.

Hvis skip, frakt og last tilhører samme person, men betingelsene for fellesehavarifordeling forøvrig er til stede, svarer assurandøren som om bidragsverdiene hadde tilhørt forskjellige personer.

§ 72. Skade på og tap av forsikringsgjenstanden.

Er forsikringsgjenstanden blitt skadet eller er den gått tapt som følge av en fellesehavarihandling, skal skaden eller tapet erstattes overensstemmende med reglene om partikulært tap, dersom dette fører til et gunstigere resultat for sikrede.

§ 73. Uegentlig fellesehavari.

Assurandøren svarer for tap pådradd for å redde skip i ballast eller for å fullføre ballast-reisen i de tilfelle og i den utstrekning han ville ha svart for skipets andel av slike omkostninger i henhold til fellesehavarioppgjør etter York-Antwerpen-reglene. § 72 får tilsvarende anvendelse.

Dog erstattes ikke hyre og kostpenger etter York-Antwerpen-reglene XI (b) for den tid som medgår til endelig reparasjon, eller utgifter som trer i stedet for slike omkostninger. Provisjonsomkostninger o.l. og renter erstattes bare etter §§ 64 og 86.

Avsnitt 3. Dekning av sikredes ansvar overfor tredjemann.

§ 74. Hovedregel.

Assurandøren svarer ikke for sikredes ansvar overfor tredjemann med mindre annet er bestemt i denne Plan eller særskilt avtalt.

§ 75. «Cross liabilities».

Har sikrede pådradd seg et ansvar, og kan han gjøre ansvar gjeldende mot skadelidte for tap som han selv er påført ved samme anledning, skal erstatningsoppgjøret mellom sikrede og assurandøren skje på grunnlag av de beregnede bruttoansvar før motregning har funnet sted. Dette gjelder selv om ett av de nevnte ansvar eller begge blir begrenset i erstatningsoppgjøret mellom sikrede og skadelidte. Foretas begrensningen på ansvarsaldoen mellom sikrede og skadelidte, skal i erstatningsoppgjøret mellom sikrede og assurandøren det største beregnede bruttoansvar reduseres med det samme beløp som saldoen er blitt redusert med.

§ 76. Usedvanlige eller forbudte kontraktsvilkår.

Assurandøren svarer ikke i noe tilfelle for ansvar som skyldes at sikrede eller noen på hans vegne:

- (a) har inngått en kontrakt som medfører strengere ansvar enn det som følger av vanlige sjørettsregler, medmindre slike vilkår må ansees sedvanlige i vedkommende fart,
- (b) har benyttet eller unnlatt å benytte kontraktsvilkår som assurandøren i henhold til § 51 har forbudt eller påbudt.

§ 77. Gjenstand som tilhører sikrede.

Assurandøren svarer for sikredes tap ved at en gjenstand som tilhører sikrede, blir skadet eller går tapt under slike forhold at sikrede ville ha blitt ansvarlig for tapet dersom gjenstanden hadde tilhørt tredjemann, og assurandøren måtte ha dekket dette erstatningsansvar. Herfra unntas dog tap av eller skade på det forsikrede skip, dets forsyninger og utstyr.

§ 78. Fastsettelse av sikredes ansvar.

Assurandøren dekker ikke sikredes ansvar medmindre det er fastsatt ved:

- (a) endelig dom eller kjennelse av norsk eller utenlandsk domstol,
- (b) voldgiftsdom, dersom avtale om avgjørelse ved voldgift var inngått før tvisten oppsto eller er inngått senere med assurandørens samtykke,
- (c) forlik som er godkjent av assurandøren.

Har sikrede i andre tilfelle anerkjent et krav eller betalt erstatning, dekker assurandøren ikke ansvaret medmindre sikrede godtgjør at kravet var berettiget både hva grunnlag og størrelse angår.

Avsnitt 4. Forsikringssummen som grense for assurandørens ansvar.

§ 79. Hovedregel.

Når en bestemt forsikringssum er avtalt, svarer assurandøren inntil forsikringssummen for tap som er forårsaket ved et enkelt havari.

For ansvar overfor tredjemann som følge av sammenstøt eller støtning svarer assurandøren særskilt overensstemmende med reglene i §§ 196 og 221.

§ 80. Ansvar utover forsikringssummen.

Selv om forsikringssummen overskrides, erstatter assurandøren:

- (a) tap som nevnt i §§ 64 til 66, §§ 68 til 73 og § 105, første punktum,
- (b) renter av erstatningen.

§ 81. Ansvarsgrensen ved samvirke mellom flere farer.

Hvis assurandøren etter §§ 20, 21 eller 23 blir pålagt å dekke en del av skaden, begrenses hans ansvar til en tilsvarende del av de beløp som er nevnt i §§ 79 og 80.

§ 82. Assurandørens adgang til å fri seg fra videre ansvar ved å utbetale forsikringssummen.

Når et havari er inntruffet, kan assurandøren fri seg fra videre ansvar ved å meddele sikrede at han vil utbetale forsikringssummen, eller den del av forsikringssummen som angår de gjenstander som er rammet av havariet.

Tap som nevnt §§ 64 til 66, §§ 68 til 73 og § 105, første punktum erstattes utover forsikringssummen, såfremt det skyldes foranstaltninger satt i verk før sikrede fikk meddelelse om assurandørens beslutning.

Assurandøren har i dette tilfelle ingen rett til forsikringsgjenstanden etter § 102.

Kapitel 5. Erstatningsoppgjøret.

Avsnitt 1. Erstatningsberegning, renter, forskudd m. v.

§ 83. Sikredes plikt til å skaffe opplysninger og dokumenter.

Sikrede plikter å skaffe assurandøren de opplysninger og dokumenter som er tilgjengelige for ham, og som assurandøren trenger av hensyn til erstatningsoppgjøret.

Har sikrede på svikaktig eller uredelig måte forsømt sine plikter etter første ledd, kan assurandørens ansvar etter omstendig-

hetene nedsettes eller falle bort. Det samme gjelder hvor sikrede nekter å skaffe assurandøren opplysninger fra klassifikasjons-selskapet, jfr. § 30.

§ 84. Erstatningsberegningen.

Assurandøren skal avgi erstatningsberegningen snarest mulig. Ved totaltap, og når sikrede kan kreve erstatning for totaltap ved utløpet av en bestemt frist, skal beregningen avgis senest innen fjorten dager, og ellers senest innen tre måneder, etter at assurandøren har mottatt de nødvendige opplysninger og dokumenter.

Assurandøren kan overlate til en dispasjør å beregne erstatningen. Assurandøren må i så fall ta standpunkt til dispasjørens beregning innen én måned etter at han har mottatt den.

§ 85. Valutakurser.

Har sikrede hatt utlegg i en annen valuta enn den som forsikringssummen er fastsatt i, skal omregningen skje efter kursen på utleggsdagen. Hvis utlegget forfaller til bestemt tid, og sikrede uten rimelig grunn lar være å betale ved forfall, kan han ikke kreve erstatning efter en høyere kurs enn forfallsdagens. Har sikrede efter samråd med assurandøren foretatt dekningskjøp, legges dekningskursen til grunn.

Skal assurandøren erstatte omkostninger som ikke er betalt når oppgjøret finner sted, skjer omregningen efter kursen på den dag erstatningsberegningen avgis.

§ 86. Renter av erstatningen.

Sikrede kan kreve renter når det er gått én måned fra den dag assurandøren fikk melding om havariet. Skal assurandøren erstatte sikredes utlegg, løper dog renten fra utleggsdagen.

Hvis sikrede forsømmer å skaffe opplysninger og dokumenter som nevnt i § 83, og oppgjøret som følge av det blir forsinket, kan han ikke kreve renter for den tid som derved går tapt.

Rentefoten er sparebankrente, dog minst 4 % p. a. inntil forfall, derefter minst 5 % p. a.

§ 87. Tvist om erstatningsberegningen.

Hvis sikrede ikke godtar assurandørens erstatningsberegning, kan såvel sikrede som assurandøren forlange at beregningen forellegges en norsk dispasjør til uttalelse før oppgjøret i tilfelle bringes inn for domstolene. Dispasjøren utpekes av sikrede.

Omkostningene ved dispasjørens behandling av saken bæres av assurandøren, medmindre sikredes krav om omgjøring av erstatningsberegningen var åpenbart ubegrunnet.

Reglene i første og annet ledd får tilsvarende anvendelse når assurandøren har avslått sikredes krav om erstatning.

§ 88. Verneting.

Assurandøren kan ikke saksøkes ved det verneting som er nevnt i Lov om rettergangsmåten for tvistemål av 13. august 1915 § 29.

§ 89. Forfallstid.

Erstatningen forfaller til betaling én måned fra den dag da erstatningsberegningen avgis eller skulle ha vært avgitt.

§ 90. Assurandørens plikt til å yde forskudd.

Hvis sikrede, før erstatningsberegning kan foretas, godtgjør at han har hatt eller i nær fremtid vil få større utgifter til dekning av tap som omfattes av forsikringen, kan han kreve et passende forskudd på erstatningen. Når forskuddet gjelder utgifter som sikrede ennå ikke har betalt, har assurandøren adgang til å betale beløpet direkte til vedkommende tredjemann.

Reglene i foregående ledd gjelder ikke hvis assurandøren har rimelig grunn til å betvile sin erstatningsplikt. At assurandøren har betalt forskudd, avgjør intet med hensyn til erstatningsplikten.

Assurandøren kan kreve sparebankrente, dog minst 4 % p. a., av utbetalte forskudd. Hvis han yder forskudd på et beløp som erstattes i fellehavari, kan han kreve renter efter dispasjens rentefot inntil dispasjens datum.

§ 91. Forskudd når det er tvist om hvilken assurandør som skal erstatte tapet.

Er det tvist om hvilken av flere assurandører som skal erstatte tapet, skal hver av dem på forlangende betale et forholdsmessig forskudd på erstatningen. Plikten er betinget av at ingen av assurandørene har fremsatt andre innsigelser mot kravet. Er deres eventuelle ansvar for tapet forskjellig, skal forskuddsbetalingen skje på grunnlag av det laveste ansvar.

Avsnitt 2. Sikredes ansvar overfor tredjemann.

§ 92. Sikredes plikter når et ansvar som omfattes av forsikringen, gjøres gjeldende mot ham.

Når et ansvar som omfattes av forsikringen, gjøres gjeldende mot sikrede, plikter han straks å varsle assurandøren. Han skal vareta assurandørens interesser på beste måte, og, hvor det er nødvendig, benytte kyndig teknisk og juridisk bistand. Assuran-

døren har rett til straks å gjøre seg kjent med alle dokumenter og andre bevisligheter og i tilfelle av prosess å la seg representere ved egen prosessfullmektig.

Forsømmer sikrede forsettlig eller grovt uaktsomt sine plikter etter foregående ledd, dekker assurandøren bare det ansvar som ville ha påhvilt ham om pliktene var blitt oppfylt.

93. Assurandørens adgang til å overta behandlingen av kravet.

Assurandøren kan med sikredes samtykke påta seg behandlingen av krav som gjøres gjeldende mot sikrede og i tilfelle føre sak om det i hans navn. Dette innebærer ikke at assurandøren erkjenner noen plikt til å dekke det ansvar sikrede måtte bli pålagt.

§ 94. Avgjørelse av spørsmål om saksanlegg eller anke.

Er det uenighet mellom assurandøren og sikrede om saksanlegg eller anke, avgjøres spørsmålet med endelig virkning av en oppmann utpekt av Norsk Dispachørforening.

Oppmannen skal velge den løsning som etter hans skjønn sannsynligvis vil føre til det minste samlede tap for sikrede og for hans assurandører. Oppmannen skal ikke ta hensyn til den fordel som sikrede eller en assurandør kan beholde eller oppnå ved at det forsikrede skips reder godtar eller søker å bli pålagt en høyere skyldbrøk i en kollisjonssak.

Hvis sikrede ikke følger oppmannens avgjørelse, hefter den assurandør som har fått medhold av oppmannen, ikke i noe tilfelle for ansvar utover det han hadde erklært seg villig til å godta da tvisten ble forelagt for oppmannen. Anlegger sikrede sak eller påanker han en dom i strid med oppmannens avgjørelse, og fører saksanlegget eller anken til at assurandøren må bære et mindre ansvar enn det han hadde erklært seg villig til å godta, svarer assurandøren innenfor den oppnådde besparelse for sin forholdsmessige del av saksomkostningene.

§ 95. Sikkerhetsstillelse.

Assurandøren har ikke plikt til å stille sikkerhet for sikredes ansvar overfor tredjemann.

At assurandøren stiller slik sikkerhet, avgjør intet med hensyn til erstatningsplikten.

Har assurandøren stillet sikkerhet for et ansvar som viser seg å være ham uvedkommende, skal sikrede erstatte ham hans utlegg i forbindelse med sikkerhetsstillelsen.

Avsnitt 3. Sikredes dekningskrav mot tredjemann.

§ 96. Assurandørens rett til å tre inn i dekningskrav som sikrede har mot tredjemann.

Kan sikrede forlange at tredjemann erstatter tapet, inntre assurandøren ved utbetalingen av erstatningen i sikredes rett mot tredjemann. Regelen i § 75 får tilsvarende anvendelse.

Svarer assurandøren bare delvis for tapet, deles kravet forholdsmessig mellom assurandøren og sikrede. Det samme gjelder hvis erstatning for det fulle tap ville bli betalt med et høyere beløp av tredjemann enn av assurandøren, men tredjemann bare hefter for en andel av tapet eller hele tapsbeløpet ikke kan inn-drives.

Hvis assurandørens krav utbringer et høyere nettobeløp enn det han har betalt til sikrede med tillegg av renter, tilfaller det overskytende sikrede.

§ 97. Fraskrivelse av dekningskravet.

Assurandørens ansvar nedsettes med det beløp han blir avskåret fra å innkreve som følge av at sikrede har fraskrevet seg retten til å kreve erstatning av tredjemann, dersom fraskrivelsen enten ikke kan ansees sedvanlig i vedkommende fart, eller er skjedd i strid med forskrift som assurandøren har gitt med hjemmel i § 51.

§ 98. Sikredes plikt til å bistå assurandøren med opplysninger og dokumenter.

Sikrede skal på forlangende gi assurandøren alle opplysninger og dokumenter som er tilgjengelige for ham, og som er av betydning for gjennomføringen av assurandørens krav.

Også før assurandøren har overtatt kravet, har han rett til å gjøre seg kjent med alle dokumenter og andre bevisligheter. I tilfelle av prosess mellom sikrede og tredjemann har han rett til å la seg representere ved egen prosessfullmektig.

§ 99. Sikredes plikt til å bevare og sikre kravet.

Sikrede plikter å foreta det nødvendige for å bevare og sikre kravet inntil assurandøren selv kan vareta sine interesser. Hvis det er påkrevet, skal sikrede benytte kyndig teknisk og juridisk bistand.

Unnlater sikrede forsettlig eller grovt uaktsomt å oppfylle sine plikter efter foregående ledd, blir han ansvarlig for det tap assurandøren er påført ved forsømmelsen.

§ 100. Avgjørelse av spørsmålet om saksanlegg eller anke.

Er det uenighet mellom assurandøren og sikrede om saksanlegg eller anke vedrørende dekningskrav mot tredjemann, får § 94 tilsvarende anvendelse.

§ 101. Bergelønn som innebærer kompensasjon for tap som assurandøren har dekket.

Har sikrede lidt tap i forbindelse med et bergningsforetagende, og mottar han bergelønn eller andel av bergelønn, plikter han av det mottatte å tilbakebetale assurandøren hva denne har betalt som erstatning for tapet.

§§ 96 til 100 får tilsvarende anvendelse.

**Avsnitt 4. Assurandørens rett til å overta
forsikringsgjenstanden ved utbetaling av erstatning.**

§ 102. Assurandørens rett ved totaltap.

Ved betaling av erstatning for totaltap trer assurandøren inn i sikredes rett til forsikringsgjenstanden, medmindre han senest ved utbetalingen gir avkall på retten. § 9 får tilsvarende anvendelse.

Sikrede plikter å skaffe assurandøren hjemmel til forsikringsgjenstanden og å utlevere alle dokumenter som er av betydning for ham som eier. Omkostninger som påløper i denne forbindelse, bæres av assurandøren.

§ 103. Assurandørens rett ved skade.

Ved betaling av erstatning for skade trer assurandøren inn i sikredes rett til de deler av forsikringsgjenstanden som er erstatet.

§ 96, annet ledd, første punktum får tilsvarende anvendelse.

§ 104. Heftelser på forsikringsgjenstanden.

Hvis assurandøren efter at han har overtatt forsikringsgjenstanden i henhold til § 102, blir pålagt å bekoste fjernelse av den, skal sikrede refundere ham den del av omkostningene som overstiger verdien av det fjernede.

Hvis forsikringsgjenstanden hefter for ansvar som ikke omfattes av forsikringen, skal sikrede forsåvidt holde assurandøren skadesløs.

Hvis sikrede for å begrense sitt ansvar overfor tredjemann må abandonnere skipet, kan dette skje uten hinder av assurandørens rett efter § 102.

§ 105. Bevaring av forsikringsgjenstanden.

Assurandøren svarer for omkostningene ved nødvendige foranstaltninger til bevaring av forsikringsgjenstanden efter det havari som gir sikrede rett til totaltapserstatning. Sikrede plikter å treffe slike foranstaltninger også efter at forsikringsgjenstanden er overtatt av assurandøren, dersom denne ikke selv har anledning til å vareta sine interesser.

§ 106. Assurandørens rett til erstatning for skade på forsikringsgjenstanden.

Assurandøren inntreter i sikredes krav mot tredjemann på erstatning for skade på forsikringsgjenstanden. Dette gjelder dog ikke krav efter forsikringsavtale.

Avsnitt 5. Foreldelse m. v.

§ 107. Frist for anmeldelse av havari.

Sikrede mister sin rett til å kreve erstatning hvis han ikke har anmeldt havariet til assurandøren innen seks måneder efter at han fikk kjennskap til det.

§ 108. Frister for søksmål når assurandøren har avslått kravet.

Når assurandøren helt eller delvis har avslått et krav, foreldes det dersom sikrede ikke har reist søksmål eller forlangt tvisten forelagt for en dispasjør efter § 87 innen ett år efter at han fikk melding fra assurandøren om avslaget.

Blir tvisten forelagt en dispasjør, og går dennes uttalelse sikrede imot, foreldes kravet dersom sikrede ikke reiser søksmål innen seks måneder efter at han fikk melding om dispasjørens avgjørelse.

Melding efter første og annet ledd skal være skriftlig. Den skal inneholde opplysning om fristen og om følgen av at den oversittes.

§ 109. Fristforlengelse på grunn av hindring på sikredes side.

Assurandøren kan ikke påberope seg §§ 107 og 108 hvis sikrede godtgjør at han ikke har kunnet overholde fristene, og at han har gjort sin rett gjeldende så snart det ble mulig for ham.

§ 110. Tre års foreldelse.

Sikredes krav på erstatning foreldes tre år efter utløpet av det kalenderår i hvilket han fikk kunnskap om sitt krav og de omstendigheter som er avgjørende for dets omfang.

§ 111. Ti års foreldelse.

Hvis foreldelse ikke er inntrådt tidligere, foreldes sikredes krav på erstatning ti år efter at havariet fant sted.

Hvis sikrede må avvente en dom eller en dispasje før han kan gjøre sitt krav gjeldende, foreldes dog kravet tidligst ett år efter at endelig dom eller dispasje foreligger.

Kapitel 6. Premie.

§ 112. Premiebetaling.

Premien skal betales av forsikringstageren.

Ved tidsforsikring forfaller premien den dag forsikringen trer i kraft, ved andre forsikringer ved avtalens avslutning. Skal premien betales i flere terminer eller fornyes forsikringen på samme vilkår eller på andre, forfaller de senere premier på hver premieperiodes første dag.

Av premiebeløp som ikke betales i rett tid, kan assurandøren kreve renter efter 5 % p. a.

§ 113. Assurandørens rett til å si opp forsikringen ved manglende premiebetaling.

Er en premie ikke betalt i rett tid, kan assurandøren si opp forsikringen med tre dagers varsel.

Blir premien betalt innen utløpet av fristen, får oppsigelsen ingen virkning.

§ 114. Virkningen av premievarsel.

Har assurandøren skriftlig minnet forsikringstageren om forfallsdagen for en senere premie (jfr. § 112, annet ledd), og blir denne ikke betalt, trer forsikringen ut av kraft fra og med den femtende dag efter at varslet ble sendt.

Varsel med virkning efter første ledd kan tidligst sendes fjorten dager før forfallsdag. Det skal inneholde opplysning om betalingsfristen og om følgen av at den oversittes.

Blir premien senere betalt, trer forsikringen på nytt i kraft fra den dag betaling skjer.

Selv om varsel er sendt og forsikringen trådt ut av kraft, kan assurandøren si opp forsikringen efter § 113.

Blir forsikringen ikke sagt opp tidligere, faller den bort tre måneder efter at den trådte ut av kraft, såfremt ikke premien da er betalt.

§ 115. Full premie ved svik og uredelighet.

Når forsikringsavtalen er ugyldig på grunn av svik eller uredelighet fra forsikringstagerens side, har assurandøren krav på hele den avtalte premie.

Det samme gjelder hvis assurandøren er helt eller delvis fri

for ansvar efter reglene om virkningen av forsømmelse fra forsikringstagerens eller sikredes side i kapitel 3 eller § 83, annet ledd.

§ 116. Premien ved totaltap.

Når assurandøren utbetaler erstatning for totaltap, eller utbetaler forsikringssummen efter § 82, har han krav på hele den avtalte premie.

Skyldes totaltapet helt eller delvis en fare som ikke omfattes av forsikringen, kan forsikringstageren for den del av forsikringssummen som ikke kommer til utbetaling, kreve en premiereduksjon som svarer til den tid assurandøren ikke har båret risikoen. Utbetales totaltapserstatningen i henhold til reglene i § 162, annet ledd, § 163, § 168 eller § 169, ansees risikoen å ha opphørt ved havariet, eller på det siste tidspunkt da man hadde etterretning om skipet. Inntil det er på det rene om totaltapserstatning kan kreves, kan assurandøren kreve premien deponert.

Reglene i denne paragraf gjelder ikke for P. & I.-forsikring.

§ 117. Premietillegg når assurandørens risiko blir større enn forutsatt.

Har forsikringstageren ved avtalens avslutning eller senere gitt ufullstendige eller uriktige opplysninger, uten at vilkårene for å begrense assurandørens ansvar efter § 26 foreligger, kan assurandøren kreve premietillegg, slik at han for den tid han har båret ansvaret, får den premie som det må antas at han ville ha beregnet, dersom han ved avtalens avslutning hadde fått riktige og fullstendige opplysninger.

Inntrer det en fareendring som nevnt i § 31, uten at vilkårene for å begrense assurandørens ansvar efter § 32 foreligger, kan assurandøren kreve et tilsvarende premietillegg for den tid forsikringen har vært i kraft. Premietillegg kan dog ikke kreves hvis faren er endret ved foranstaltninger som tar sikte på å redde menneskeliv.

§§ 29 og 36 får tilsvarende anvendelse.

Krever assurandøren premietillegg for et fremtidig tidsrom, kan forsikringstageren si opp forsikringen uten varsel.

§ 118. Premietillegg når forsikringen blir forlenget.

I tilfelle som nevnt i § 157, kan assurandøren kreve premietillegg i forhold til den tid forsikringen er blitt forlenget.

Hvis det ved utløpet av forsikringstiden er uvisst om erstatning for totaltap vil bli krevet efter § 162, annet ledd, § 168 eller § 169, og skipet senere blir berget eller kommer til rette, kan premietillegg først kreves fra det tidspunkt da sikrede eller noen på hans vegne fikk rådighet over skipet.

§ 119. Bortfall av premiekravet når assurandørens risiko ikke inntreer.

Assurandøren har ikke krav på premie:

- (a) når forsikringsavtalen ikke knytter seg til noen interesse, og forsikringstageren ved avtalens avslutning hverken visste eller burde vite dette,
- (b) når forsikringen gjelder en fremtidig interesse, og denne ikke blir til virkelighet,
- (c) når interessen faller bort etter at avtalen er avsluttet, men før assurandørens ansvar er begynt å løpe,
- (d) når interessen ikke blir utsatt for noen av de farer som forsikringen etter avtalen omfatter.

§ 120. Reduksjon av premien når forsikringssummen er større enn verdien av interessen.

Forsikringstageren kan kreve reduksjon av premien:

- (a) når det foreligger overforsikring,
- (b) når en takst blir satt til side etter § 8,
- (c) når forsikringssummen blir nedsatt etter § 13.

Den reduserte premie skal svare til den premie assurandøren ved avtalens avslutning ville ha beregnet for en forsikring med den lavere forsikringssum.

Retten til premiereduksjon etter (a) og (b) er betinget av at forsikringstageren ved avtalens avslutning hverken kjente eller burde ha kjent til det forhold som påberopes som grunnlag for premiereduksjon.

§ 121. Reduksjon av premien når forsikringstiden blir kortere enn avtalt eller forsikringen trer ut av kraft.

Blir forsikringstiden kortere enn avtalt, kan forsikringstageren kreve en premiereduksjon som svarer til forkortelsen av forsikringstiden.

Tilsvarende gjelder hvis forsikringen har vært ute av kraft etter § 37, tredje ledd, § 41 og § 44. At forsikringen trer ut av kraft i andre tilfelle, har ingen innflytelse på assurandørens krav på premie.

§ 122. Premiereduksjon ved havneopphold.

Er det avtalt premiereduksjon for den tid det forsikrede skip ligger i havn, kommer §§ 123 til 125 til anvendelse.

§ 123. Beregning av havneoppholdets lengde.

Ankomst- og avgangsdagen regnes ikke med til havneoppholdet.

Hvis forsikringstiden utløper og en ny forsikring begynner å

løpe under havneoppholdet, er varigheten av det samlede opphold avgjørende for spørsmålet om skipet har ligget den avtalte minstetid i havn. Er det avtalt at premien bare skal reduseres for den del av oppholdet som overstiger minstetiden, regnes denne fra begynnelsen av oppholdet.

§ 124. Flytning av skipet.

Havneoppholdet avbrytes ikke ved at skipet flyttes innenfor havneområdet, medmindre skipet har påbegynt reisen fra havnen og derefter blir oppholdt.

Et havneopphold avbrytes heller ikke ved at skipet blir flyttet til en annen havn utelukkende for å fortsette oppholdet der, men assurandøren har krav på full premie for den tid flytningen varer.

§ 125. Tilfelle hvor assurandøren har krav på full premie under havneoppholdet.

Assurandøren har krav på full premie under havneoppholdet når:

- (a) skipet er forsikret på vilkår som nevnt i §§ 152 til 154,
- (b) skipet ligger i en havn som det efter avtalen bare kan anløpe mot tilleggspremie,
- (c) assurandøren senere efter § 116 får krav på hele den avtalte premie.

§ 126. Krav om premiereduksjon. Ristornogebyr.

Krav om nedsettelse eller tilbakebetaling av premie efter reglene i dette kapitel må fremsettes innen seks måneder efter utløpet av forsikringsåret, eller den avtalte forsikringstid, dersom denne er kortere enn ett år. Er kravet avhengig av den bruk som har vært gjort av skipet, skal forsikringstageren fremlegge fartsoppgave.

Hvis forsikringstagerens plikt til å betale en forfalt premie faller helt eller delvis bort, uten at dette skyldes assurandørens forhold, kan denne kreve et ristornogebyr på 10 % av premiebeløpet, dog høyst kr. 1000.

Kapitel 7. Forsikring av tredjemanns interesse.

§ 127. Reglens anvendelsesområde.

Reglene i §§ 128 til 132 kommer til anvendelse når forsikringen helt eller delvis er tegnet til fordel for en navngitt eller ubestemt tredjemann.

Forsikringen omfatter ikke tredjemanns interesse i forsikringsgjenstanden, medmindre annet er avtalt eller følger av denne Plan.

§ 128. Opplysningsplikten.

Når det tegnes forsikring til fordel for tredjemann, skal forsikringstageren opplyse til assurandøren om sikrede vet at forsikringen tegnes eller ikke.

Vet sikrede at forsikringen tegnes, får reglene i § 14 og kapitel 3, avsnitt 1 tilsvarende anvendelse på ham. Det samme gjelder selv om han ikke vet det, men forsikringstageren har forsømt å opplyse dette til assurandøren.

§ 129. Tap av sikredes rett som følge av forsikringstagerens forhold.

Hvis forsikringsgjenstanden er i forsikringstagerens varetekt eller beror hos noen som har den på hans vegne, får reglene om tap av sikredes rett overfor assurandøren tilsvarende anvendelse på handlinger og unnlatelser fra forsikringstagerens side, selv om det ikke er noe å legge sikrede til last.

§ 130. Endring, oppsigelse og hevning av forsikringsavtalen.

Forsikringstageren kan med bindende virkning for sikrede endre, oppsi eller heve forsikringsavtalen, medmindre assurandøren vet eller bør vite at forsikringstageren i forhold til sikrede er uberettiget til å treffe en slik forføyning.

Assurandøren kan med bindende virkning for sikrede rette oppsigelser og andre erklæringer til forsikringstageren, medmindre assurandøren vet eller bør vite hvem sikrede er.

§ 131. Erstatningsoppgjøret.

Når et havari er inntruffet, kan assurandøren med bindende virkning for sikrede forhandle med forsikringstageren og betale erstatning til ham, medmindre assurandøren vet eller bør vite hvem sikrede er.

§ 132. Krav som assurandøren har mot forsikringstageren.

Assurandøren kan overfor sikrede påberope seg sine rettigheter mot forsikringstageren efter §§ 113 og 114. Har sikrede meldt seg hos assurandøren eller har denne på annen måte fått vite hvem han er, skal sikrede underrettes om påkrav, oppsigelser og andre varsler som assurandøren sender til forsikringstageren.

Ved anvendelsen av reglene om bortfall eller reduksjon av premiekravet i §§ 119 og 120, skal kunnskap som sikrede hadde eller burde ha hatt, tillegges samme virkning som forsikrings-

tagerens kunnskap, såfremt sikrede visste at forsikringen ble tegnet.

Krav som assurandøren måtte ha på forsikringstageren i forbindelse med forsikringsforholdet, kan motregnes i erstatningen.

§ 133. Eierskifte.

Går det skip forsikringen knytter seg til, over til ny eier ved salg eller på annen måte, faller forsikringen bort.

Eies skipet av et selskap, og går mere enn halvdelen av aksjene eller partene over til ny eier, kan assurandøren si opp forsikringen med fjorten dagers varsel. Det samme gjelder hvis rederiet skifter disponent.

Kapitel 8. Medforsikring av panthavers interesse.

§ 134. Panthaverens rett mot assurandøren. Melding om pantsettelse.

Er den interesse forsikringen gjelder pantsatt, beskytter forsikringen også panthaverens interesse, dog så at panthaveren ikke får større rett mot assurandøren enn eieren har.

Har eieren eller panthaveren gitt melding til assurandøren om pantsettelsen, kommer reglene i §§ 135 til 138 til anvendelse. Meldingen får virkning når den kommer frem til assurandøren.

Assurandøren skal underrette panthaveren om at pantsettelsen er notert, og de virkninger det medfører.

§ 135. Oppsigelser og andre forføyninger over forsikringen.

Eieren kan ikke med virkning for panthaveren endre, heve eller si opp forsikringsavtalen.

Ved oppsigelse fra assurandøren har panthaveren krav på varsel med samme frist som eieren, dog minst syv dager. Assurandøren kan ikke overfor panthaveren påberope seg at forsikringen er trådt ut av kraft i henhold til § 114, medmindre han har sendt varsel også til panthaveren.

§ 136. Deviasjon, fareendring.

Er det avtalt at det skal meldes fra på forhånd til assurandøren og betales tilleggspremie når det forsikrede skip går i visse farvann eller brukes til visse formål, og har panthaveren på forhånd sagt seg villig til å betale tilleggspremien og på forlangende stillet betryggende sikkerhet, kan assurandøren ikke overfor panthaveren gjøre gjeldende at eieren har forsømt å melde fra eller betale tilleggspremien.

§ 137. Havaribehandling, erstatningsberegning m. v.

De avgjørelser som er nødvendige i anledning av havari, erstatningsberegning eller gjennomføring av krav mot tredjemann, treffes av eieren og assurandøren.

Ved totaltap kan ikke eieren til skade for panthaveren helt eller delvis frafalle retten til erstatning.

§ 138. Utbetaling av erstatningen.

Ved totaltap skal panthaverens interesse dekkes før eierens.

Erstatning for skade som for ett enkelt havari overstiger 5 % av forsikringssummen eller kr. 200 000, kan assurandøren uten samtykke fra panthaveren bare betale mot kvittert regning for utført reparasjon. Er skipet forsikret mot samme fare hos flere assurandører, gjelder denne begrensning for de samlede utbetalinger fra assurandørene.

Erstatning etter § 173, fjerde ledd og § 174 kan ikke utbetales til eieren uten samtykke fra panthaveren.

Ansvar overfor tredjemann, som assurandøren svarer for, kan han bare utbetale mot kvittering fra tredjemann.

Uten panthaverens samtykke kan assurandøren bare motregne med krav som utspringer av forsikringsforholdet for vedkommende skip, og som er forfalt i løpet av de siste to år før utbetalingen.

Kapitel 9. Forholdet mellom hovedassurandøren og medassurandørene.

§ 139. Definisjoner.

Med «hovedassurandør» menes den assurandør som ved forsikringens tegning er oppgitt som hovedassurandør.

Med «medassurandør» menes andre assurandører som har påtatt seg forsikring mot samme fare av en andel av interessen og hefter direkte overfor sikrede.

§ 140. Hovedassurandørens adgang til å opptre på vegne av medassurandørene.

Når ikke annet er avtalt, er hovedassurandøren berettiget til å treffe de disposisjoner som er nevnt i §§ 142 til 146 med bindende virkning for medassurandørene. Han plikter i disse tilfellene såvidt mulig å ta hensyn til samtlige assurandørers tarv. Hvis tiden tillater det, bør han i saker av viktighet rådføre seg med de medassurandører som han kjenner til.

Selv om hovedassurandøren har opptrådt i strid med avtale med medassurandørene, eller på annen måte tilsidesatt disses tarv,

er en disposisjon som han har truffet i henhold til §§ 142 til 145, bindende for medassurandørene i forhold til sikrede, medmindre sikrede kjente eller burde ha kjent forholdet.

§ 141. Melding om havari.

Har sikrede anmodet hovedassurandøren om å videresende eventuelle meldinger i forbindelse med et havari eller havarioppgjør til en eller flere navngitte medassurandører, kan han senere med bindende virkning for disse medassurandører sende de nevnte meldinger til hovedassurandøren.

Hovedassurandøren skal sende meldingene videre til vedkommende medassurandører.

§ 142. Bergning.

Hovedassurandøren avgjør hvilke forskrifter som skal gis sikrede i henhold til § 53, og kan treffe tiltak med sikte på bergning. Han kan meddele sikrede at bergningen er oppgitt eller at assurandøren vil begrense sitt ansvar for omkostningene overensstemmende med § 82.

§ 143. Reparasjon.

Hovedassurandøren treffer beslutninger i henhold til §§ 181 til 184. Har sikrede begjært skipet kondemnert, kan dog en medassurandør forlange skipet flyttet i henhold til § 166 og anbud innhentet fra de verksteder som han utpeker.

§ 144. Sikkerhetsstillelse.

Når hovedassurandøren har underrettet medassurandøren om at han har stillet sikkerhet overfor tredjemann for sikredes ansvar som følge av sammenstøt, støtning eller bergning, må medassurandøren ikke utbetale erstatning i forbindelse med ansvaret direkte til sikrede.

Overfor hovedassurandøren kan medassurandøren ikke kompensere med motkrav mot sikrede medmindre han før sikkerheten ble stillet har tatt særskilt forbehold.

§ 145. Tvist med tredjemann.

Gjør tredjemann gjeldende et ansvar som omfattes av forsikringen, eller har sikrede dekningskrav som assurandøren trer inn i, avgjør hovedassurandøren spørsmål om saksanlegg, anke og forlik.

§ 146. Erstatningsberegning.

Hovedassurandøren sørger for at det blir foretatt erstatningsberegning. Beregningen binder medassurandørene såfremt den er overensstemmende med forsikringsvilkårene.

§ 147. Verneting.

Sikrede kan saksøke medassurandørene ved hovedassurandørens verneting.

ANNEN DEL

KASKOFORSIKRING OG LIGNENDE FORSIKRING

Kapitel 10. Almindelige regler om kaskoforsikringens omfang.

§ 148. Gjenstander som omfattes av forsikringen.

Forsikringen omfatter skipet med ombordværende tilbehør som tilhører rederiet eller som det har lånt, leiet eller kjøpt med eien-
domsforbehold, og ombordværende reservegjenstander for skipet
eller tilbehøret.

Forsikringen omfatter ikke proviant, bunkers, maskin- og
dekksrekvisita og andre gjenstander bestemt til forbruk, båter og
redskaper bestemt til fangst eller fiske, og løse gjenstander ute-
lukkende bestemt for sikring eller beskyttelse av lasten.

§ 149. Gjenstander som midlertidig fjernes fra skipet.

Forsikringen omfatter også deler av skipet, tilbehør og reser-
vegjenstander som midlertidig fjernes fra skipet i forbindelse med
dettes drift eller på grunn av reparasjon, ombygning eller lig-
nende, såfremt gjenstandene skal bringes ombord igjen før avgang.

§ 150. Tap som skyldes almindelig bruk.

Assurandøren svarer ikke for tap som er en normal følge av
bruken av skipet og dets tilbehør.

§ 151. Forsikring «på fulle vilkår».

Når ikke annet er avtalt, svarer kaskoassurandøren for total-
tap, skade og kollisjonsansvar, overensstemmende med kapitlene
11 til 13.

§ 152. Forsikring «kun mot totaltap» (K. m. t.).

Er forsikringen tegnet «kun mot totaltap», svarer assuran-
døren for totaltap overensstemmende med reglene i kapitel 11.

§ 153. Forsikring «kun mot totaltap og felleshavaribidrag».

Er forsikringen tegnet «kun mot totaltap og felleshavaribi-
drag», svarer assurandøren for:

- (a) totaltap overensstemmende med reglene i kapitel 11,
- (b) felleshavaribidrag og tap ved ugentlig felleshavari, jfr. §§
70, 71 og 73.

§ 154. Forsikring «kun mot totaltap, felleshavaribidrag og kollisjonsansvar».

Er forsikringen tegnet «kun mot totaltap, felleshavaribidrag og kollisjonsansvar», svarer assurandøren for:

- (a) totaltap overensstemmende med reglene i kapitel 11,
- (b) felleshavaribidrag og tap ved uegentlig felleshavari, jfr. §§ 70, 71 og 73,
- (c) ansvar overfor tredjemann overensstemmende med reglene i kapitel 13.

§ 155. Forsikring «på strandingsvilkår».

Er forsikringen tegnet «på strandingsvilkår», svarer assurandøren for:

- (a) totaltap overensstemmende med reglene i kapitel 11,
- (b) felleshavaribidrag og tap ved uegentlig felleshavari, jfr. §§ 70, 71 og 73,
- (c) ansvar overfor tredjemann overensstemmende med reglene i kapitel 13,
- (d) skade på skipet som er en følge av: at skipet har støtt på grunn under slike forhold at det ikke kan komme av ved egen hjelp; at skipet er kantret så det ligger med mastene i sjøen eller bunnen opp; at skipet har støtt sammen med annet skip eller isfjell; at det er oppstått brann eller eksplosjon, dog unntatt skade som voldes i maskinrommet av brann eller eksplosjon som er oppstått der.

§ 156. Varigheten av reiseforsikring.

Ved reiseforsikring gjelder forsikringen fra det øyeblikk skipet begynner å innta last eller ballast. Skal skipet hverken innta last eller ballast, gjelder forsikringen fra det øyeblikk skipet letter anker eller kaster fortøyningene for å avgå.

Forsikringen varer til skipet har losset sin last eller ballast på det angitte bestemmelsessted. Hvis sikrede ikke sørger for at lossingen skjer med tilbørlig hurtighet, opphører forsikringen når lossingen burde ha vært avsluttet. Skal skipet hverken losse last eller ballast, opphører forsikringen når det har kastet anker eller er blitt fortøyet på sedvanlig anker- eller fortøyningsplass.

Hvis skipet på bestemmelsesstedet begynner å innta last eller ballast for en ny reise før lossingen av den gamle last eller ballast er avsluttet, opphører forsikringen når skipet begynner å innta last eller ballast.

Blir reisen oppgitt etter at forsikringen er begynt å gjelde, ansees det sted hvor reisen slutter, som bestemmelsessted.

§ 157. Forlengelse av forsikringen.

Har skipet ved utløpet av forsikringstiden skader som assurandøren er ansvarlig for, og som er av den art at en reparasjon

må ansees påkrevet av hensyn til skipets sjødyktighet, forlenges forsikringen inntil skipet har kastet anker eller er blitt fortøyet på det første sted hvor endelig reparasjon kan skje. Blir reparasjonen utført på dette sted, forlenges forsikringen inntil reparasjonen er ferdig.

Er det avtalt at en ny forsikring skal løpe fra det øyeblikk den gamle skulle ha opphørt, forskyves begynnelsestidspunktet for den nye forsikring tilsvarende. Avgår skipet fra reparasjonshavnen før den gamle forsikring skulle ha utløpt etter § 4, går ansvaret over på den nye assurandør ved avgangen.

§ 158. Oppsigelsesrett ved konjunkturedringer.

Har skipets verdi på grunn av konjunkturedringer forandret seg vesentlig etter at forsikringen ble tegnet, har begge parter rett til å si opp forsikringen med fjorten dagers varsel.

§ 159. Assurandørens ansvar når skipet blir berget eller assistert av et annet fartøy som tilhører sikrede.

Blir skipet berget av et annet fartøy som tilhører sikrede, eller mottar det assistanse fra et slikt fartøy, svarer assurandøren som om fartøyet hadde tilhørt tredjemann.

§ 160. Reduksjon av ansvaret på grunn av kasko-interesseforsikring.

Får sikrede utbetalt erstatning under en kasko-interesseforsikring med et beløp som overstiger 25 % av taksten ved kaskoforsikringen mot samme fare, reduseres kaskoassurandørens ansvar tilsvarende.

Kapitel 11. Totaltap.

§ 161. Totalforlis.

Sikrede kan kreve erstatning for totaltap når skipet er gått tapt for ham, uten at det er utsikt til at han vil få det tilbake, eller når skipet er blitt så sterkt skadet at det ikke kan bli reparert.

Ved erstatningsberegningen gjøres intet fradrag for ikke utbedret skade som skipet er påført ved tidligere havari.

§ 162. Bergningsforsøk.

Assurandøren har rett til på egen bekostning og på eget ansvar å forsøke å berge skipet. Sikrede skal i så fall gjøre hva han kan for å sette assurandøren i stand til å gjennomføre bergningen.

Er bergningen ikke fullført innen seks måneder fra den dag assurandøren fikk melding om havariet, kan sikrede kreve erstatning for totaltap. Hvis bergningen forsinkes på grunn av isvan- skeligheter, forlenges fristen tilsvarende, dog ikke med mer enn seks måneder.

§ 163. Kondemnasjon.

Sikrede kan kreve erstatning for totaltap når skipet er kondemnabelt.

Skipet er kondemnabelt når det har så omfattende havari-skader at omkostningene ved å reparere det vil utgjøre minst 80 % av forsikringsverdien, eller av skipets verdi i reparert stand, dersom den er høyere enn forsikringsverdien. Er det tegnet flere kaskoforsikringer mot samme fare med forskjellig takst, skal den høyeste takst legges til grunn.

Skipets verdi i reparert stand skal fastsettes på grunnlag av verdiforholdene på det tidspunkt da sikrede fremsetter begjæring om kondemnasjon.

Som havariskader regnes bare skader som er blitt anmeldt til vedkommende assurandør og besiktet av ham i løpet av de tre siste år før det havari som foranlediger begjæringen om kondemnasjon. Som reparasjonsomkostninger regnes alle omkostninger ved flytning og reparasjon som, på det tidspunkt da begjæringen blir frem satt, må antas å ville påløpe dersom skipet skal repareres, dog ikke bergelønn eller erstatning for verdiforringelse etter § 173, fjerde ledd.

§ 164. Kondemnasjon ved samvirke mellom flere farer.

Skyldes det havari som utløser kondemnasjonen også farer som ikke omfattes av forsikringen, skal erstatningen nedsettes tilsvarende, jfr. §§ 20, 21 og 23.

Skyldes havariet samvirke mellom sjøfare og krigsfare som nevnt i § 21, annet punktum, jfr. § 23, skal taksten ved forsikringen mot sjøfare legges til grunn ved avgjørelsen av om skipet er kondemnabelt.

§ 165. Begjæring om kondemnasjon.

Hvis sikrede ønsker skipet kondemnert, må han fremsette begjæring herom overfor assurandøren uten ugrunnet opphold etter at skipet er berget og sikrede har hatt adgang til å besikte skadene. Begjæringen kan tilbakekalles så lenge den ikke er akseptert av assurandøren.

At sikrede eller assurandøren berger eller unnlater å berge skipet, innebærer ikke en godkjennelse eller oppgivelse av retten til kondemnasjon.

§ 166. Flytning av skipet.

Har sikrede begjært skipet kondemnert, kan assurandøren kreve at det blir flyttet til et sted hvor skaden kan besiktes på forsvarlig måte. Kravet må fremsettes uten ugrunnet opphold etter at skipet er berget.

Assurandøren bærer omkostningene ved flytningen og ansvaret for alt tap som oppstår under eller som følge av denne, og som ikke dekkes av andre assurandører.

§ 167. Krigsassurandørens ansvar for fjernelse av krigsvrak.

Er skipet gått tapt som følge av krigsfare, dekker krigsassurandøren sikredes ansvar for fjernelse av vraket, selv om forsikringssummen derved overskrides.

§ 168. Forsvunnet og forlatt skip.

Er skipet forsvunnet, kan sikrede forlange erstatning for totaltap når det er gått tre måneder fra den dag da skipet senest var ventet til havn. Er det forsvunnet under forhold som gir grunn til å anta at det er frosset inne og senere vil komme til rette, er fristen tolv måneder.

Er skipet forlatt av besetningen i åpen sjø, uten at man kjenner dets senere skjebne, kan sikrede kreve erstatning for totaltap når det er gått tre måneder fra den dag da skipet ble forlatt. Er det forlatt fordi det er frosset inne, er fristen tolv måneder. Har det vært iakttatt etter at det ble forlatt, løper fristen fra den dag det sist ble sett.

§ 169. Beslagleggelse, rekvisisjon, sjørøveri.

Er skipet fratatt sikrede ved inngrep av fremmed statsmakt, kan sikrede kreve erstatning for totaltap hvis det ikke innen seks måneder fra den dag inngrepet fant sted, er truffet endelig bestemmelse om at skipet skal frigis.

Er skipet tatt av sjørøvere eller fratatt sikrede ved lignende rettsstridig inngrep, kan sikrede kreve erstatning for totaltap hvis skipet ikke er kommet til rette innen seks måneder fra den dag inngrepet fant sted.

Er skipet midlertidig beslaglagt eller rekvirert til bruk av fremmed statsmakt, kan sikrede kreve erstatning for totaltap hvis skipet ikke er frigitt innen to år fra den dag inngrepet fant sted.

§ 170. Felles bestemmelser om skip som er forsvunnet, forlatt eller fratatt sikrede.

Hvis det innen utløpet av de frister som er nevnt i §§ 168 og 169 er på det rene at sikrede ikke vil få skipet tilbake, kan han straks kreve erstatning for totaltap.

Er fristen utløpt og har sikrede fremsatt krav om erstatning for totaltap, kan assurandøren ikke avslå kravet fordi skipet senere kommer til rette eller blir frigitt.

§ 171. Forlengelse av forsikringen når det er uvisst om erstatning kan kreves etter §§ 168 og 169.

Hvis det ved utløpet av forsikringstiden foreligger forhold som nevnt i §§ 168 og 169, og skipet senere kommer til rette uten at sikrede har rett til erstatning for totaltap, forlenges forsikringen inntil skipet har kastet anker eller er blitt fortøyet i første havn. Har skipet skader, får reglene i § 157 derefter anvendelse.

Forsikringen forlenges dog ikke i noe tilfelle utover to år fra utløpet av forsikringstiden.

§ 172. Assurandørenes ansvar i tiden etter det havari som gir rett til erstatning etter §§ 162, 163, 168 eller 169.

Hvis sikrede har rett til erstatning for totaltap etter § 162, annet ledd, § 163, § 168 eller § 169, er en assurandør som ikke svarer for totaltapet, heller ikke ansvarlig for nye havarier som inntrer etter det havari som medførte totaltap.

Den assurandør som svarer for totaltapet, svarer for sikredes erstatningsansvar overensstemmende med reglene i kapitel 13, uansett om ansvaret er oppstått som følge av sjøfare eller krigsfare, såfremt ansvaret er oppstått etter det havari som medførte totaltapet, men før erstatningen ble utbetalt, og senest innen to år etter utløpet av forsikringstiden.

Kapitel 12. Skade.

§ 173. Hovedregel om assurandørens ansvar.

Er skipet blitt skadet uten at reglene om totaltap kommer til anvendelse, svarer assurandøren for omkostningene ved å reparere skaden slik at skipet blir som det var før skaden inntraff.

Ansvaret inntreffer etter hvert som reparasjonsomkostningene påløper.

Har reparasjonen medført særlige fordeler for sikrede ved at skipet er blitt forsterket eller utstyret forbedret, skal det skje fradrag i erstatningen, begrenset til de mer-omkostninger som forsterkningen eller forbedringen har foranlediget.

Hvis en fullstendig utbedring av skadene er umulig, men skipet kan gjøres sjødyktig og tjenlig til sitt formål ved en mindre omfattende reparasjon, svarer assurandøren, i tillegg til reparasjonsomkostningene, for verdiforringelsen. Vil fullstendig utbedring av skadene medføre urimelige omkostninger, kan assurandøren kreve sitt ansvar begrenset til hva den mindre omfattende reparasjon vil koste, med tillegg av verdiforringelsen.

§ 174. Erstatning for ureparert skade.

Selv om reparasjonen ikke er utført, kan sikrede kreve erstatning for skaden når:

- (a) skipet blir solgt til opphugning,
- (b) skipet går ut av sikredes eie ved salg til utlandet, tvangsauksjon, beslagleggelse eller rekvisisjon som ikke gir rett til erstatning etter § 169.

Erstatningen beregnes på grunnlag av de skjønnsmessig anslåtte reparasjonsomkostninger, men er begrenset til den reduksjon av vederlaget som skyldes skaden. Medmindre annet bevises, antas skaden i tilfelle som nevnt i (a), ikke å ha redusert vederlaget, og i tilfelle som nevnt i (b), å ha redusert vederlaget med de anslåtte reparasjonsomkostninger.

§ 175. Slitasje, materialfeil m. v.

Er skaden en følge av konstruksjonsfeil, materialfeil, slitasje, tæring, råttighet, utilstrekkelig vedlikehold eller lignende årsaker, svarer assurandøren ikke for omkostningene ved å fornye eller reparere den del som ikke var i forsvarlig stand.

Omkostninger som nevnt i første ledd, erstattes dog når skipet er klassifisert og klassifikasjonsselskapet har godkjent vedkommende del, såfremt skaden:

- (a) skyldes materialfeil,
- (b) består i at en kjele eller en del av hovedmaskineriet er brukket eller sprukket, og bruddet eller sprekken ikke skyldes slitasje, tæring eller utilstrekkelig vedlikehold.

§ 176. Tap som ikke erstattes.

Assurandøren erstatter ikke:

- (a) kost og hyre til mannskapet og lignende direkte utgifter ved driften av skipet i den tid reparasjonen varer,
- (b) utgifter ved skiftning, lagring og fjernelse av last,
- (c) underbringelse av passasjerer,
- (d) bunnmaling, dersom bunnen sist ble malt for mer enn seks måneder siden,
- (e) drivning av skrog og dekk,
- (f) gjenstander til bruk ved fortøyning, slepning o. l. og presenninger, medmindre tapet er en følge av at skipet er sunket eller skyldes kollisjon, brann eller tyveri,
- (g) seil og solseil som går tapt eller skades ved vær eller sjø,
- (h) gjenstander som ligger på dekk uten å ha sin rette plass der, og som går tapt eller skades ved vær eller sjø,
- (i) båter som går tapt eller skades mens de slepes under gange,
- (j) båter som går tapt eller skades mens de henger utsvingt under gange, medmindre dette skyldes krigsfare,
- (k) sinkblokker, magnesiumblokker o. l. anbragt som beskyttelse mot tæring,
- (l) fornyelse eller reparasjon av motorsylinderforing, medmindre foringen er sprukket,

- (m) tap som følge av at smøreolje eller kjølevann er blitt forurenset, medmindre rensning er foretatt snarest mulig og senest tre måneder etter at forurensningen fant sted,
- (n) skade som forsettlig tilføyes skipet under lossing og fjernelse av last, medmindre foranstaltningen skyldes et strandings-tilfelle, jfr. § 155 (d).

§ 177. Utsatt reparasjon.

Hvis reparasjonen ikke er utført innen fem år etter at skaden ble oppdaget, svarer assurandøren ikke for den fordyrelse av arbeidet som senere inntreffer.

§ 178. Midlertidig reparasjon.

Assurandøren svarer for omkostningene ved en nødvendig midlertidig reparasjon når endelig reparasjon ikke kan utføres på det sted hvor skipet befinner seg.

Blir en midlertidig reparasjon utført i andre tilfelle, svarer assurandøren for omkostningene opp til den besparelse han oppnår ved at den endelige reparasjon blir utsatt, eller opp til 20 % p. a. av kaskotaksten for den tid sikrede sparer, dersom dette beløp er større.

§ 179. Omkostninger anvendt for å påskynde reparasjonsarbeidet.

Hvis sikrede for å begrense sitt tidstap påskynder reparasjonsarbeidet ved ekstraordinære tiltak, er assurandørens ansvar for de omkostninger som derved påløper, begrenset til 20 % p. a. av kaskotaksten, for den tid som er innspart for sikrede. Besparelsen og ansvaret beregnes under ett for alle reparasjoner som utføres samtidig.

§ 180. Reparasjon av kondemnabelt skip.

Blir skipet reparert til tross for at vilkårene for kondemnasjon er oppfylt, er assurandørens ansvar begrenset til forsikringssummen med eventuelle tillegg etter § 80, men fratrukket vrakets verdi.

§ 181. Besiktelse av skadene.

Før skadene blir reparert, skal de besiktes av en representant for sikrede og en representant for assurandøren.

Representantene skal avgi besiktelsesrapporter hvor de beskriver skadene og uttaler seg om den sannsynlige årsak til de enkelte skader, tidspunktet for deres inntreden og omkostningene ved å utbedre dem.

Hvis en av partene forlanger det, skal representantene, før skaden blir reparert, avgi foreløbige rapporter hvor de skjønnsmessig anslår reparasjonsomkostningene.

Er det uenighet mellom sikredes og assurandørens representant, skal de tilkalle en oppmann som skal gi en begrunnet uttalelse om de spørsmål som blir forelagt ham. Blir partene ikke enige om valg av oppmann, oppnevnes denne i Norge av notarius publicus og i utlandet av vedkommende norske konsul.

Hverken sikrede eller assurandøren kan begjære rettslig skjønn over skadene, medmindre dette er påbudt i vedkommende lands lovgivning.

Lar sikrede uten tvingende grunn skipet reparere uten å avholde besiktelse eller uten å varsle assurandøren til denne, har han i tillegg til den bevisbyrde som påhviler ham efter § 19, også bevisbyrden for at skaden ikke skyldes årsaker som ikke omfattes av forsikringen.

§ 182. Innhentning av anbud.

Assurandøren kan forlange at det blir innhentet anbud på reparasjonsarbeidet fra de verksteder han ønsker. Hvis sikrede ikke innhenter slike anbud, kan assurandøren gjøre det.

Medfører innhentning av anbud tidstap ut over ti dager, regnet fra utsendelsen av anbudsinnbydelsen, erstatter assurandøren tids-
tapet med 20 % p. a. av kaskotaksten i den overskytende tid.

§ 183. Valg av reparasjonsverksted.

De innhentede anbud skal for sammenligningens skyld korrigeres ved at flytningsutgiftene legges til anbudssummen.

Sikrede bestemmer hvilket verksted som skal benyttes, men assurandørens ansvar for omkostningene ved reparasjonen og flytningen er begrenset til et beløp svarende til det beløp som ville ha blitt erstattet hvis det laveste korrigerede anbud var blitt antatt, tillagt 20 % p. a. av kaskotaksten for den tid sikrede sparer ved ikke å velge dette anbud.

Har sikrede på grunn av særlige omstendigheter rimelig grunn til å motsette seg at reparasjonen blir utført ved et av de verksteder som har gitt anbud, kan han kreve at anbudet fra dette verksted settes ut av betraktning.

§ 184. Flytning av skipet.

Med den begrensning som følger av § 183, svarer assurandøren for omkostningene ved flytning av skipet til verksted, herunder kost og hyre til mannskapet, bunkers og lignende direkte utgifter ved driften av skipet i den tid som medgår. Hvis flytningen medfører besparelser for sikrede, fratrekkes et tilsvarende beløp.

Har en annen assurandør uttrykkelig fralagt seg ansvaret under flytningen i henhold til § 44, svarer den assurandør som

er ansvarlig for skipets skader, også for tap som oppstår under eller som følge av flytningen, og som ellers ville ha blitt erstattet av den annen assurandør.

Assurandøren kan fralegge seg ethvert ansvar under flytningen overensstemmende med § 44.

§ 185. Fordeling av omkostninger.

Er det påløpt omkostninger som er felles for reparasjonsarbeider som assurandøren svarer for og arbeider som ikke omfattes av forsikringen, skal disse omkostninger fordeles skjønnsmessig under hensyn til hva arbeidene har kostet. De fellesomkostninger som er avhengige av reparasjonstidens lengde, skal dog fordeles under hensyn til den tid de erstatningsmessige og de ikke-erstatningsmessige arbeider ville ha tatt, dersom de to grupper av arbeider var blitt utført hver for seg.

§ 186. Isfradrag.

Skade som skyldes støt mot eller berøring med is — sammenstøt med isfjell i rom sjø unntatt — erstattes med fradrag av en fjerdepart.

§ 187. Maskinfradrag.

Skade på maskineriet med tilbehør og på rørledninger og elektriske ledninger utenfor maskineriet erstattes med fradrag av en fjerdepart.

Fradrag gjøres dog ikke hvis skaden er en følge av:

- (a) at skipet har vært utsatt for sammenstøt eller støtning,
- (b) at maskinrommet er blitt satt helt eller delvis under vann,
- (c) brann eller eksplosjon som er oppstått utenfor maskinrommet.

Skade som ikke er oppdaget i løpet av de første tre måneder skipet har vært i fart etter vedkommende havari, og derefter påvist overfor assurandøren uten ugrunnet opphold, erstattes alltid med fradrag.

§ 188. Erstatning uten fradrag.

Uten fradrag efter §§ 186 og 187 erstattes:

- (a) tap som omfattes av § 173, fjerde ledd, § 182, annet ledd og § 184,
- (b) ubrukte reservegjenstander som skades eller går tapt,
- (c) midlertidig reparasjon.

§ 189. Franchise.

For hvert enkelt havari fratrekkes et beløp tilsvarende én promille av forsikringssummen, dog minst kr. 1000 og høyst kr. 10 000,

Skade som skyldes hårdtvær, og som er oppstått i tiden fra avgangen fra en havn til anløpet av den neste, regnes som ett enkelt havari.

Omkostninger i forbindelse med erstatningsoppgjøret, jfr. § 66, og tap ved redningsforanstaltninger, jfr. §§ 68 til 73, erstattes uten franchise.

§ 190. Grunnlaget for beregning av fradrag etter §§ 186 til 189.

Fradrag etter §§ 186, 187 og 189 beregnes av den fulle erstatning etter Planen og forsikringsvilkårene før fradrag etter noen av disse paragrafer er gjort.

Fradrag gjøres også når skade på skipet erstattes etter § 68, første ledd.

§ 191. Forsikring «med aldersfradrag».

Er forsikringen tegnet «med aldersfradrag», skal det — i tillegg til fradragene etter §§ 186 og 187 — gjøres fradrag etter § 193.

§§ 188 til 190 får tilsvarende anvendelse, dog så at franchisen skal være en halv pro mille, men minst kr. 500 og høyst kr. 5000.

§ 192. Beregning av alderen.

Alderen regnes fra begynnelsen av den måned da skipet første gang ble satt i fart, til den dag reparasjonen ble påbegynt. Hvis hovedmaskineri eller hovedkjele har vært utskiftet, regnes deres alder fra begynnelsen av den måned da de ble tatt i bruk.

§ 193. Aldersfradragenenes størrelse.

1. Ved skade på skrog:

(a) for jern- og stålskip:

- Alder inntil 15 år, intet fradrag,
- » 15 — 25 år, en sjettedpart,
- » over 25 år, en tredjedpart,

(b) for andre skip:

- Alder inntil 5 år, intet fradrag,
- » 5 — 10 år, en sjettedpart,
- » over 10 år, en tredjedpart.

2. Ved skade på maskineriet med tilbehør og på rørledninger og elektriske ledninger utenfor maskineriet:

(a) skader som er underkastet fradrag etter § 187:

- Alder inntil 10 år, intet fradrag,
- » over 10 år, en tolvtedpart,

(b) andre skader:

- Alder inntil 5 år, intet fradrag,
- » 5 — 10 år, en sjettedpart,
- » over 10 år, en tredjedpart.

3. Ved skade på annet tilbehør enn det som omfattes av punkt 2, en tredjepart.

4. Bunnmaling erstattes uten fradrag.

Kapitel 13. Sikredes ansvar for sammenstøt eller støtning.

§ 194. Omfanget av assurandørens ansvar.

Assurandøren svarer for ansvar som sikrede blir pålagt for tap som skipet med tilbehør og last, eller slepebåt som skipet benytter, har voldt ved sammenstøt eller støtning.

Assurandøren svarer dog ikke for:

- (a) ansvar som oppstår mens skipet foretar slepning, eller som er forårsaket av slepningen, medmindre denne skjer i forbindelse med en bergning som omhandlet i § 35, annet ledd,
- (b) ansvar for skade på person eller tap av liv,
- (c) annet tap tilføyet passasjerer og mannskap på det forsikrede skip,
- (d) ansvar for skade på eller tap av last eller andre gjenstander ombord i det forsikrede skip,
- (e) ansvar overfor befraktere eller andre hvis interesse er knyttet til det forsikrede skip,
- (f) ansvar for tap som last eller bunkers volder efter grunnstøtning eller støtning mot is,
- (g) ansvar for tap voldt ved skipets bruk av anker, fortøynings- og slepegods, laste- og losseledninger, landganger o.l. og ansvar for skade på eller tap av disse gjenstander,
- (h) ansvar for fjernelse av vraket av det forsikrede skip,
- (i) refusjon av beløp som tredjemann har betalt som erstatning for tap som nevnt under (a) til (h).

§ 195. Ansvarsbegrensning på grunnlag av flere skips tonnasje eller verdi.

Blir sikredes ansvar begrenset på grunnlag av flere skips tonnasje eller verdi, og er disse skip forsikret hos forskjellige assurandører, svarer hver enkelt assurandør for den del av ansvaret som tilsvarende vedkommende skips tonnasje eller verdi.

§ 196. Grensen for assurandørens ansvar ved et enkelt havari.

For erstatningsansvar som er forårsaket ved et enkelt havari, svarer assurandøren inntil et beløp tilsvarende forsikringssummen.

§ 197. Franchise.

For hvert enkelt havari fratrekkes et beløp tilsvarende en halv pro mille av forsikringssummen, dog minst kr. 500 og høyst kr. 5000.

Saksomkostninger, jfr. § 65, omkostninger i forbindelse med erstatningsoppgjøret, jfr. § 66, og tap ved redningsforanstaltninger, jfr. §§ 68 til 73, erstattes uten franchise.

Kapitel 14. Forsikring av skip under bygging.

Avsnitt 1. Forsikring av skip som bygges for fremmed regning; verkstedets interesse.

§ 198. Gjenstander som omfattes av forsikringen.

Forsikringen omfatter:

- (a) skipet,
- (b) deler og materialer som sikrede har fremstilt eller anskaffet til skipet,
- (c) sikredes omkostninger ved tegning og annen planlegning av skipet.

Det kan særskilt avtales at forsikringen skal omfatte sikredes antatte fortjeneste på byggekontrakten.

Deler og materialer er bare forsikret når de befinner seg innenfor verkstedsområdet, i områder eller lokaler som verkstedet disponerer for produksjon eller lagring, under lokal transport mellom slike steder, eller under lagring hos underleverandør.

§ 199. Forsikringsverdien ved leveringstiden.

Forsikringsverdien når skipet leveres, tilsvarer:

- (a) den opprinnelige kontraktsmessige byggesum,
- (b) senere avtalte tillegg til byggesummen som er anmeldt til forsikring,
- (c) påløpne glideskalatillegg, såfremt assurandøren ved forsikringens tegning fikk opplysning om at glideskala var avtalt og om størrelsen av det tillegg som på dette tidspunkt måtte antas å være påløpt,
- (d) tillegg til byggesummen som ikke er anmeldt til forsikring, såfremt de tilsammen ikke overstiger 2 % av den opprinnelige byggesum.

§ 200. Forsikringsverdien før leveringstiden.

Før leveringstiden er forsikringsverdien en så stor del av verdien etter § 199 som svarer til det arbeide som er utført og de deler o. l. som sikrede har anskaffet.

Er sikredes antatte fortjeneste på byggekontrakten medforsikret, tilsvarer forsikringsverdien:

- (a) sikredes antatte fortjeneste,
- (b) en så stor del av restverdien etter § 199 som svarer til det arbeide som er utført og de deler o. l. som sikrede har anskaffet.

Hvis sikredes antatte fortjeneste er oppgitt ved avtalens avslutning, ansees det oppgitte beløp som taksert forsikringsverdi.

§ 201. Forsikringssummen.

Forsikringssummen er den del av byggesummen som blir anmeldt til forsikring, med en tilsvarende del av tilleggene efter § 199 (c) og (d).

Det kan avtales en særskilt tilleggssum for meromkostninger som følge av prisstigning ved utbedring av skade.

Sikrede plikter ved forsikringstidens utløp uoppfordret å oppgi den samlede byggesum til assurandøren.

§ 202. Forsikringstiden.

Forsikringen gjelder fra kjølstrekningen, medmindre det er avtalt at den skal gjelde fra et tidligere tidspunkt.

Forsikringen opphører når skipet leveres.

Er skipet klart til levering, men blir det ikke levert på grunn av bestillerens forhold, kan begge parter si opp forsikringen med syv dagers varsel.

§ 203. Premie.

Premien beregnes av den samlede forsikringssum for hele forsikringstiden.

§ 204. Tilleggspremie for reiser.

Assurandøren har krav på tilleggspremie som svarer til den merrisiko han bærer når:

- (a) skipet av hensyn til byggearbeidet blir flyttet til en annen havn,
- (b) skipet under prøvetur eller av hensyn til leveringen er kommet mer enn 250 nautiske mil fra det sted hvor byggearbeidet ble avsluttet.

Sikrede skal på forhånd gi assurandøren melding om reiser som betinger tilleggspremie.

§ 205. Totaltap.

Sikrede kan kreve erstatning for totaltap når hans leveringsplikt faller bort som følge av skade på eller tap av skipet eller skade på verkstedet.

§ 206. Skade.

Hvis forsikrede gjenstander blir skadet uten at § 205 kommer til anvendelse, erstatter assurandøren omkostningene ved å utbedre skaden eller gjenanskaffe tapte gjenstander. Dog erstattes ikke omkostninger som anvendes utelukkende for å avhjelpe feil i utførelse, konstruksjon eller materialer.

Skades gjenstander som betinger tillegg til byggesummen, men som ikke er anmeldt til forsikring, erstattes tapet bare med inntil 2 % av den byggesum som er anmeldt.

Ved anvendelsen av regelen i § 79 medregnes i forsikringssummen bare de glideskalatillegg som er påløpt ved havaritiden.

Avtaler partene at byggingen av skipet skal fortsette til tross for at sikredes leveringsplikt er bortfalt, er assurandørens ansvar begrenset til det beløp sikrede kunne ha krevet som erstatning for totaltap.

§ 207. Mislykket sjøsetning.

Assurandøren erstatter omkostningene ved å fullføre en mislykket sjøsetning. Dog erstattes ikke skade på bedding og sjøsetningsmateriell.

§ 208. Ansvar overfor tredjemann.

Assurandøren svarer overensstemmende med reglene i kapitel 13 for ansvar overfor tredjemann som oppstår under eller etter sjøsetningen.

Regelen i § 77 gjelder ikke for skade på sikredes kaier, dokker, beddings og andre anlegg.

§ 206, tredje ledd får tilsvarende anvendelse.

§ 209. Bestillerens rett mot assurandøren.

Blir bestilleren eier av skipet etterhvert som det bygges, skal han ved totaltap ansees som medforsikret for så vidt angår innbetalte terminer av byggesummen.

Erstatning for skade som for ett enkelt havari overstiger 5 % av den opprinnelige byggesum eller kr. 500 000, kan assurandøren ikke utbetale til verkstedet uten samtykke fra bestilleren.

For øvrig får reglene om panthaveren i kapitel 8 tilsvarende anvendelse på bestilleren.

§ 210. Henvisning til bestemmelsene om kaskoforsikring.

Reglene i kapitel 10 og 12 får tilsvarende anvendelse. Dette gjelder dog ikke § 176 (e), (f) og (g), § 180, §§ 182 til 184 og §§ 186 til 193.

§ 133 gjelder ikke.

Avsnitt 2. Forsikring av skip som bygges for fremmed regning; bestillerens interesse.

§ 211. Gjenstander som omfattes av forsikringen.

Forsikringen omfatter deler og materialer til skipet som er levert av sikrede. § 198, tredje ledd får tilsvarende anvendelse.

Det kan avtales at forsikringen ved totaltap skal omfatte den antatte verdi av det ferdige skip utover byggesummen med tillegg.

§ 212. Forsikringsverdien.

Forsikringsverdien er gjenanskaffelsesverdien ved leveringen til verkstedet av de deler og materialer som sikrede til enhver tid har levert.

Er merverdien av det ferdige skip forsikret, jfr. § 211, annet ledd, ansees forsikringsverdien for så vidt å være taksert.

§ 213. Totaltap.

Sikrede kan kreve erstatning for totaltap når verkstedets leveringsplikt faller bort som følge av skade på eller tap av skipet eller skade på verkstedet.

§ 214. Henvisning til andre bestemmelser.

§§ 202 til 204, § 206, første ledd og § 210 får tilsvarende anvendelse.

Avsnitt 3. Forsikring av skip som bygges for verkstedets egen regning.

§ 215. Forsikringsverdien.

Forsikringsverdien er verdien til enhver tid av de gjenstander som omfattes av forsikringen.

Er forsikringssummen mindre enn den markedsverdi det ferdige skip må antas å ville ha hatt på vedkommende tidspunkt, foreligger underforsikring, jfr. § 9.

Er forsikringsverdien av det ferdige skip taksert, er forsikringsverdien til enhver tid en så stor del av taksten som svarer til det arbeide som er utført og de deler o. l. som er anskaffet.

§ 216. Forsikringstiden.

Efter at skipet er ferdig, kan forsikringen oppsies av begge parter med syv dagers varsel. Dog løper ikke forsikringen utover det tidspunkt da en kjøper overtar skipet, eller verkstedet selv setter det i fart.

§ 217. Totaltap.

Sikrede kan kreve erstatning for totaltap når verkstedet eller skipet før sjøsetningen blir så sterkt skadet at verkstedets leveringsplikt ville ha bortfalt dersom skipet var blitt bygget for fremmed regning. Efter at skipet er sjøsatt, får bestemmelsene i kapitel 11 tilsvarende anvendelse.

§ 218. Henvisning til andre bestemmelser.

§ 198, første og tredje ledd, § 202, første ledd, § 203, § 204, § 206, første og fjerde ledd, § 207, § 208, første ledd og § 210, første ledd får tilsvarende anvendelse.

Kapitel 15. Kasko-interesseforsikring.

§ 219. Definisjon av kasko-interesse.

Med kasko-interesse menes interesse som rederiet har i egen- skap av eier av det forsikrede skip, og som hverken er dekket av kaskoforsikring eller knytter seg til en bestemt fraktavtale, fast opparbeidet linjefart eller lignende.

Kasko-interesseassurandøren svarer bare overensstemmende med §§ 220 og 221. Han svarer ikke for tap ved redningsforanstalt- ninger, jfr. §§ 68 til 73.

§ 220. Assurandørens ansvar for totaltap.

Assurandøren svarer for totaltap overensstemmende med reg- lene i kapitel 11.

Er skipet kaskoforsikret, er ansvaret betinget av at sikrede krever erstatning for totaltap også av kaskoassurandøren. Har kaskoassurandøren utbetalt forsikringssummen i henhold til § 82, kan sikrede allikevel senere kreve erstatning av kasko-interesse- assurandøren mot å overdra vraket til denne.

§ 221. Assurandørens ansvar for kollisjonserstatning.

Assurandøren svarer særskilt for sikredes ansvar for sammen- støt eller støtning overensstemmende med reglene i §§ 194 til 196, når ansvaret ikke erstattes av kaskoassurandøren fordi det over- stiger en forsikringssum tilsvarende den fulle kaskotakst.

Er det tegnet flere kasko-interesseforsikringer, svarer hver av assurandørene for sin forholdsmessige andel av ansvaret.

§ 222. Henvisning til bestemmelsene om kaskoforsikring.

Reglene i kapitlene 10 og 11 får tilsvarende anvendelse.

Reglene i §§ 141, 145 og 147, jfr. § 140, får tilsvarende anven- delse i forholdet mellom kasko-interesseassurandøren og hoved- assurandøren ved kaskoforsikringen.

§ 223. Begrensning av adgangen til å tegne kasko-interesseforsikring.

Er det tegnet takserte kasko-interesseforsikringer for et beløp som overstiger 25 % av taksten ved kaskoforsikringen mot samme fare, er den overskytende del av kasko-interesseforsikringen ugyl- dig. Er det tegnet flere kasko-interesseforsikringer, reduseres assurandørenes ansvar forholdsmessig.

TREDJE DEL

REDERANSVARS-FORSIKRING (P. & I.-FORSIKRING)

Kapitel 16. P. & I.-forsikring for redere.

§ 224. Farefeltet.

Assurandøren dekker ansvar og annet tap av den art som er nevnt i §§ 225 til 235, dersom tapet er oppstått i direkte forbindelse med driften av det skip forsikringen gjelder, uten hensyn til om tapet er forårsaket av sjøfare eller krigsfare.

Assurandøren dekker ikke ansvar eller annet tap som er en følge av radioaktiv utstråling fra eller eksplosive eller andre farlige egenskaper i nukleære eller radioaktive produkter eller avfall som transporteres i det forsikrede skip.

§ 225. Ansvar for personskade.

Assurandøren dekker sikredes ansvar som følge av skade på person eller tap av liv, samt ansvar for bergelønn ved redning av liv, dog ikke ansvar som kunne ha vært dekket ved forsikring som nevnt i § 237.

§ 226. Ansvar for tingsskade.

Assurandøren dekker sikredes ansvar som følge av skade på eller tap av gjenstand som tilhører tredjemann.

Herfra unntas ansvar for:

- (a) omkostninger ved reparasjon av emballasje, omsekking, sortering og lignende foranstaltninger som må ansees som ledd i oppfyllelsen av en transportforpliktelse,
- (b) skade på eller tap av skipsutstyr som er lånt, leiet eller kjøpt med eiendomsforbehold,
- (c) skade på eller tap av bunkers, skipsutstyr og forsyninger som tilhører befrakter av skipet,
- (d) skade på eller tap av gjenstander som tilhører mannskapet eller andre personer som medfølger skipet og har sin virksomhet ombord.

§ 227. Konnossementsansvar.

Assurandøren dekker sikredes ansvar for mangelfull eller uriktig beskrivelse av godset eller andre uriktige opplysninger i konnossement eller lignende dokument.

§ 228. Utleveringsansvar.

Assurandøren dekker sikredes ansvar for utlevering av transportert gods til uberettiget mottager. Er godset utlevert uten tilbakelevering av behørige konnossementer eller andre legitimasjonspapirer, dekkes ansvaret bare hvor rimelig sikkerhet har vært stillet, eller hvor det måtte ansees forsvarlig å utlevere godset uten sikkerhet.

§ 229. Felleshavaribidrag.

Assurandøren dekker sikredes tap ved at lastens bidrag i felleshavari er uerholdelig, eller ved at han som følge av kontraktsbrudd er avskåret fra å innkreve bidraget.

Ansvaret for uerholdelig bidrag er avhengig av at havariet er avklart og rimelig sikkerhet stillet, hvor slik sikkerhet måtte ansees påkrevet og oppnåelig. Dette gjelder dog ikke hvor sikrede ved utleveringen hverken visste eller burde vite at at det på reisen var inntruffet tap som kunne kreves fordelt i felleshavari.

Assurandøren dekker også sikredes nødvendige omkostninger ved inndrivelsen av lastens bidrag.

§ 230. Ansvar for fjernelse av vrak.

Assurandøren dekker sikredes ansvar for fjernelse av vrak, dog ikke når skipet er gått tapt som følge av krigsfare.

§ 231. Blindpassasjerer.

Assurandøren dekker sikredes ansvar og direkte utgifter som følge av at skipet har fått blindpassasjerer ombord, dog ikke utgifter til kost og losji som er eller kunne ha vært skaffet dem ombord.

§ 232. Ansvar for malkter m. v.

Assurandøren dekker sikredes ansvar for:

- (a) immigrasjons- og tollmalkter,
- (b) malkter som følge av besetningens forhold,
- (c) utgifter ved pålegg om deportasjon av personer som har medfulgt skipet som passasjerer, eller som er eller har vært ansatt ombord.

Selv om sikrede ikke blir personlig ansvarlig, dekker assurandøren slike mulkter og utgifter når betaling kan fremtvinges ved tilbakeholdelse av eller dekning i skipet.

§ 233. Ansvar for sosiallydelser til besetningen.

Assurandøren dekker sikredes ansvar i henhold til lov eller tariffavtale for:

- (a) pleie og underhold av besetningen i land ved sykdom eller skade,
- (b) omkostninger ved besetningens reise med underhold til bosted ved sykdom eller skade eller efter forlis,
- (c) omkostninger ved begravelse og hjemsendelse av askeurne og avdødes effekter.

§ 234. Reiseutgifter for avløser.

Assurandøren dekker sikredes nødvendige utgifter til reise til eller i utlandet for avløser, når skipsfører eller offiserer er døde eller avmønstret på grunn av skade eller plutselig inntrådt sykdom, dog begrenset til reiseutgifter til første havn som anløpes efter dødsfallet, eller den havn hvor avmønstring fant sted, selv om utsendelse skjer til en fjernere havn.

§ 235. Utgifter til desinfeksjon og karantene.

Assurandøren dekker sikredes nødvendige utgifter i forbindelse med karantenepålegg eller med desinfeksjon av skip eller besetning på grunn av smittsomme sykdommer ombord. Driftsutgifter under oppholdet erstattes ikke.

Kapitel 17. Andre former for P. & I.-forsikring.

§ 236. P. & I.-forsikring for befraktere.

Assurandøren dekker ansvar og annet tap av den art som er nevnt i kapitel 16, i den utstrekning tapet rammer sikrede i hans egenskap av befrakter av det skip forsikringen gjelder.

Assurandøren dekker ikke befrakters ansvar for skade på eller tap av det forsikrede skip, dets tilbehør, utstyr eller forsyninger.

Er befrakteren avskåret fra å påberope seg reglene om legal ansvarsbegrensning fordi han ikke er eier av skipet, svarer assurandøren bare inntil det beløp som befrakteren ville ha heftet for om ansvaret var blitt begrenset. Dette gjelder selv om befrakteren også av andre grunner ville ha vært avskåret fra å kreve begrensning.

§ 237. Hyre- og effektforsikring.

Assurandøren dekker sikredes ansvar i henhold til norsk lov eller tariffavtale for:

- (a) hyre til mannskapet eller deres etterlatte i tilfelle forlis, død, sykdom eller skade,
- (b) tap av personlige effekter tilhørende mannskapet eller andre personer som medfølger skipet og har sin virksomhet ombord.

Kapitel 18. Begrensninger i P. & I.-assurandørens ansvar.

§ 238. Begrensning på grunn av annen forsikring.

Assurandøren dekker ikke:

- (a) tap som etter sin art kan forsikres etter reglene i denne Plans annen eller fjerde del, eller etter de tilsvarende almindelige norske polisevilkår,
- (b) tap som nevnt i § 194, annet ledd (a),
- (c) tap som nevnt i § 77, såfremt det kunne ha vært dekket ved brannforsikring, vareforsikring eller annen sedvanlig skadeforsikring.

Assurandøren dekker dog tap som nevnt i § 194, for så vidt det overstiger det beløp som ifølge § 196 kan kreves dekket under en kaskoforsikring med en forsikringssum som dekker skipets fulle verdi. For tap som nevnt i § 77 gjøres også fradrag for det beløp som kunne ha vært dekket ved forsikring som nevnt i foregående ledd (a) og (c).

§ 239. Sikredes egenfeil.

Assurandøren dekker ikke tap som sikrede har fremkalt ved en grovt uaktsom handling eller unnlåtelse, eller som skyldes at han, hvor en annen rimelig utvei sto ham åpen, har handlet ut fra en forståelse av rettsregler eller kontraktsvilkår som han burde vite var uriktig eller visste var usikker.

Er tapet en følge av en mangel ved skipets sjødyktighet som kan true dets sikkerhet eller sette mennesker i fare, eller av en tilsvarende mangel ved fortøyninger eller tilsyn mens skipet ligger opplagt, svarer assurandøren ikke hvis sikrede kjente eller burde ha kjent mangelen og har unnlatt etter evne å utbedre den. Det samme gjelder hvis sikrede visste eller burde ha visst at skipet hadde pålegg fra klasseinstitusjon eller offentlig skipskontroll og har unnlatt etter evne å etterkomme det.

Sikredes eget forhold skal bedømmes etter hans eget lands rett og oppfatning.

§ 240. Deviasjon.

Hvis sikrede får kunnskap om at det skip som forsikringen gjelder, har foretatt en ulovlig eller kontraktsstridig deviasjon, eller at noen som sikrede svarer for har foretatt annen ulovlig eller kontraktsstridig handling eller unnlåtelse som sikrede bør

forstå kan medføre garantiansvar for lasten, plikter han straks å underrette assurandøren.

Hvis sikrede uaktsomt forsømmer sine plikter efter foregående ledd, kan assurandøren avkorte i erstatningen det beløp han ville ha spart ved å tegne en deviasjonsforsikring dersom underretning var gitt straks.

Tilsvarende gjelder hvor sikrede har unnlatt å underrette assurandøren fordi sikrede ikke var oppmerksom på at det forelå ulovlig eller kontraktsstridig deviasjon eller lignende forhold, og dette kan bebreides ham som grov uaktsomhet.

I alle tilfelle hvor skipet har foretatt en ulovlig eller kontraktsstridig deviasjon, eller hvor sikrede eller noen som han svarer for, har foretatt annen ulovlig eller kontraktsstridig handling eller unnlatelse som kan medføre garantiansvar for lasten, kan assurandøren belaste sikrede med deviasjonspremie.

§ 241. Sikredes besparelser.

Når sikrede som følge av omstendigheter som begrunner ansvar for ham, har oppebåret ekstra inntekter, spart utgifter eller avverget ansvar som ellers ville ha påløpt og som ikke ville ha vært dekket av assurandøren, kan denne gjøre fradrag i erstatningen med et beløp som svarer til den fordel som er oppnådd.

§ 242. Ansvar for tap oppstått under annen transport.

Assurandøren dekker ikke ansvar overfor passasjerer eller for last som oppstår:

- (a) under gjennomgangsbefordring mens passasjerene eller lasten er i en annen fraktførers varetekt,
- (b) under transport til eller fra det skip som forsikringen gjelder, herfra unntatt ansvar for skade tilføyet passasjerer under transport til eller fra skipet ved hjelp av skipets egne båter eller i havn ved hjelp av andre båter, og ansvar for tap av eller skade på last under sedvanemessig lektring i havn.

§ 243. Ansvar for tap oppstått under lagring.

Assurandøren dekker ikke ansvar for skade på eller tap av last under lagring før lasting eller etter lossing når skaden eller tapet ikke er oppstått i den tid hvori lagringen måtte ansees som et normalt ledd i oppfyllelsen av sikredes transportforpliktelse.

§ 244. Skade på eller tap av egne gjenstander.

I tilfelle som nevnt i § 77 dekker assurandøren ikke omkostninger som nevnt i § 226 (a).

§ 245. Begrensning av assurandørens ansvar for redningsforanstaltninger.

Som tap ved redningsforanstaltninger i henhold til § 68 dekkes ikke i noe tilfelle:

- (a) omkostninger ved opplossing, gjeninnlastning, omstuing, lagring, lektring og lignende foranstaltninger som følge av at skipet var overlastet, for tungt lastet for reisen eller dårlig trimmet, eller av at lasten var uriktig eller uheldig stuert,
- (b) omkostninger ved foranstaltninger som er eller kunne ha vært foretatt av skipets mannskap eller ved forsvarlig bruk av skipet eller dets utstyr,
- (c) sikredes ansvar for unnlatt eller for sen oppfyllelse av en transportforpliktelse eller avtale om salg av skipet,
- (d) omkostninger ved å bringe skipet i sjødyktig stand for å motta lasten.

FJERDE DEL

FORSIKRING AV FRAKT M.V.

Kapitel 19. Forsikring av reisefrakt.

§ 246. Frakttap som omfattes av forsikringen.

Forsikringen omfatter tap av:

- (a) frakt som skal betales på bestemmelsesstedet når lasten er i behold,
- (b) frakt som er betalt på forskudd, men som sikrede skal tilbakebetale når lasten ikke er i behold på bestemmelsesstedet,
- (c) frakt som skal betales uten hensyn til om lasten blir levert på bestemmelsesstedet, dersom fraktkravet går helt eller delvis tapt før frakten er opptjent, eller tapet skyldes at sikredes sikkerhet i lasten for fraktkravet er redusert.

§ 247. Forsikringsverdien.

Forsikringsverdien er den bruttofrakt som er avtalt for reisen med fradrag av fraktbeløp som ved forsikringstidens begynnelse er betalt med endelig virkning.

§ 248. Varigheten av forsikringen for så vidt angår farer som skipet er utsatt for.

For så vidt angår farer som skipet er utsatt for, løper assurandørens ansvar i følgende tidsrom:

- (a) Når forsikringen omfatter en reise fra lastehavn til lossehavn (lastereise), begynner assurandørens ansvar å løpe når skipet er meldt lasteklart, og opphører overensstemmende med § 249, første ledd.
- (b) Når forsikringen omfatter en forutgående reise, begynner ansvaret å løpe når skipet letter anker eller kaster fortøyningene for å avgå, og opphører når skipet meldes lasteklart. Er det avtalt at frakten skal betales uten hensyn til om lasten blir levert på bestemmelsesstedet, opphører ansvaret dog først når frakten må ansees opptjent.
- (c) Når forsikringen omfatter både en forutgående reise og en

- lastereise, begynner ansvaret å løpe overensstemmende med (b) og opphører overensstemmende med § 249, første ledd.
- (d) Når forsikringen omfatter tap av frakt i linjefart, begynner ansvaret å løpe når lasten er kommet ombord, og opphører overensstemmende med § 249, første ledd.

§ 249. Varigheten av forsikringen for så vidt angår farer som lasten er utsatt for.

For så vidt angår farer som lasten er utsatt for, begynner assurandørens ansvar å løpe når sikrede har mottatt godset til transport. Ansvaret opphører ved utleveringen av godset til mottageren, dog senest kl. 24 den tyvende dag etter at godset ble losset fra skipet. Hvis sikrede ikke sørger for at lossingen skjer med tilbørlig hurtighet, opphører ansvaret senest kl. 24 den tyvende dag etter at godset burde ha vært losset.

Lar sikrede godset lektre overensstemmende med sedvane, eller er det opplyst ved tegningen at lektring vil skje, eller blir lektring nødvendig på grunn av uforutsette omstendigheter, løper ansvaret også mens godset ligger i lekter i inntil fem døgn før innlastningen til og etter utlossingen fra skipet. Ligger godset i lekter i mer enn fem døgn, er assurandøren uten ansvar i det overskytende tidsrom.

§ 250. Omfanget av forsikringen for så vidt angår farer som skipet er utsatt for.

Assurandøren svarer for frakttap når fraktavtalen helt eller delvis faller bort eller blir hevet som følge av at skipet:

- (a) går endelig tapt for sikrede, jfr. § 161, § 162, annet ledd, § 168 og § 169,
- (b) blir kondemnert med virkning for befrakterne,
- (c) blir skadet etter at skipet er meldt lasteklart, såfremt hevingen skjer med hjemmel i almindelige rettsregler eller kontraktsvilkår som må ansees sedvanlige i vedkommende fart.

§ 251. Omfanget av forsikringen for så vidt angår farer som lasten er utsatt for.

Assurandøren svarer for frakttap som følge av at godset ikke er i behold ved reisens slutt.

Blir godset skadet, svarer assurandøren også for tap sikrede lider ved at hans sikkerhet for fraktkravet er redusert.

Assurandøren svarer dog ikke dersom sikrede eller noen på hans vegne burde ha avvist godset etter en forsvarlig undersøkelse av det.

Assurandøren svarer heller ikke for tap som skyldes sedvanlig svinn eller at varen blir skadet eller går tapt som følge av at den ligger på dekk.

§ 252. Krigshindring.

Er det avtalt at forsikringen skal omfatte «krigshindring», svarer assurandøren for frakttap som skyldes at fraktavtalen helt eller delvis faller bort eller blir hevet på grunn av krigsfare, jfr. § 16, i henhold til almindelige rettsregler eller kontraktsvilkår som må ansees sedvanlige i vedkommende fart.

§ 253. Fradrag for sparte utgifter.

Ved erstatningsberegningen gjøres fradrag for utgifter som ville ha påløpt for å tjene opp den tapte frakt, men som sikrede har spart.

Kapitel 20. Forsikring mot tidstap ved skade på skipet.

§ 254. Tidstap som omfattes av forsikringen.

Forsikringen omfatter tidstap som skyldes at skipet har vært helt eller delvis ute av regulær drift på grunn av skade som det har lidt.

Tidstap som oppstår etter utløpet av forsikringstiden, erstattes såfremt det skyldes et havari som er inntruffet i forsikrings-tiden.

§ 255. Begrensninger i adgangen til å kreve erstatning for tidstap.

Tidstap erstattes bare såfremt skaden erstattes av kaskoassurandøren etter denne Plan, eller ville ha vært erstattet dersom det ikke hadde vært avtalt franchise, jfr. § 189 eller lignende bestemmelser i polisen.

Tidstap erstattes ikke dersom havariet leder til totaltap av skipet, jfr. kapitel 11. Tapte frakt som sikrede får erstattet i henhold til en fraktforsikring av den art som er nevnt i kapitlene 19 og 23, og erstatning for driftsutgifter og tidstap i henhold til §§ 182 og 184, kommer til fradrag i erstatningen.

Tidstap erstattes bare såfremt skaden blir reparert.

Tidstap erstattes ikke dersom reparasjonen blir utført i et tidsrom som skipet ikke er bortfraktet for, medmindre reparasjonen blir påbegynt umiddelbart etter utløpet av en fraktavtale og skipet avgår for å gå inn på en ny fraktavtale innen trede dager etter at reparasjonen er ferdig. Tidstap i tiden etter at reparasjonen er avsluttet, erstattes ikke.

§ 256. Antall døgn som erstattes.

For et enkelt havari erstatter assurandøren bare tap som overstiger fullt tidstap i tyve døgn (franchisetiden). Hårdtværskader

som er oppstått i tiden fra avgangen fra en havn til anløpet av den neste, regnes som ett havari.

Assurandørens ansvar er begrenset til fullt tidstap i et tidsrom tilsvarende halve forsikringstiden.

§ 257. Erstatning pr. døgn. Taksert polise.

Er det avtalt at assurandøren skal betale et bestemt beløp som erstatning for fullt tidstap i ett døgn (dagsbeløp), ansees dette som taksert forsikringsverdi.

§ 258. Erstatning pr. døgn. Åpen polise.

Er det ikke avtalt dagsbeløp, erstatter assurandøren for hvert døgn skipet er helt ute av drift, bruttofrakten pr. døgn i henhold til den fraktavtale som løper på reparasjonstiden eller som skipet umiddelbart derefter går inn på, med fradrag av utgifter som sikrede har eller burde ha spart som følge av at skipet ikke har vært i regulær drift.

§ 259. Erstatning pr. døgn når reparasjonen skjer mens skipet er uten beskjeftigelse.

I tilfelle som nevnt i § 255, fjerde ledd, erstatter assurandøren, selv om dagsbeløp er avtalt, ikke mer enn det tap som ville ha oppstått under den fraktavtale som skipet går inn på etter reparasjonen. Dette gjelder dog ikke for skip som i reparasjonstiden skulle ha vært brukt i linjefart som sikrede selv driver.

§ 260. Delvis tidstap.

Er skipet delvis ute av drift, og blir sikredes fraktinntekt som følge av dette redusert, erstattes en så stor del av tapet som det avtalte dagsbeløp utgjør av fullt tap i et døgn.

Tidstap i en del av et døgn erstattes med en forholdsmessig del av erstatningen pr. døgn.

§ 261. Flere arbeider som utføres samtidig.

Blir det samtidig utført forskjellige arbeider på skipet, hvorav ett eller flere ikke gir sikrede rett til erstatning for tidstap, erstatter assurandøren tidstapet i en forholdsmessig del av reparasjonstiden, beregnet på grunnlag av den tid de to grupper av arbeider ville ha krevet utover franchisetiden, dersom de var blitt utført hver for seg.

§ 262. Midlertidig reparasjon.

Blir en skade først reparert midlertidig og senere endelig, er assurandørens ansvar for tidstapet ved de to reparasjoner begrenset til det beløp han skulle ha betalt dersom endelig reparasjon var blitt utført på det første sted. Dette gjelder dog ikke når endelig reparasjon ikke kunne ha skjedd på det første sted, eller sikrede på grunn av særlige omstendigheter har rimelig grunn til å motsette seg at reparasjonen blir utført der.

§ 263. Omkostninger anvendt for å påskynde reparasjonsarbeidet.

Assurandøren svarer for slike ekstraomkostninger som nevnt i § 179, i den utstrekning de ikke etter nevnte bestemmelse skal dekkes av kaskoassurandøren. Assurandøren svarer dog ikke utover det beløp han skulle ha betalt dersom foranstaltningene ikke hadde vært foretatt.

§ 264. Frist for utførelse av reparasjon.

Assurandøren svarer ikke for tidstap under en reparasjon som blir påbegynt mer enn to år etter utløpet av forsikringstiden.

§ 265. Premie.

Premien beregnes av den bruttofrakt som i et tidsrom tilsvarende halve forsikringstiden ville være inntjent under den fraktavtale som løp ved forsikringstidens begynnelse. Er det avtalt dagsbeløp, legges dette til grunn ved beregningen.

Kapitel 21. Forsikring mot tap som følge av streik.

§ 266. Tap som omfattes av forsikringen.

Forsikringen omfatter sikredes direkte utgifter ved driften av det forsikrede skip i den tid skipet blir oppholdt som følge av streik eller lockout.

Forsikringen omfatter ikke opphold som skyldes sjøfolks streik.

§ 241 får tilsvarende anvendelse.

§ 267. Taksert polise.

Er det avtalt at assurandøren skal betale et bestemt beløp pr. døgn som dekning av driftsomkostningene, ansees dette som taksert forsikringsverdi for så vidt angår de forsikrede utgifter.

§ 268. Streik som sikrede burde ha regnet med.

Hvis sikrede har beordret skipet til en havn hvor han hadde grunn til å regne med at det var eller sannsynligvis ville bli streik eller lockout, er assurandøren fri for ansvar.

Assurandøren svarer dog:

- (a) såfremt han, efter å være blitt orientert av sikrede, hadde godkjent reisen,
- (b) dersom sikrede kontraktsmessig hadde bundet seg til å sende skipet til vedkommende havn før han fikk grunn til å regne med at det var eller sannsynligvis ville bli streik eller lockout i havnen.

§ 269. Sikredes plikt til å begrense tapet.

Sikrede plikter, i den utstrekning han efter de gjeldende fraktavtaler er berettiget til det, å begrense tidstapet ved å beordre skipet til en annen havn eller ved å treffe andre rimelige foranstaltninger.

Forsømmer sikrede å oppfylle plikten efter første ledd, svarer assurandøren ikke for større tap enn han ville ha hatt å dekke, dersom plikten var blitt oppfylt.

Kapitel 22. Forsikring av ekstraordinære omkostninger.

§ 270. Omkostninger som omfattes av forsikringen.

Forsikringen omfatter sikredes ekstraordinære omkostninger ved:

- (a) lossing og fjernelse av last som er tatt ombord og som motageren har avvist,
- (b) lossing og annen håndtering av last som er størknet eller som er skadet ved brann eller eksplosjon,
- (c) lossing og annen håndtering av lasten når omkostningene er foranlediget ved at skipet er påført en skade som erstattes av kaskoassurandøren efter denne Plan, eller som ville ha vært erstattet dersom det ikke hadde vært avtalt franchise, jfr. § 189 eller lignende bestemmelser i polisen,
- (d) nødvendig lossing, skiftning, lagring og gjeninnlastning av last utenfor bestemmelsesstedet,
- (e) skade som tilføyes skipet ved tiltak som nevnt i (a) til (d).

Omkostninger som nevnt i første ledd erstattes selv om sikrede ikke hadde plikt til å pådra seg dem, såfremt det efter forholdene måtte fremstille seg som nødvendig eller naturlig for sikrede å betale.

§ 271. Omkostninger som også kan kreves erstattet av andre.

Assurandøren erstatter ikke omkostninger som sikrede kan kreve erstattet i felleshavari.

Kan sikrede kreve at en annen assurandør skal erstatte tapet, enten som redningsomkostninger eller på annet grunnlag, inntreffer assurandøren i sikredes krav.

§ 272. Franchise.

Assurandøren erstatter ikke de første kr. 5000 av ekstraordinære omkostninger som er påløpt på hver enkelt reise.

Kapitel 23. Forsikring av passasjerpenger.

§ 273. Tap som omfattes av forsikringen.

Assurandøren svarer for tap av passasjerpenger når befordringsavtalen helt eller delvis faller bort eller blir hevet som følge av at skipet:

- (a) går endelig tapt for sikrede, jfr. § 161, § 162, annet ledd, § 168 og § 169,
- (b) blir kondemnert med virkning for passasjerene,
- (c) blir skadet efter at skipet er klart til å ta imot passasjerene, såfremt hevningen skjer med hjemmel i almindelige rettsregler eller kontraktsvilkår som må ansees sedvanlige i vedkommende fart.

§ 274. Varigheten av forsikringen.

Omfatter forsikringen reisen fra innskipningshavnen, begynner assurandørens ansvar å løpe når skipet er klart til å ta imot passasjerene, og opphører når passasjerene er gått fra borde på bestemmelsesstedet.

Omfatter forsikringen reisen til innskipningshavnen, begynner ansvaret å løpe når skipet letter anker eller kaster fortøyningene for å avgå, og opphører når skipet er klart til å ta imot passasjerene.

§ 275. Fradrag for sparte utgifter.

Ved erstatningsberegningen gjøres fradrag for utgifter som ville ha påløpt for å tjene opp de tapte passasjerpenger, men som sikrede har spart.

§ 276. Ekstraordinære omkostninger som omfattes av forsikringen.

Forsikringen omfatter sikredes ekstraordinære omkostninger ved:

- (a) ilandbringelse av passasjerene og deres bagasje efter et havari,
- (b) forpleining av passasjerene, derunder nødvendig innlosjering i land, under et opphold som skyldes at skipet er påført en skade som erstattes av kaskoassurandøren efter denne Plan, eller som ville ha vært erstattet dersom det ikke hadde vært avtalt franchise, jfr. § 189 eller lignende bestemmelser i polisen,

(c) viderebefordring av passasjerene til de avtalte bestemmelsessteder når skipet går tapt eller blir oppholdt underveis på grunn av en skade som nevnt i (b).

Omkostninger som nevnt i første ledd (b) og (c) erstattes bare såfremt sikredes plikt overfor passasjerene følger av alminnelige rettsregler eller kontraktsvilkår som må ansees sedvanlige i vedkommende fart.

§ 271 får tilsvarende anvendelse.

Kapitel 24. Forsikring av frakt-interesse.

§ 277. Definisjon av frakt-interesse.

Med frakt-interesse menes interesse som sikrede har i forventet fortjeneste ved driften av det forsikrede skip, herfra unntatt interesse som er dekket ved annen forsikring av skip eller frakt.

§ 278. Omfanget av forsikringen.

Assurandøren svarer for totaltap overensstemmende med reglene i kapitel 11. Han svarer dog ikke for tap ved redningsforanstaltninger, jfr. §§ 68 til 73.

Er skipet kaskoforsikret, er ansvaret betinget av at sikrede krever erstatning for totaltap også av kaskoassurandøren. § 220, siste punktum får tilsvarende anvendelse, dog slik at kasko-interesseassurandøren har fortrinsrett til vraket.

§ 279. Henvisning til bestemmelsene om kaskoforsikring.

Reglene i kapitlene 10 og 11 får tilsvarende anvendelse.

Reglene i §§ 141, 145 og 147, jfr. § 140, får tilsvarende anvendelse i forholdet mellom frakt-interesseassurandøren og hovedassurandøren ved kaskoforsikringen.

Kapitel 25. Forsikring av utstyr m. v.

§ 280. Utstyr og omkostninger som omfattes av forsikringen.

Forsikringen omfatter skipets ombordværende beholdning av proviant, bunkers, maskin- og dekkerekvisita og andre gjenstander bestemt til forbruk, samt løse gjenstander utelukkende bestemt for sikring eller beskyttelse av lasten. Særskilt utstyr for fangst eller fiske omfattes ikke av forsikringen.

Det kan avtales at forsikringen også skal omfatte andre omkostninger som sikrede har hatt eller vil få i forbindelse med forberedelsen eller gjennomføringen av en reise.

§ 281. Varigheten av reiseforsikring.

Ved reiseforsikring gjelder forsikringen fra det øyeblikk skipet begynner å innta last eller ballast. Skal skipet hverken innta last eller ballast, gjelder forsikringen fra det øyeblikk skipet letter anker eller kaster fortøyningene for å avgå.

Answaret opphører når frakten må ansees opptjent, eller, hvis skipet ikke fører last på reisen, når det har kastet anker eller er blitt fortøyet på sedvanlig anker- eller fortøyningsplass på bestemmelsesstedet.

§ 282. Omfanget av forsikringen.

Assurandøren svarer for utstyr som går tapt eller blir skadet og for omkostninger som er pådradd forgjeves på grunn av:

- (a) totaltap av skipet, jfr. § 161, § 162, annet ledd, § 163, § 168 og § 169,
- (b) at skipet har vært utsatt for et strandingstilfelle, jfr. § 155 (d),
- (c) brann eller eksplosjon i utstyret.

Som tapt utstyr erstattes også utstyr som før havariet er forbrukt for å opptjene destinasjonsfrakt.

Assurandøren erstatter også utstyr som er i behold etter havariet, dersom det ikke kan brukes til det formål det er bestemt for.

§ 283. Særlige begrensninger av assurandørens ansvar.

Assurandøren erstatter ikke:

- (a) tap som skyldes at skipet som følge av havariet kommer for sent frem til lasteplass,
- (b) gjenstander som ligger på dekk uten å ha sin rette plass der, og som skades eller går tapt ved vær eller sjø,
- (c) utstyr og omkostninger som må ansees dekket ved endelig opptjent frakt, eller ved erstatning som sikrede mottar under en fraktforsikring.

§ 284. Forlengelse av forsikringen.

§ 157 får tilsvarende anvendelse.

Kapitel 26. Forsikring av fordring som skal dekkes av skip, last eller frakt.

§ 285. Fordringer som omfattes av forsikringen.

Forsikringen omfatter fordringer som tilkommer sikrede, og som er utstyrt med sjøpanterett eller annen legal sikkerhetsrett i skip, last eller frakt.

Det kan avtales at forsikringen skal omfatte fordringer som ikke er utstyrt med slik sikkerhetsrett som nevnt i første ledd,

men som sikrede faktisk er henvist til å søke dekning for i skip, last eller frakt.

§ 286. Forsikringsverdien.

Forsikringsverdien er sikredes fordring på den tid forsikringen blir tegnet, med tillegg av renter og omkostninger som omfattes av sikkerheten. Forsikringsverdien kan dog ikke overstige verdien av den gjenstand som hefter for kravet.

§ 287. Ansvarstiden.

Assurandørens ansvar løper fra det tidspunkt da sikkerhetsretten oppstår.

Ansvaret opphører:

- (a) ved sikkerhet i skip, eller i frakt som ikke angår bestemte varer, ved utløpet av den reise som forsikringen er tegnet for, jfr. § 156, annet til fjerde ledd.
- (b) ved sikkerhet i varer, eller i frakt som knytter seg til bestemte varer, ved utleveringen av vedkommende vare til mottageren, dog senest kl. 24 den tyvende dag efter at godset ble losset fra skipet.

§ 288. Omfanget av forsikringen.

Forsikringen omfatter tap som skyldes at den gjenstand eller fordring som skal gi sikkerhet, går totalt tapt, blir redusert i verdi eller blir beheftet med sikkerhetsrett med bedre prioritet enn sikredes fordring, såfremt dette skyldes en begivenhet som efter sin art medfører ansvar for en kasko- og fraktassurandør efter denne Plans annen og fjerde del, eller for en vareassurandør efter Norsk Transportforsikringsplan for Varer.

§ 289. Assurandørens erstatningsansvar.

Assurandøren erstatter sikredes tap ved at hans fordring faller bort, blir redusert i omfang eller ikke kan inndrives ved realisasjon av den gjenstand eller fordring som skal gi sikkerhet.

SAMMENSTILLING

av bestemmelsene i planen av 1964 og de tilsvarende bestemmelser
i planen av 1930

Pl. 1964	Pl. 1930	Pl. 1964	Pl. 1930
§ 1	Forklaring s. 4	§ 40	§ 64, jfr. også § 2, 1. ledd
§ 2	§ 12	§§ 41 til 43	
§ 3		§ 44	§ 75 nr. 2 b, 2. ledd
§ 4	§ 25	§ 45	§ 62 nr. 1 og 3
§ 5	§ 16, 2. ledd	§ 46	§ 66
§ 6	§ 3, 1. ledd	§ 47	§ 62 nr. 2
§ 7	§ 16, 1. ledd, § 57 nr. 1, 1. ledd	§ 48	§ 31, 1. ledd
§ 8	§ 17, 1. ledd, 1. og 2. pkt., § 57 nr. 1	§ 49	§ 31, 2. ledd, § 63
§ 9	§ 19 jfr. § 17, 1. ledd, 3. pkt.	§ 50	§ 31 i.f.
§ 10	§ 20	§ 51	
§ 11	§ 21, § 22 nr. 1, 2. ledd	§ 52	§ 32 nr. 1 og nr. 2, 1. ledd, 4. pkt.
§ 12	§ 22 nr. 1	§ 53	§ 32 nr. 2, 1. ledd, 1—3 pkt.
§ 13	§ 22 nr. 2	§ 54	§ 32 nr. 3
§ 14	§ 22 nr. 3, § 23	§ 55	§ 33, 1. ledd
§ 15	§ 4, jfr. § 42	§ 56	§ 33, 1. ledd
§ 16	§ 42 nr. 1, 1. ledd, § 43 nr. 1	§ 57	§ 33, 1. ledd
§ 17		§ 58	§ 33, 2. ledd, 2. pkt. og 3. ledd.
§ 18	§ 34 nr. 1, 1. pkt.	§ 59	§ 5, 2. ledd
§ 19	§ 45, 1. pkt.	§ 60	
§ 20	§ 34 nr. 2, 1. ledd	§ 61	§ 5, 1. ledd
§ 21		§ 62	§ 47, 1. pkt.
§ 22	§ 42 nr. 1, jfr. nr. 2	§ 63	§ 34 nr. 1, 2. pkt.
§ 23	§ 42 nr. 3, 1. ledd, § 43 nr. 2, 1. ledd	§ 64	§ 41 nr. 1, 2. ledd, 1. pkt.
§ 24	§ 7	§ 65	§ 48, 3. ledd, 3. pkt, § 78 nr. 3, 3. pkt.
§ 25	§ 8	§ 66	§ 36, 2. ledd
§ 26	§ 9 nr. 1	§ 67	§ 36, 3. ledd, § 41 nr. 1, 2. ledd, 2. pkt., § 78 nr. 3, 2. pkt.
§ 27	§ 9 nr. 2		§ 36, 1. ledd, 1. og 2. pkt.
§ 28	§ 10, 1. og 3. ledd	§ 68	§ 36, 3. ledd
§ 29	§ 10, 2. ledd	§ 69	§ 35 nr. 1 og nr. 3
§ 30		§ 70	§ 35 nr. 5
§ 31	§ 27 A, 1. ledd	§ 71	§ 35 nr. 2 og nr. 4
§ 32	§ 27 A, 2. og 4. ledd	§ 72	
§ 33	§ 27 A, 5. ledd	§ 73	
§ 34	§ 28	§ 74	§ 37
§ 35	§ 30	§ 75	
§ 36	§ 29	§ 76	§ 78 nr. 1, 2. ledd 1. pkt. og nr. 2, 2. ledd
§ 37	§ 27 A, 3. til 5. ledd	§ 77	§ 78 nr. 4
§ 38	§ 27 A, 3. ledd	§ 78	
§ 39			

Pl. 1964	Pl. 1930	Pl. 1964	Pl. 1930
§ 79	§ 39, 1. ledd 1. pkt og 2. ledd	§§ 122 til 125	
§ 80	§ 39, 1. ledd, 2. pkt.	§ 126	§ 15,3. ledd
§ 81		§ 127	§ 53
§ 82	§ 40	§ 128	§ 52 nr. 1
§ 83	§ 45, 2. pkt.	§ 129	§ 52 nr. 3 a
§ 84	§ 46 nr. 1	§ 130	§ 52 nr. 3 b
§ 85	§ 46 nr. 2	§ 131	§ 52 nr. 3 c og d
§ 86	§ 46 nr. 4	§ 132	§ 52 nr. 2 og 4
§ 87 og 88		§ 133	§ 65
§ 89	§ 46 nr. 3	§§ 134 til 147	
§ 90	§ 41 nr. 1, § 32 nr. 2, 3. ledd	§ 148	§ 58
§ 91	§ 42 nr. 3, 2. ledd, § 43 nr. 2, 2. ledd	§§ 149 til 151	
§ 92	§ 32	§ 152	§ 80
§ 93		§§ 153 og 154	
§ 94	§ 78 nr. 3	§ 155	§ 81
§ 95	§ 41 nr. 1	§ 156	§ 59
§ 96	§ 48, 1. og 2. ledd, § 76 nr. 7	§ 157	§ 60
§ 97		§ 158	§ 61
§ 98	§ 48, 3 ledd, 1. pkt.	§§ 159 og 160	
§ 99	§ 32 nr. 2, 1. ledd 5. pkt og nr. 3, § 48, 4. ledd	§ 161	§ 70 A og B nr. 1
§§ 100 og 101		§ 162	§ 67
§ 102	§ 47, 1. ledd	§ 163	§ 70 B—E
§ 103	§ 76 nr. 7	§§ 164 og 165	
§ 104	§ 47, 1. og 2. ledd	§ 166	§ 70 C
§ 105	§ 47, 3. ledd	§ 167	
§ 106		§ 168	§ 71 nr. 1 og 2
§ 107	§ 56, 1. ledd	§ 169	§ 72 nr. 1 og 2
§ 108	§ 56, 2. ledd, 2. og 3. pkt.	§ 170	§ 71 nr. 3, § 72 nr. 1, 1. ledd, 2. pkt. og nr. 3
§ 109	§ 56, 3. ledd, 1. pkt.	§§ 171 og 172	
§ 110	§ 56, 2. ledd, 1. pkt. og 3. ledd, 1. pkt.	§ 173	§ 75 nr. 3, 1. ledd og 2. ledd, 1. pkt. nr. 4 og nr. 5
§ 111	§ 56, 3. ledd, 2. pkt.	§ 174	§ 75 nr. 3, 3. ledd
§ 112	§ 13, § 14, 3. ledd	§ 175	§ 76 nr. 4
§ 113	§ 14, 1. ledd	§ 176	§ 77 II B c
§ 114	§ 14, 2. ledd	§ 177	
§ 115	§ 8, 2. ledd, § 20, 2. ledd, § 22 nr. 3, 3. ledd	§ 178	§ 76 nr. 2
§ 116		§ 179	§ 76 nr. 3
§ 117	§ 9 nr. 2, § 10, 3. ledd, § 27 B, 2. pkt. § 30, 2. ledd, 2. pkt.	§ 180	§ 70 E 2. pkt.
§ 118	§ 60, 1. ledd, siste pkt., § 71 nr. 4.	§ 181	§ 75 nr. 1
§ 119	§ 3, § 4, 2. ledd	§ 182	§ 75 nr. 3, 2. ledd, 2. og 3. pkt.
§ 120	§ 17, 2. ledd, § 20, 1. ledd, 2. pkt. § 22 nr. 2, 3. pkt.	183	§ 75 nr. 2, 1. ledd og nr. 3, 2. ledd, 4. og 5. pkt.
§ 121	§ 15, 1. og 2. ledd	§ 184	§ 75 nr. 2
		§ 185	§ 75 nr. 6
		§ 186	§ 77 I d
		§ 187	(jfr. § 77 II B a)
		§ 188	§ 76 nr. 2, 1. ledd, 2. pkt., § 77 II C
		§ 189	§ 74, § 76 nr. 6
		§§ 190 og 191	
		§ 192	§ 77 I a

Pl. 1964	Pl. 1930	Pl. 1964	Pl. 1930
§ 193	§ 77	§ 275	§ 122 nr. 3
§ 194	§ 78	§ 276	§ 122 nr. 3
§§ 195 og 196		§ 277	§ 119, 1. og 2. ledd
§ 197	§ 78 nr. 1, 4. ledd	§ 278	§ 119, 3. ledd
§§ 198 til 222		§ 279	
§ 223	§ 57 nr. 2	§ 280	§ 120 nr. 1
§§ 224 til 246		§ 281	§ 120 nr. 2
§ 247	§ 111	§ 282	§ 120 nr. 3
§ 248	§ 112 a	§ 283	§ 120 nr. 3, 1. ledd, 2. pkt. og 3. ledd
§ 249	§ 112 b		
§ 250	§ 113 A	§ 284	
§ 251	§ 113 A nr. 1 og B	§ 285	§ 123, § 124
§ 252		§ 286	§ 123 nr. 1
§ 253	§ 115 nr. 1 og 2	§ 287	§ 123 nr. 2
§§ 254 til 273		§ 288	§ 123 nr. 3, 1. ledd
§ 274	§ 122 nr. 2	§ 289	§ 123 nr. 3, 1. ledd

SAMMENSTILLING

av bestemmelsene i planen av 1930 og de tilsvarende bestemmelser
i planen av 1964

Pl. 1930	Pl. 1964	Pl. 1930	Pl. 1964
Forklaring av uttrykk			
1. avsnitt	§ 1 (b)	§ 19	§ 9, 1. pkt.
2. avsnitt	§ 1 (c)	§ 20	
3. avsnitt		1. ledd	§ 10, 1. ledd, § 120
4. avsnitt	§ 1 (d) og (e)	2. ledd	§ 10, 2. ledd, § 115
5. avsnitt		§ 21	§ 11
§§ 1 og 2		§ 22	
§ 3	§ 6, § 119 (a) til (c)	nr. 1	§ 11, § 12
§ 4		nr. 2	§ 13, § 120
1. ledd	§ 15, jfr. § 17	nr. 3	
2. ledd	§ 119 (d)	1. og 2. ledd	§ 14 if
§ 5		3. ledd	§ 115, 1. ledd
1. ledd	§ 61	§ 23	§ 14, 1. ledd og 2.
2. ledd	§ 59		ledd, 1. pkt.
§ 6		§ 24	
§ 7	§ 24	§ 25	
§ 8		nr. 1	§ 4
1. ledd	§ 25	nr. 2	
2. ledd	§ 115, 1. ledd	1. ledd	
§ 9		2. ledd	§ 37, 4. ledd, § 39,
nr. 1	§ 26		3. ledd, § 41, 3. ledd
nr. 2	§ 27, § 117, 1. ledd		§ 50
§ 10		§ 26	
1. ledd	§ 28	§ 27	
2. ledd	§ 29	A.	
3. ledd	§ 28, § 117, 1. ledd	1. ledd	§ 31
§ 11		2. ledd	§ 32
§ 12	§ 2	3. ledd	§ 37, § 38, 1. ledd
§ 13	§ 112, 1. og 2. ledd	4. ledd	§ 32
§ 14		5. ledd	§ 117, 2. ledd
1. ledd	§ 113	B.	§ 33
2. ledd	§ 114	§ 28	§ 34
3. ledd	§ 112, 3. ledd	§ 29	§ 36
§ 15		§ 30	§ 35, § 117, 2. ledd
1. og 2. ledd	§ 121	§ 31	
3. ledd	§ 126, 2. ledd	1. ledd	§ 48
§ 16		2. ledd	§ 49, § 50
1. ledd	§ 7	§ 32	
2. ledd	§ 5	nr. 1	§ 52, 1. ledd, § 92
§ 17		nr. 2	
1. ledd	§ 8, § 9, 2. pkt.	1. ledd	§ 52, 2. ledd, § 53,
2. ledd	§ 120		§ 99, 1. ledd.
3. ledd		2. ledd	
§ 18		3. ledd	§ 90, 2. ledd

Pl. 1930	Pl. 1964	Pl. 1930	Pl. 1964
§ 33	nr. 3 § 54, § 99, 2. ledd 1. ledd § 55, § 56, § 57 2. og 3. ledd § 58	§ 47	1. ledd § 62, § 102, § 104, 2. ledd 2. ledd § 104, 1. ledd 3. ledd § 105
§ 34	nr. 1 § 18, 1. ledd, § 63 nr. 2 1. ledd § 20 2. ledd	§ 48	1. og 2. ledd § 96 3. ledd § 65, § 67, § 98 4. ledd § 99
§ 35	nr. 1 § 70 nr. 2 § 72 nr. 3 § 70, 2 ledd nr. 4 § 72 nr. 5 § 71 nr. 6	§§ 49 til 51	
§ 36	1. ledd § 68 2. ledd § 66 3. ledd § 67, § 69	§ 52	nr. 1 § 128 nr. 2 § 132 nr. 3 a) § 129 b) § 130 c) og d) § 131 nr. 4 § 132, 3. ledd
§ 37	§ 74	§§ 53	§ 127
§ 38		§§ 54 og 55	
§ 39	§ 79, § 80	§ 56	1. ledd § 107 2. ledd § 108, § 110 3. ledd § 109, § 110, § 111, 2. ledd
§ 40	§ 82	§ 57	
§ 41	nr. 1 § 64, § 67, § 90, § 95 nr. 2 og 3	nr. 1 1. ledd § 7 2. ledd § 8 nr. 2 § 223	
§ 42	nr. 1 § 15 (a), § 16, § 21, § 22 2. ledd § 22 (b) nr. 2 a) § 22 (a) b) c) og d) § 16 (b) nr. 3 1. ledd § 23 2. ledd § 91	§ 58 § 148 § 59 § 156 § 60 § 118, § 157 § 61 § 158 § 62	
§ 43	nr. 1 § 16, § 21, § 22 nr. 2 1. ledd § 23 2. ledd § 91	nr. 1 § 45, 1. ledd nr. 2 § 47 nr. 3 § 45, 2. ledd § 49	
§ 44		§ 63	
§ 45	§ 19, § 83	§ 64	nr. 1 § 40 nr. 2 (se § 232) nr. 3 § 58 (c)
§ 46	nr. 1 § 84 nr. 2 § 85 nr. 3 § 89 nr. 4 § 86 nr. 5	§ 65	nr. 1 og 2 § 133 nr. 3 § 121, 1. ledd
		§ 66 § 46 § 67 § 162 §§ 68 og 69 § 70	
		A	§ 161, 1. ledd

Pl. 1930	Pl. 1964	Pl. 1930	Pl. 1964
		§ 123	
2. ledd	§ 282	nr. 1	§ 286
3. ledd	§ 283 (c)	nr. 2	§ 287
nr. 4	§ 280	nr. 3	
§ 121		1. ledd	§ 288, § 289
§ 122		2. ledd	
nr. 1		§ 124	§ 285, 2. ledd
nr. 2	§ 274	§ 125	
nr. 3	§ 276	Panthaverklausul	Kapitel 8
nr. 4			

SAKSREGISTER

Abandon

forsvunnet og forlatt skip, § 168
beslagleggelse, rekvisisjon og sjørøverl, § 169
premietillegg, § 118, 2. ledd
for å oppnå ansvarsbegrensning, § 104, 3. ledd

Aldersfradrag, §§ 191 til 193

Alkoholpåvirkning, § 58(a)

Anbud

innhenting av—, § 182
sammenligning mellom—, § 183
ved ko-assuranse, for å unngå kondemnasjon, § 143

Andelsforsikring, §§ 11, 14, 139—147

Anker

ansvar for —, ved sammenstøt, § 194(g)
kaste eller lette—, forsikringstidens lengde i
kaskoforsikring, §§ 156, 157, 1. ledd
fraktforsikring, § 248 (b) og (c)
passasjerpengeforsikring, § 274, 2. ledd
utstyrsforsikring, § 281

Ankerplass, forsikringstidens lengde i
kaskoforsikring, § 156
utstyrsforsikring, § 281, 2. ledd

Anoder, § 176(k)

Ansvar overfor tredjemann

alm. regler, §§ 74 til 78, 92 til 95
saksomkostninger, § 65
utbetaling av erstatning, § 138, 4. ledd
sikkerhetsstillelse, §§ 95, 144
klausuler, §§ 154, 155
kaskoassurandørens ansvar, §§ 151, 194 til 197

byggeassurandørens ansvar, §§ 208, 218
kasko-interesseassurandørens ansvar § 221
P. & I.-assurandørens ansvar §§ 224 til 245

Assurandør, definisjon, § 1(a)

Avløser, reiseutgifter for —, § 234

Ballast, inntagelse av —, forsikringstidens

lengde i

kaskoforsikring, § 156
utstyrsforsikring, § 281, 1. ledd

Ballastreise

felleshavari under —, § 73
forsikring av frakt under —, § 248(b) og (c)

Bedding, skade på —, §§ 207, 218

Befrakter

P. & I.-forsikring for —, § 236
ansvar overfor —, § 194(c)

Begjæring om kondemnasjon, § 165

Begravelse, mannskap, § 233(c)

Bergelønn

assurandørens rett til dekning av —, §101
P. & I.-assurandørens ansvar for —, § 225

Bergning

fareendring, § 35, 2. ledd
overskridelse av fartsområdet, § 37, 3. ledd
fremkallelse av havariet, § 58(b)
sammenstøt under slepning, § 194(a)
premietillegg, §§ 117, 2. ledd, 118, 2. ledd
ko-assuranse, § 142
«søsterskipsregel», § 159
kaskoassurandørens bergningsforsøk, § 162, jfr. § 118, 2. ledd

Besetning, se Mannskap

Besiktelse

overskridelse av fartsområde, § 38, 2. ledd
rekvisisjon, § 42, 2. ledd
undersøkelse av sjødyktighet, § 46
kaskoskade, § 181

Besiktelsesmann, utgifter til —, §§ 66, 2. ledd, 80(a), 82, 2. ledd

Besparelse, sikredes

forbedring av skipet, § 173, 3. ledd
påskyndelse av reparasjonsarbeide, §§ 178, 179, 183

P. & I.-forsikring, § 241
reisefraktforsikring, § 253
tidstapsforsikring, § 258
streikeforsikring, § 269
passasjerpengeforsikring, § 275

Bestemmelsessted

ekstraordinære lossingsomkostninger utenfor —, § 270, 1. ledd(d)
 forsikringstidens lengde i
 kaskoforsikring, § 156
 passasjerpengeforsikring, § 274, 1. ledd
 utstyrsforsikring, § 281, 2. ledd

Bestiller, forsikring av —s interesse, §§ 209, 211 til 214

Betaling av premie, § 112

Bevisbyrde

tapets omfang, § 19
 overskridelse av fartsområdet, § 38
 rekvisisjon, § 42, 3. ledd
 usjødychtighet, § 45, 2. ledd
 unnlatt kaskoskadebesiktelse, § 181, 6. ledd

Blindpassasjer, P. & I.-assurandørens ansvar, § 231

Bortfall av forsikringen

rettsstridige foretagender, § 40, 3. ledd
 premievarsel, §§ 114, 5. ledd, 132, 1. ledd, 135, 2. ledd
 eierskifte, § 133, 1. ledd
 se også Hevning, Oppsigelse, Suspensjon

Borfall av premiekravet, §§ 119, 126, 2. ledd

Brann

maskinfradrag, § 187, 2. ledd(c)
 losseomkostninger for —skadet last, § 270 (b)
 i utstyr, § 282(c)

Bunkers, assurandørens ansvar for —, kaskoforsikring, § 148, 2. ledd
 P. & I.-forsikring, § 226 (c)
 utstyrsforsikring, § 280, 1. ledd
 skade voldt av—ved sammenstøt, § 194(f)

Bunnmaling

kaskoassurandørens ansvar for —, § 176(d)
 aldersfradrag, § 193 nr. 4

Byggeforsikring, §§ 198 til 218

Båter

fiske- og fangst—, § 148, 2. ledd
 utsvingte —, §§ 22(c), 176(j)
 under slepning, § 176(i)

«Cross liabilities», §§ 75, 96, 1. ledd

Dekk

drivning av —, § 176(e)
 gjenstander på —,
 kaskoassurandørens ansvar for —, § 176(h)

utstyrsassurandørens ansvar for —, § 283(b)

Dekkslast, fraktassurandørens ansvar, § 251, 4. ledd

Dekksrekvisita

kaskoassurandørens ansvar for —, § 148, 2. ledd
 utstyrsassurandørens ansvar for —, § 280, 1. ledd

Dekningskrav mot tredjemann

assurandørens inntreden, §§ 96 til 101
 når assurandøren overtar forsikringsgjenstanden, § 106

Deportasjon, P. & I.-assurandørens ansvar for —, § 232, 1. ledd(c)

Desinfeksjon, P. & I.-assurandørens ansvar for —, § 235

Destinasjonsfrakt

fraktassurandørens ansvar for —, § 246(a)
 utstyr brukt for å opptjene —, § 282, 2. ledd

Deviasjon

alm. regler, §§ 37 til 39
 premiereduksjon, § 121, 2. ledd
 medforsikring av panthavers interesse, § 136
 P. & I.-forsikring, § 240

Dispasje

felleshavari, § 70
 betydning for foreldelse, § 111

Dispasjør

erstatningsoppgjør, § 84, 2. ledd
 tvist om erstatningsberegningen, § 87
 søksmålsfrist, § 108

Disponent

feil eller forsømmelse av —, § 60
 skifte av —, § 133, 2. ledd

Dobbeltforsikring

alm. regler, §§ 11 til 14
 premiereduksjon, §§ 120, 132, 2. ledd
 reduksjon av kaskoforsikring, § 160
 reduksjon av kasko-interesseforsikring, § 223
 forsikring av ekstraordinære omkostninger, § 271, 2. ledd

Dokumenter

erstatningsoppgjøret, § 83
 tredjemanns krav, § 92
 krav mot tredjemann, § 98

assurandørens overtagelse av forsikrings-
gjenstanden, § 102, 2. ledd

Dom, fastsettelse av ansvar overfor tredje-
mann, § 78, 1. ledd(a)

Drivning, § 176(e)

Dunnage, §§ 148, 2. ledd, 280, 1. ledd

Effekter, forsikring av, § 237

Eierskifte, §§ 133, 174

Eksplasjon
maskinfradrag, § 187, 2. ledd(c)
losseomkostninger for —skadet last,
§ 270(b)
i utstyr, § 282(c)

Ekstraordinære omkostninger
forsikring av, §§ 270 til 272, 276
for å påskynde reparasjonsarbeide, § 179

Elektriske ledninger
maskinfradrag, § 187
aldersfradrag, § 193 nr. 2

Emballasje, P. & I.-assurandørens ansvar,
§§ 226(a), 244

Endring av forsikringsavtalen
forsikring av tredjemanns interesse, § 130
medforsikring av panthavers interesse,
§ 135, 1. ledd

Erstatningsberegning
omkostninger, §§ 66, 1. ledd, 80(a), 82, 2.
ledd, 189, 3. ledd, 197, 2. ledd
frister, § 84
dispasjør, § 84
tvist, § 87
forsikring av tredjemanns interesse, § 131
ko-assuranse § 146

Fangstbåter, § 148, 2. ledd

Fangstredskaper, §§ 148, 2. ledd, 280, 1.
ledd

Fareendring
alm. regler, §§ 31 til 36
premietillegg, § 117
medforsikring av panthavers interesse,
§ 136

Farefelt
forsikring mot sjøfare, §§ 15, 17
forsikring mot krigsfare, §§ 16, 17
P. & I.-forsikring, § 224

Fartsområde, se Deviasjon

Felleshavari
alm. regler, §§ 70 til 73
renter av forskudd, § 90, 3. ledd

forsikring av ekstraordinære omkostninger,
§ 271, 1. ledd

passasjerpengeforsikring, § 276, 3. ledd

Felleshavaribidrag
alm. regler om assurandørens ansvar
for —, §§ 70 til 73, 80(a), 82, 2. ledd
kaskoforsikring, §§ 153(b), 154(b), 155(b)
P. & I.-forsikring, § 229

Fiskebåter, § 148, 2. ledd

Fiskeredskaper, §§ 148, 2. ledd, 280, 1. ledd

Fjernelse av vrak, se Vrak

Flytning av skipet
kondemnasjon §§ 43, 143, 166
reparasjon, §§ 44, 143, 184, 188(a)
premiereduksjon ved havneopphold, § 124
tilleggspremie i byggeforsikring, §§ 204,
214, 218

Fordring, forsikring av, §§ 285 til 289

Foreldelse, §§ 110, 111
se også Frist

Forfallstid
erstatning, § 89
premie, § 112, 2. ledd

Forlatt skip, § 168

Forlengelse av forsikringen
premietillegg, § 118
kaskoskade, § 157
abandon, § 171
utstyrsforsikring, § 284

Forlik, fastsettelse av ansvar overfor
tredjemann, § 78, 1. ledd(c)

Formuestap, §§ 63, 68, 2. ledd(b)

Forpleining av passasjerer, § 276 (b)

Forsikringstager, definisjon, § 1(b)

Forsettlig forsømmelse
opplysningsplikt, §§ 14, 25, 128, 2. ledd
fareendring, § 32
deviasjon, § 37, 1. ledd
sjødyktighet, § 45
redningsforanstaltninger, § 54
forårsakelse av havari, §§ 55, 57, 58
erstatningsoppgjør, § 83, 2. ledd
ansvar overfor tredjemann, § 92, 2. ledd
dekningskrav mot tredjemann, § 99, 2. ledd
premien ved —, § 115

Forsikringstid
begynnelse og slutt, § 4
premiereduksjon, § 121, 1. ledd
kaskoforsikring, § 156

byggeforsikring, §§ 202, 214, 216, 218
 fraktforsikring, §§ 248, 249
 passasjerpengeforsikring, § 274
 utstyrsforsikring, § 281
 fordringsforsikring, § 287

Forsikringssum

dobbeltforsikring, § 13
 utbetaling ved totaltap, § 62
 grense for assurandørens ansvar,
 alm. regler, §§ 79 til 82
 kollisjonsansvar, § 196
 byggeforsikring, §§ 206, 3. ledd, 208, 3.
 ledd

Forsikringsverdi

alm. regler, § 7
 grense for assurandørens ansvar, § 62
 byggeforsikring, §§ 199, 200, 212, 215
 fraktforsikring, § 247
 tidstapsforsikring, § 258
 fordringsforsikring, § 286
 takst, se Taksert forsikringsverdi

Forsinkelsestap, §§ 63, 68, 2. ledd(b),
 283(a)

Forskrifter

sikkerhets—, §§ 48, 49, 50(c)
 kontraktsvilkår, §§ 51, 76(b)
 redningsforanstaltninger, §§ 53, 142

Forskudd, §§ 64, 90, 91

Forskuddsbetalt frakt, § 246(b)

Forsvunnet skip, § 168

Forsyninger, §§ 148, 2. ledd, 226(c) 236,
 2. ledd, 280 til 284

Forsømmelse

opplysningsplikt, §§ 14, 25, 26, 128, 2. ledd
 deviasjon, § 37
 rettsstridige foretagender, § 40
 sjødyktighet, § 45
 sikkerhetsforskrifter, § 49
 redningsforanstaltninger, § 54
 erstatningsoppgjøret, § 83, 2. ledd
 ansvar overfor tredjemann, § 92, 2. ledd
 dekningskrav mot tredjemann, § 99, 2. ledd
 identifikasjon, §§ 59 til 61
 premien ved —, § 115

Fortøyning, forsikringstidens lengde i
 kaskoforsikring, §§ 156, 157
 fraktforsikring, § 248(b) og (c)
 passasjerpengeforsikring, § 274, 2. ledd
 utstyrsforsikring, § 281

Forurensning, § 176(m)

Forårsakelse av havari

alm. regler, §§ 55 til 58
 P. & I.-forsikring, § 239

Fraktforsikring

reisefrakt, §§ 246 til 253
 tidstap (loss of hire), §§ 254 til 265
 tidstap p. g. a. streik, §§ 266 til 269
 ekstraordinære omkostninger, §§ 270 til
 272
 passasjerpenger, §§ 273 til 276
 frakt-interesse, §§ 277 til 279
 utstyr, §§ 280 til 284

Franchise

kaskoforsikring, §§ 189, 190, 191, 2. ledd
 kollisjonsansvar, § 197
 ekstraordinære omkostninger, § 272

Franchisetid, tidstapsforsikring, § 256

Fremkallelse av havari, se Forårsakelse

Fremmed mannskap, § 22(b)

Fremmed statsmakt, definisjon § 16(b)
 se også Rekvisisjon

Frist

erstatningsberegning, § 84
 anmeldelse av havari, §§ 107, 109
 søksmål overfor assurandøren §§ 108, 109
 premiebetaling, §§ 113, 114
 krav om premiereduksjon, § 126, 1. ledd
 reparasjon ved kaskoforsikring, § 177
 reparasjon ved tidstapsforsikring, § 264

«Fulle vilkår», § 151

Garantiansvar for lasten, § 240

Gjennomgangsbefordring, § 242(a)

Glideskalatillegg, §§ 199(c), 206, 3. ledd,
 208, 3. ledd

Gods, se Last

Grov uaktsomhet

redningsforanstaltninger, § 54
 forårsakelse av havari, §§ 56 til 58
 ansvar overfor tredjemann, § 92, 2. ledd
 dekningskrav mot tredjemann, § 99, 2. ledd

Havarimelding, §§ 52, 141, 222, 2. ledd,
 279, 2. ledd

Havneopphold, §§ 122 til 125

Heftelse på forsikringsgjenstanden, § 104

Hevning av forsikringsavtalen

forsikring av tredjemanns interesse, § 130
 panthaver medforsikret, § 135
 se også Oppsigelse

Hovedassurandør

definisjon, § 139, 1. ledd

se Ko-assuranse

Hovedkjel, aldersberegning, § 192**Hovedmaskineri**

brudd eller sprekk, § 175, 2. ledd

aldersberegning, § 192

Hyre

uegentlig fellehavari, § 73

i reparasjonstiden, § 176(a)

under flytning til reparasjonsverksted,
§ 184**Hyre- og effektforsikring, § 237****Identifikasjon**

alm. regler, §§ 59 til 61

spesiell sikkerhetsforskrift, § 49, 2. ledd

forbudt kontraktvilkår, § 76

forsikring av tredjemanns interesse, § 129

reisefraktforsikring, § 251, 3. ledd

se også Skipsfører

Ilandbringelse av passasjerer, § 276(a)**Innefrosset skip, § 168****Innskipningshavn, forsikringstidens lengde
i passasjerpengeforsikring, § 274, 2. ledd****Insolvens, §§ 15(c), 16, 2. ledd****Interesse**

hvilke —r dekkes i alm., §§ 5, 127, 2. ledd

manglende —, § 6

omkostninger vedr. flere —r, § 67

redningsforanstaltninger vedr. flere —r,
§§ 69—73premiebortfall ved manglende —, §§ 119,
132, 2. ledd

tredjemanns —, §§ 127 til 132

panthavers —, §§ 134 til 138

verksteds —, §§ 198 til 210

bestillers —, §§ 209, 211 til 214

Isfradrag, § 186**Isvanskeligheter, bergningsfrist, § 162, 2.
ledd****Karantene, § 235****Kaskoforsikring, §§ 148 til 197****Kasko-interesseforsikring, § 219 til 223****Kjele**

sprekk i —, § 175, 2. ledd

hoved—, aldersberegning, § 192

Kjøpelyte, se Verdiforringelse**Klasse, tap av —, § 31, 2. ledd****Klassifikasjonsselskap**rett til opplysninger fra —, §§ 30, 83, 2.
ledd

overføring til annet —, § 31, 2. ledd

sikkerhetsforskrifter gitt av —, § 48

godkjennelse av — ved slitasje, material-
feil m.v., § 175, 2. ledd

pålegg fra —, § 239, 2. ledd

**Ko-assuranse, §§ 139 til 147, 222, 2. ledd,
279, 2. ledd****Kollisjon, se Sammenstøt****Kompensasjon, se Motregning****Konfiskasjon, se Rekvisisjon****Kondemnasjon**

alm. regler, §§ 163 til 166

flytning av skipet, § 43

virkning for fraktassurandørens ansvar,
§§ 250, 255, 2. ledd, 273, 278virkning for utstyrsassurandørens ansvar,
§ 282**Konjunkturrendringer, oppsigelse ved —,
§ 158****Konjunkturtap, §§ 63, 68, 2. ledd(b)****Konnossementsansvar, § 227****Kontraktvilkår, vedr. driften av skipet,
§§ 51, 76(b)****Konstruksjonsfeil, §§ 175, 206, 1. ledd****Kostpenger**

uegentlig fellehavari, § 73

i reparasjonstiden, § 176(a)

under flytning til reparasjonsverksted,
§ 184**Krigsfare**

farefelt, § 16

kollisjonsansvarefter konstruktivt totalfor-
lis, § 172, 2. ledd

P. & I.-forsikring, § 224, 1. ledd

fraktforsikring, § 252

**«Kun mot totaltap» (K. m. t.), § 152, jfr.
§ 125(a)****«Kun mot totaltap og fellehavaribidrag»,
§ 153, jfr. § 125(a)****«Kun mot totaltap, fellehavaribidrag og
kollisjonsansvar», § 154, jfr. § 125 (a)****Konsul, § 181, 4. ledd**

Lagring

utgifter til —, § 176(b)
ansvar under —, § 243

Landgang, ansvar for —, 194(g)

Last

gjenstander til beskyttelse og sikring av —,
§§ 148, 2. ledd, 280, 1. ledd

utgifter i forbindelse med —, §§ 176(b),
270

ansvar for —, §§ 194(d) og (f), 226

mottagelse og utlevering av —, forsikrings-
tidens lengde i

kaskoforsikring, § 156

fraktforsikring, §§ 248(d), 249, 1. ledd

utstyrsforsikring, § 281, 1. ledd

fordringsforsikring, § 287, 2. ledd(b)

Lasteklarhet, forsikringstidens lengde i
fraktforsikring, § 248(a) og (b)

Laste- og losseledninger, ansvar for —,
§ 194(g)

Lastereise, forsikringstid i fraktforsikring,
§ 248(a) og (c)

Ledninger, se Elektriske —, Laste- og
losse —, Rør —

Lektring

P. & I.-forsikring, § 242(b)

reisefraktforsikring, § 249, 2. ledd

Legitimasjon, hovedassurandørens, § 140,
2. ledd

Levering av skipet, forsikringstidens lengde
i byggeforsikring, §§ 202, 2. ledd, 214

Linjefart

fraktforsikring, § 248(d)

tidstapsforsikring, § 259

Losseomkostninger m. v.

forsikring av —, § 270

i kaskoforsikring, § 176(b)

Magnesiumblokker, § 176(k)

Mannskap

fremmed, § 22(b)

identifikasjon med —, § 59

ansvar for —s eiendeler, §§ 194(c), 226(d),
237(b)

dødsfall og sykdom, §§ 233, 237

se også Hyre

Markedstap, §§ 63, 68, 2. ledd(b)

Maskineri, aldersfradrag, § 193 nr. 2

se også Hovedmaskineri

Maskinfradrag, § 187

Maskinrekvisita

kaskoassurandørens ansvar for —, § 148,
2. ledd

utstyrsassurandørens ansvar for —, § 280,
1. ledd

Materialer, byggeforsikring, §§ 198, 1. ledd
(b), 211, 1. ledd

Materialfeil, §§ 175, 206, 1. ledd

Medassurandør, definisjon, § 139, 1. ledd
se også Ko-assuranse

Medeier, identifikasjon, § 60

Medforsikring

panthavers interesse, §§ 134 til 138

bestillers interesse, § 209

Melding fra assurandøren

opplysningsplikt, §§ 29, 117, 3. ledd

fareendring, §§ 36, 117, 3. ledd

pantsettelse, § 134, 3. ledd

Melding fra sikrede

fareendring, § 34

deviasjon, §§ 38, 2. ledd, 39

rekvisisjon, § 42

flytning av skipet, § 44

havari, §§ 52, 141

ansvar overfor tredjemann, § 92

pantsettelse, § 134, 2. ledd

ko-assuranse, § 141, 222, 2. ledd, 279, 2.
ledd

Midlertidig reparasjon

kaskoassurandørens ansvar, § 178

fradrag, § 188(c)

tidstapsassurandørens ansvar, § 262

Motorsylinderforing, § 176(l)

Motregning

forsikring av tredjemanns interesse, § 132,
3. ledd

medforsikring av panthavers interesse,
§ 138, 5. ledd

Mulkter § 232

Mytteri, § 16, 1. ledd (d)

Nautisk feil, sikredes —, § 49, 1. ledd

Nedsettelse av assurandørens ansvar

opplysningsplikt, § 26, 2. ledd

fareendring, §§ 32, 34

undersøkelse av sjødyktighet, § 46, 2. ledd

sikkerhetsforskrifter, § 49, 1. ledd

sikredes plikter ved havari, § 54

sikredes plikter ved erstatningsoppgjør, §
83, 2. ledd

ansvar overfor tredjemann, § 92, 2. ledd
deviasjon i P. & I.-forsikring, § 240, 2. ledd
streikeforsikring, § 269, 2. ledd

Norsk rett, henvisning til —, § 3

Notarius publicus, § 181, 4. ledd

Offentlig myndighet, forskrifter gitt av —, § 48

Omkostninger

alm. regler om assurandørens ansvar §§ 64 til 67, 80, 82, 2. ledd

fordeling av —, §§ 67, 185

besiktelse forlangt av assurandøren, § 46

valutakurser, § 85, 2. ledd

tvist om erstatningsberegning, § 87, 2. ledd

tvist om saksanlegg eller anke, §§ 94, 3. ledd, 100

sikkerhetsstillelse, § 95, 3. ledd

overtagelse av forsikringsgjenstanden, § 102, 2. ledd

bevaring av forsikringsgjenstanden, § 105

flytning av skipet, §§ 166, 2. ledd, 184

påskyndelse av reparasjonsarbeidet, §§ 179, 263

franchise, §§ 189, 3. ledd, 197, 2. ledd

aldersfradrag § 191, 2. ledd

inndrivelse av lastens felleshavaribidrag, § 229, 3. ledd

forsikring av ekstraordinære —, §§ 270 til 272, 276

se også Redningsforanstaltninger, Vrak

Omsekking, §§ 226 (a), 244

Oppbringelse, § 16, 1. ledd (b)

Opphugning, erstatning for ureparert skade, § 174

Opplag, skip i —

tilsyn, § 47

premiereduksjon, §§ 122 til 125

Opplysningsplikt

alm. regler, §§ 24—30

dobbeltforsikring, § 14

erstatningsoppgjøret, § 83

krav mot tredjemann, § 98

premietillegg, § 117, 1. ledd

forsikring av tredjemanns interesse, § 128

se også Melding

Oppmann

saksanlegg eller anke overfor tredjemann, §§ 94, 100

besiktelse av kaskoskader, § 181, 4. ledd

Oppsigelse, assurandørens — srett opplysningsplikt, §§ 26, 3. ledd, 27, 30, 2. ledd

fareendring, §§ 33 til 35

deviasjon, § 37, 4. ledd

melding om reise, § 39, 3. ledd

rettsstridige foretagender, § 40, 2. ledd

rekvisisjon, § 41, 3. ledd

usjødychtighet, § 50(a) og (b)

sikkerhetsforskrifter, § 50(c)

sikredes forårsakelse av havariet, §§ 57, 58

manglende premiebetaling, §§ 113, 114

forsikring av tredjemanns interesse, §§ 130, 132, 1. ledd

overdragelse av aksjer eller selskapsparter, § 133, 2. ledd

disponentskifte, § 133, 2. ledd

medforsikring av panthaver, § 135

konjunkturedringer, § 158

byggeforsikring, §§ 202, 3. ledd, 214, 216

Oppsigelse, forsikringstagerens —s rett

premietillegg, § 117, 4. ledd

konjunkturedringer, § 158

byggeforsikring, §§ 202, 3. ledd, 214, 216

Opptjent frakt

forsikringstidens lengde i fraktforsikring, § 248 (b)

utstyr og omkostninger dekket ved —, § 283(c)

Overforsikring

alm. regler, § 10

premiereduksjon, §§ 120, 132, 2. ledd

Overskridelse av fartsområde, se Deviasjon

Overtagelse av forsikringsgjenstanden, assurandørens —, §§ 82, 3. ledd, 102 til 106, 220, 2. ledd, 278, 2. ledd

Panthaver, medforsikring av —s interesse, §§ 134 til 138

Patriotisk handling, § 58(c)

Partikulær skade, definisjon, § 1 (f)

Partikulært tap, definisjon, § 1 (f)

Passasjerer

underbringelse av—, § 176(c)

ansvar overfor, §§ 194(c), 225, 226

Passasjerpengeforsikring, §§ 273 til 276

Personskade

ansvar ved sammenstøt, § 194(b)

P. & I.-assurandørens ansvar, § 225

P. & I.-forsikring, §§ 224 til 245

Planlegningsomkostninger, byggeforsikring, § 198, 1. ledd(c)

Polise, § 2

Premie

alm. regler, §§ 112 til 126

byggeforsikring, §§ 203, 204, 214, 218

deviasjons —, ved P. & I.-forsikring, § 240, 4. ledd

tidstapsforsikring, § 265

se også Tilleggspremie

Premievarsel

alm. regler, § 114

forsikring av tredjemanns interesse, § 132, 1. ledd

medforsikring av panthaver, § 135, 2. ledd

Presenninger, § 176(f)

Prisedømmelse, § 16, 1. ledd(b)

Proviant, §§ 148, 2. ledd, 280, 1. ledd

Provisjonsomkostninger

hovedregel, § 64

uegentlig fellehavari, § 73

Prøvetur, §§ 204, 214, 218

Radioaktivitet, § 224, 2. ledd

Redningsforanstaltninger

sikredes redningsplikt, §§ 53, 54, 269

assurandørens ansvar, alm. regler, §§ 68 til 73, 80(a), 82, 2. ledd

P. & I.-assurandørens ansvar, § 245

kasko-interesseassurandørens ansvar, § 219, 2. ledd

frakt-interesseassurandørens ansvar, § 278, 1. ledd

franchise, §§ 189, 3. ledd, 190, 2. ledd, 197, 2. ledd

Regress

dobbeltforsikring, § 12

mot tredjemann, §§ 96 til 100, 271, 2. ledd

Rekvisisjon

farefelt, § 16, 1. ledd(b) og 3. ledd

suspensjon, § 41, 1. og 2. ledd

oppsigelse, § 41, 3. ledd

melding om —, § 42

besiktelse etter —, § 42, 2. ledd

abandon, § 169

ureparert skade, § 174, 1. ledd(b)

Renter

uegentlig fellehavari, § 73, 2. ledd

av erstatningen, §§ 80(b), 86

av forskudd, § 90, 3. ledd

av premie, § 112, 3. ledd

fordringsforsikring, § 286

Reparasjonsverksted, valg av —, §§ 143, 183

Reservegjenstander, §§ 148, 1. ledd, 149, 188(b)

Rettsstridige foretagender, § 40

Ristornogebyr, § 126, 2. ledd

Rørledninger

maskinfradrag, § 187

aldersfradrag, § 193 nr. 2

Saksomkostninger, §§ 65, 67, 80(a), 82, 2. ledd, 94, 3. ledd, 100, 229, 3. ledd

Salg av skipet

bortfall av forsikringen, § 133

ureparert skade, § 174

Sammenstøt, ansvar overfor tredjemann ved —

kaskoassurandørens ansvar, §§ 151, 154, 155, 194 til 197

byggeassurandørens ansvar, §§ 208, 218

kasko-interesseassurandørens ansvar, § 221

P. & I.-assurandørens ansvar, §§ 226, 238

etter konstruktivt totalforlis, § 172, 2. ledd

maskinfradrag, § 187, 2. ledd(a)

Samvirke mellom flere farer

hovedregel, § 20

mellom sjøfare og krigsfare, §§ 21, 22

grensen for assurandørens ansvar, § 81

forskudd, § 91

premie, § 116, 2. ledd

kondemnasjon, § 164

Seil, § 176 (g)

Selvforskyldt rus, § 58(a)

Sikkerhetsforskrifter, §§ 48 til 50

se også Forskrifter

Sikkerhetsrett, forsikring av fordring med legal —, §§ 285 til 289

Sikkerhetsstillelse

omkostninger ved —, §§ 64, 67, 80(a), 82, 2. ledd

assurandørens —, § 95

ved ko-assuranse, § 144

Sikrede, definisjon, § 1(c)

Sikring av lasten, løse gjenstander bestemt til —, §§ 148, 2. ledd, 280, 1. ledd

Sinkblokker, § 176(k)

Sinnssykdom, § 58(a)

Sjødyktighet

alm. regler, §§ 45 til 47, 50
P. & I.-forsikring, 239, 2. ledd

Sjøfare, farefelt, § 15

Sjøpanterett, forsikring av fordring
med —, §§ 285 til 289

Sjørøveri

farefelt, § 16, 1. ledd(d)
abandon, § 169

Sjøsetning, §§ 207, 208, 1. ledd, 218

Skade

definisjon, § 1(e) og (f)
assurandørens inntreden i sikredes rett
ved —, § 103
kaskoassurandørens ansvar, §§ 151, 155(d)
173—193
byggeassurandørens ansvar, §§ 206, 214,
218
utstyrsassurandørens ansvar, § 282
på gjenstand som tilhører sikrede, § 77
virkning for assurandørens ansvar i
reisefraktforsikring, §§ 250(c), 251
tidstapsforsikring, §§ 254, 255
passasjerpengeforsikring, § 273 (c)
fordringsforsikring, § 288

Skipsfører

alm. regel om sikredes identifikasjon
med —, § 59
overskridelse av fartsområdet, § 37, 1. ledd
overtredelse av sikkerhetsforskrifter, § 49,
1. ledd
melding om havari, § 52, 2. ledd
reiseutgifter for avløser, § 234
Se også Identifikasjon

Skipskontroll

forskrifter fra —, § 48
pålegg fra —, § 239, 2. ledd

Skrog, aldersfradrag, § 193 nr. 1

Slep, forholdsmessig fordeling mellom flere
assurandører, § 195

Slepegods

skade på eller tap av —, § 176(f)
ansvar for —, ved sammenstøt, § 194(g)

Slepning

kollisjonsansvar ved —, §§ 194(a), 238,
1. ledd(b)
av båter, § 176(i)

Slitasje, § 175

Slow steaming, § 260

Solseil, § 176(g)

Sortering, §§ 226(a), 244

Statsmakt

definisjon, § 15(b)
inngrep av, §§ 15(b), 16, 1. ledd(b) og
3. ledd, 41, 42, 169 til 171, 174

Strandingstilfelle, §§ 155(d), 176(n), 282,
1. ledd(b)

Streikeforsikring, §§ 266 til 269

Størknet last, §§ 176(b), 270(b)

Suspensjon av forsikringen

deviasjon, § 37, 1. og 3. ledd
rekvisisjon, § 41, 1. og 2. ledd
flytning, § 44, 2. ledd
lektring, § 249, 2. ledd
premievarsel, § 114, 132, 1. ledd, 135, 2.
ledd
premiereduksjon, § 121

Svik

opplysningsplikt, §§ 14, 2. ledd, 25
erstatningsoppgjør, § 83, 2. ledd
full premie, § 115

Svinn, frakttap som følge av —, § 251, 4.
ledd

Sylinderforing, § 176(l)

«Søsterskipsregel»

alm. regel, § 77
bergning, § 159
kaier, dokker m. v., § 208, 2. ledd
P. & I.-forsikring, § 238

Sparte utgifter

midlertidig reparasjon § 178
flytning § 184
P. & I.-forsikring, § 241
fraktforsikring, § 253
tidstapsforsikring, § 258
passasjerpengeforsikring, § 275

«Strandingsvilkår», § 155

«Substituted expenses», uegentlig felles-
havari, § 73, 2. ledd

Taksert forsikringsverdi

alm. regler, § 8
premiereduksjon ved tilsidesettelse av —,
§§ 120, 132, 2. ledd
byggeforsikring, §§ 200, 3. ledd, 212, 2.
ledd, 215, 3. ledd
tidstapsforsikring, § 257
streikeforsikring, § 267

Tap, definisjon, § 1(d) og (f)

Tidstap

alm. regler, §§ 63, 68, 2. ledd(b)
 foranstaltninger for å unngå —, §§ 178, 179, 183, 2. ledd
 ved innhenting av anbud, §§ 182, 2. ledd, 188(a)

Tidstapsforsikring, §§ 254 til 265

Tilbehør

kaskoassurandørens ansvar, §§ 148, 1. ledd, 149
 aldersfradrag, § 193 nr. 2 og 3
 befrakters ansvar for —, § 236, 2. ledd

Tilleggspremie

fareendring, § 117
 forlengelse av forsikringen, § 118
 byggeforsikring, §§ 204, 214, 218
 P. & I.-forsikring, § 240, 4. ledd

Totalforlis, § 161

Totaltap

alm. regel om assurandørens ansvar, § 62
 frist for erstatningsberegning, § 84, 1. ledd
 assurandørens overtagelse av forsikringsgjenstanden, § 102
 premie, § 116
 klausuler, §§ 151 til 155
 kaskoforsikring, §§ 161 til 172
 byggeforsikring, §§ 205, 213, 217
 virkning for assurandørens ansvar i
 kasko-interesseforsikring, § 220
 reisefraktforsikring, §§ 250(a) og (b), 251
 tidstapsforsikring § 255, 2. ledd
 passasjerpengeforsikring § 273(a) og (b)
 frakt-interesseforsikring § 278, 1. ledd
 utstyrsforsikring § 282(a)
 fordringsforsikring § 288

Tvangsauksjon, erstatning for ureparert skade, § 174

Tvist

om erstatningsberegningen, § 87
 om hvilken assurandør som svarer for tapet, § 91
 om saksanlegg eller anke, § 94
 med tredjemann, ko-assuranse, §§ 145, 222, 2. ledd, 279, 2. ledd

Uegentlig felleshavari, § 73

Ukjent skade, §§ 18, 2. ledd, 38, 2. ledd, 42, 2. ledd

Ukjent skadeårsak, §§ 23, 91

Underforsikring

alm. regel, § 9
 byggeforsikring, § 215, 2. ledd

Underretningsplikt, se Melding

Ureparert skade, kaskoassurandørens ansvar, §§ 174, 138, 3. ledd

Utbetaling

av forsikringssummen, §§ 82, 142, 220, 2. ledd, 278, 2. ledd
 av erstatning, §§ 131, 138, 209

Utleveringsansvar, § 228

Utsatt reparasjon

fordyrelse, § 177
 ved tidstapsforsikring, §§ 254, 2. ledd, 255, 4. ledd, 259

Utstyrsforsikring, §§ 280 til 284

Utsvingte båter, §§ 22(c), 176(j)

Valutakurser, § 85

Verdiforringelse, kasko-assurandørens ansvar, §§ 138, 3. ledd, 173, 4. ledd, 188(a)

Vernetting

tvist om erstatningsberegning, § 88
 ko-assuranse, §§ 147, 222, 2. ledd, 279, 2. ledd

Viderebefordring av passasjerer, § 276, 1. ledd(c)

Voldgiftsdom, fastsettelse av ansvar overfor tredjemann, § 78

Vrak

ansvar for omkostninger ved fjernelsen, §§ 104, 1. ledd, 194(h)
 kaskoforsikring mot krigsfare, § 167
 P. & I.-forsikring, § 230

York-Antwerpenreglene XI(b), § 73, 2. ledd

Årsakssammenheng, §§ 18 til 23